

1

രക്തസാക്ഷികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗീതങ്ങൾ (8): 27 ഗീതങ്ങൾ

1. അലസർ ലജ്ജിച്ച അവസരം, സത്യത്തിനു സാക്ഷികളാകാൻ, കടന്നുവന്ന് രക്തം ചിന്തിയവരുടെ പക്കലേക്ക് നാം വരുന്നതിന്...അവരുടെ രക്തം വഴി സത്യം വിശ്വാസം കണ്ടെത്തി.
2. അവരുടെ പക്കലേക്ക് വരാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ ആരാണ്! കാരണം, ഉറക്കം തുങ്ങികളെ അവർ ഉണർത്തുന്നു. ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരിൽ അവർ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഭയമുള്ളവരെ അവർ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ഉത്സാഹികളെ അവർ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നു.
3. എങ്കിലും അവിടെ കടന്നുവരാത്തവരുമുണ്ട്. അവർ അകന്നു നിൽക്കുന്നത് ഉൾക്കാഴ്ചയോടു കൂടെയല്ല. പിന്നെയോ, സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം നൽകിയതിനാൽ, ഈറയരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വളരെ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന അവരുടെ അസ്ഥികളുടെ നിക്ഷേപം അവർ വിലമതിക്കാത്തതിനാലാണ്.
4. നേരായ പാതയിലൂടെ വിവേകത്തിൽ എത്താത്തവർക്ക് വളഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ അതിലെത്താം. വളഞ്ഞതിലൂടെ ജ്ജുവായത് അവർ ഗ്രഹിക്കട്ടെ. കാരണം, നൂണ പരയുക ഗർഹണീയമായതുപോലെ, മാനസ്സാന്തരപ്പെടുക സ്വാഗതാർഹമാണ്.
5. ഞെരുക്കപ്പെടുന്നവർ എത്രമാത്രം ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുന്നെന്ന് ഞെരുക്കുന്നവർ തന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നൂണയർ പ്രകീർത്തിച്ചവ, ആരാധകർ എങ്ങനെ നിന്ദിക്കണം!
6. അവരുടെ പക്കലേക്ക് വരാൻ ആരാണ് മുതിരേണ്ടത്? അവരുടെ ഔന്നത്യത്തിന്റെ തരവും വലിപ്പവും അറിയാത്തവർ മാത്രം! അവരുടെ ഭാരം വഹിക്കുന്നവർ അവരുടെ അസ്ഥികളിലേക്കു വരണം.

7. പാപികൾക്കായി കവാടം തുറന്നുകിടക്കുന്നു. അവർ ധീരമായി സഹായം സ്വീകരിക്കട്ടെ. തന്റെ നഷ്ടത്തിനായി തന്റെ സ്വന്തം ഇച്ഛയാൽ നീതിമാൻ കവാടം അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിവേകപൂർണ്ണമായ വിവേചനത്തിലാണ് കവാടം തുറന്നു കിടക്കുന്നതും അടയ്ക്കപ്പെടുന്നതും.

8. തന്നെ മറിയം തൈലം പൂശുന്നത് ആവശ്യമായിരുന്നതിനാൽ, മിശിഹാ അനുവദിച്ചു. ഉചിതമല്ലാത്ത കല്ലറയിൽ അവനെ പൂശാതിരിക്കാൻ, അപ്പോൾ അവൻ അവളെ അനുവദിച്ചു.

9. നമ്മുടെ ഭോഷത്തം നിമിത്തം, മനുഷ്യരായ നാം ഉചിതമായത് മറക്കുന്നതിനാൽ, മിശിഹായുടെ മഹനീയത നമ്മുടെ ബലഹീനതയിൽ ബുദ്ധിപൂർവകമായ വിവേചനത്തിൽനിന്ന് നമ്മിൽ എന്തോ വിതച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവയുടെ സഹായം ഗ്രഹിച്ച് അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനാണത്.

10. ദൈവനീതി പാപികൾക്കു മുമ്പിൽ കവാടം അടച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, വാതിലിനു മുമ്പിൽ ആ പാപത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പാപികൾക്കു താക്കോലായി കാരുണ്യം കിടക്കുന്നു.

11. കൃപയുടെ ഉറവ നല്ലവരെന്നോ ദുഷ്ടരെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാവരെയും കൂടിപ്പിടക്കുന്നു. അതിനു വേർതിരിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാലല്ല; അത് വേർതിരിക്കുന്ന ഉറവ കൂടിയാണ്. കാരുണ്യം അവയുടെ വേർതിരിവ് മറച്ചു വയ്ക്കുന്നു.

12. ഈ സഹായവ്യവസ്ഥയിന്മേൽ, നിങ്ങളുടെ കല്ലറകളിൽ നിന്ന് സഹായം ലഭിക്കാനും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് വിവേകം സമ്പാദിക്കാനും നിങ്ങളുടെ കല്ലറകളിലേക്കും നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളിലേക്കും കടന്നുവരാൻ ഞാൻ മുതിരുന്നു.

13. നിങ്ങളുടെ കല്ലറകൾ അലങ്കരിക്കുന്നവൻ അവയിലൂടെത്തന്നെ അലങ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നവൻ അവയിലൂടെത്തന്നെ ഉയർത്തപ്പെടുന്നു. ഉയർത്തപ്പെടുമെന്ന് അവൻ വിശ്വസിക്കുകയും ഉയർത്തപ്പെടാനായി അത് അവനെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

14. ഉറവയിലേക്കു പോകുന്ന ദാഹാർത്തൻ ലഭ്യമായ കൃപയെ നിന്ദിക്കുന്നില്ല. അവൻ നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉറവയ്ക്ക്

ദാഹിക്കുന്നില്ല; അവന്റെ നന്ദിക്കുവേണ്ടിയും ദാഹിക്കുന്നില്ല.

15. ദൃശ്യമായവകൊണ്ട് അദൃശ്യമായവയുടെ ഇടപാടു നടത്തുന്നവന് രക്തസാക്ഷികളായ നിങ്ങൾ ഒരു സമ്പത്താണ്. നിങ്ങൾക്ക് തൈലം വായ്പ നൽകുന്നവന് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ മറിയം എന്ന പോലെ, തന്റെ തൈലത്തിന് പലിശ ലഭിക്കുന്നു.

16. കടലിന്മീതെയുള്ള കപ്പലിനേക്കാൾ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളതാണ് വിശ്വാസം. കപ്പലിന് നേട്ടം സുനിശ്ചിതമല്ല. വിശ്വാസത്തൊക്കെട്ടെ എല്ലാവശത്തുനിന്നും നേട്ടം കാട്ടുന്നു.

17. നിങ്ങൾക്ക് പീഡകരിൽ നിന്നും പ്രവാചകന്മാർക്ക് നൂണയരിൽ നിന്നും ശ്ലീഹന്മാർക്ക് ക്രൂശാരോഹിതരിൽ നിന്നും എന്നപോലെ, ദോഷത്തിൽ നിന്നും നഷ്ടത്തിൽ നിന്നും അതിന് നേട്ടം കൈവരാനാകും.

18. അദൃശ്യമാംവിധം എന്നെ സഹായിക്കുക, ദൃശ്യമാംവിധം ഞാൻ നിങ്ങളെ അലങ്കരിക്കാം. നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ അറിവ്, അതിൽ നിന്ന് ദൃശ്യവും ശ്രാവ്യവുമായി സംസാരിക്കാൻ, നാവിനെ അദൃശ്യമാംവിധം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

19. കാരണം, അറിവു കൂടാതെ നാവിന് അതിനെ സേവിക്കാനാവില്ല. അറിവിന് ചേരുന്നതിലേക്ക് അത് അറിവിനെ ക്ഷണിക്കുന്നു. തന്റെ സ്വന്തം ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് അത് അതിനു മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നു. തന്റെ സ്വന്തം വീഞ്ഞിൽ നിന്ന് അത് അതിന് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നു.

20. എനിക്കും, നിങ്ങളെ കൂടാതെ നിങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാനാവില്ല. നിങ്ങളുടെ പെരുന്നാളിന് നിങ്ങളുടെ സഹോദരരെ ഞാൻ ക്ഷണിച്ചു. നിങ്ങളുടെ വത്സലർക്ക് നവോന്മേഷം പകരാൻ നിങ്ങളുടെ വീഞ്ഞ് എനിക്കു തരിക.

21. എനിക്കു ലഭിച്ച ശക്തികൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ പെരുന്നാളിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അനുസ്മരണ കൊണ്ടാടും. നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കുന്നുവോ, അതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. നിങ്ങളുടെ സത്കർമ്മങ്ങൾ പ്രകീർത്തിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ അസ്ഥികളിൽ നിന്ന് എനിക്ക് ശക്തി കിട്ടി.

22. പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനുള്ള മുഖം കൂകാതെ കണ്ണാടിക്കു സമ്പന്നനാ

കാനാകില്ല. സ്വീകരിച്ചാൽ, അതിനു പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനാകും. മുഖം തന്റെ സ്വന്തമായ അലങ്കാരം അതിനു കൊടുക്കുമ്പോൾ, അതിന്റേ തിൽ നിന്ന് കണ്ണാടി അതിനു തിരികെ നൽകുന്നു.

23. നിങ്ങൾ എന്നിൽ രണ്ടുമായിത്തീർന്നു: സ്തുതിക്കുന്നവരും സ്തുത്യർഹരും! കണ്ണാടിയിലെ മുഖവും അതുപോലെയാണ്: കാട്ടു നനയും കാട്ടപ്പടുന്നതും.

24. വചനം കണ്ണാടി പോലെയും നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ മുഖം പോലെയും ആയിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ വിജയങ്ങൾ ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം അതിൽ പതിയട്ടെ. അത് നിങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപം തിരികെ തരുട്ടെ.

25. നിങ്ങളുടെ സമ്പൂർണ്ണസൗന്ദര്യം സ്വീകരിക്കുന്ന കണ്ണാടി തീരെ നിസ്സാരമാണ്. അത് വിവർണ്ണമാകുന്നു. അതുപോലെ എന്റെ വിവരണം നിങ്ങളുടെ വിജയമാഹാത്മ്യം ചെറുതാക്കുന്നു.

26. നീണ്ട രോഗത്തിനുശേഷം ഞാൻ നിങ്ങളിലൂടെ ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തു. എന്റെ പാദങ്ങളുടെ അധാനത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെച്ചില്ല. അതുപോലെ എന്റെ വായ് എനിക്ക് കിന്നരമായിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ എന്റെ അധരങ്ങളുടെ അധാനത്തിനുള്ള പ്രതിഫലം കൂടി സമ്പാദിക്കട്ടെ.

27. നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിന് യോഗ്യത ലഭിക്കുക എന്നതിനേക്കാൾ കൂടിയ പ്രതിഫലം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്റെ വായ് കിന്നരമായി നിങ്ങളുടെ വിജയം പ്രകീർത്തിക്കട്ടെ.

ഗീതം-9

1. എന്റെ സഹോദരരേ, നിങ്ങളുടെ വായ് നിങ്ങളുടെ കിന്നരത്തോടും നിങ്ങളുടെ സ്വരം നിങ്ങളുടെ ഓശാനസ്തുതിയോടും ചേർന്നിരിക്കുന്നത് തികഞ്ഞ ബോധ്യത്തോടെ ആയിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് പിതാവിനെയും പുത്രനെയും പ്രകീർത്തിക്കട്ടെ.

2. വായ് കിന്നരം പോലെ ഗ്രഹണം കൂടാതെയല്ല, മാനുഷിക സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സജീവഗ്രഹണം കൂടാതെയല്ല വർത്തിക്കുന്നത്.. കിന്നരം പ്രകൃത്യാ ബന്ധിതമാണ്; എന്നാൽ നാവ് പ്രകൃത്യാ സ്വതന്ത്രമാണ്.

3. നാവിന് സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെങ്കിൽ, പീഡിപ്പിക്കുന്നവർ എന്തിനാണ് അത് ചേർക്കുന്നത്? അവർ അത് ചേർക്കുന്നു; അത് നിഷേധിച്ചില്ല; അതിന്റെ ഇച്ഛ അതിന്റെ പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കി.

4. അതിന്റെ പണി പ്രകൃതിയിൽ നിന്നാണ്; അതിന്റെ നിന്ദനം അതിന്റെ ഇച്ഛയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യർ അത് വിച്ഛേദിക്കുന്നു; എന്നാൽ അത് ദൈവത്തെ നിന്ദിച്ചില്ല. അതിന്റെ പ്രകൃതിയുടെ തകർച്ചയിൽ, അത് അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ശക്തി തെളിയിച്ചു.

5. രക്തസാക്ഷിയുടെ നാവ് അവർ ചേർത്തില്ല; എന്നാൽ അത് അതിന്റെ സത്യം നിഷേധിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാവിന് ഹാ, കഷ്ടം! അത് അതിന്റെ ശപഥം ലംഘിച്ചു; നിർബന്ധം ഒന്നും കൂടാതെ തന്നെ അത് അതിന്റെ സത്യം നിഷേധിച്ചു.

6. ആരെങ്കിലും നീതിപൂർവ്വം ആണയിടാൻ ഉദ്യമിച്ചാൽ, ആണയിടരുത് എന്ന കൽപ്പന വഴിയിൽ തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു (മത്താ.5,34). അവൻആണയിടാൻ, കൽപ്പന ലംഘിച്ചു. നീതിമാൻ ആണയിടീലില്ലുടെ പാപം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, പാപി എത്രയധികമായിരിക്കും പാപം ചെയ്യുക?

7. കള്ളനും ക്രൂരനുമായ രാജാവ് സത്യസന്ധനായ രക്തസാക്ഷിയുടെ നാവ് അറത്തുമാറ്റി (2മക്ക.7,4.10). എന്നാൽ അവൻ സത്യത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുമാറിയില്ല. നമ്മുടെ നാവു തന്നെ നമ്മിൽനിന്ന് സത്യം അകറ്റിക്കളയുന്നു.

8. നുണയ്ക്കു മുഖിൽ ശിക്ഷാഭീഷണിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയം നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി, ആണയിലൂടെ സത്യം ഗ്രഹിച്ച് പരിശീലിക്കുന്നതിന് ശപഥം ചെയ്യുന്നതിനും സത്യം പറയുന്നതിനും അപകാരം നുണയരുമായ ജനത്തെ ദൈവം പഠിപ്പിച്ചു.

9. നീ ആണയിടുകയും അതിലൂടെ നുണ പറയുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം, തെറ്റായി ശപഥം ചെയ്യുന്നവനെ ദൈവം നീതീകരിക്കുന്നില്ല. ദൈവം ശപഥം വച്ചിട്ട് ശിക്ഷാഭീഷണിയുടെ ഭയം കാവൽക്കാരനായി അവനു നൽകി.

10. പിന്നെപ്പിന്നെ വന്നവർ സത്യസന്ധർ എന്ന നിലയിൽ ആണയിടീൽ അഭ്യസിക്കരുതെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ സത്യവാനായ ദൈവത്തെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിർബന്ധിക്കാത്ത അവരുടെ പ്രകൃതി അവരുടെ സത്യത്തിന് അനുരൂപമാകുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണിത്.

11. കാരണം, ഉറപ്പു കൊടുക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാൽ, അവിടുന്ന് ശപഥം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതു സംഭവിക്കുന്നില്ല. ശിശുക്കൾ തന്റെ വാക്ക് വിശ്വസിക്കാനായി അവിടുന്ന് ശപഥത്തിന് തന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും തന്റെ വാക്കുകൾ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ ശപഥത്തിലൂടെ അവിടുത്തെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

12. അപകൃഷ്ടശിശുവിനോട് എന്നപോലെയാണ് ആ ജനത്തെ ആണയിടാൻ അനുവദിച്ചതും ആണയിലേക്ക് ആനയിച്ചതും. ആണയിടുമ്പോൾ സ്ഥിരീകരിക്കാൻ മാത്രം കഴിവുള്ളവനും ആണയോടു കൂടിയുള്ളതു മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായ അപകൃഷ്ടശിശു ആണയിടുകയും ആണയിടാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

13. അപകൃഷ്ടരായ യൂദർ വ്യാജമായി ആണയിടുന്നു. സത്യസന്ധമായവയ്ക്ക് ആണയിടുന്നതിൽ നമ്മുടെ പാപം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് പാൽ മാത്രമേയുള്ളൂ; നമുക്ക് ഖരാഹാരവും.

14. അസത്യമായവ ആണയിടാൻ മുതിരുന്നു എന്നതിൽ നുണയരായ യൂദരുടെ പാപം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സത്യമായവ ആണയിടാൻ മുതിരുന്നു എന്നതിൽ സത്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പാപം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കാൻ അവനെ അവന്റെ ആണ നിർബന്ധിക്കുന്നു.

15. നുണയനായ യൂദൻ അസത്യമായി തന്റെ ശപഥവാക്ക് ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും സത്യക്രിസ്ത്യാനി ശപഥം കൂടാതെ അസത്യമായി തന്റെ വാക്ക് ഉച്ചരിക്കുമ്പോഴും ഇരുവരിലും നുണ നിലനിൽക്കുന്നു.

16. തന്റെ ആണ ഒരിക്കലും സത്യസന്ധമല്ലാത്തതിനാൽ, നുണയനായ യൂദൻ നുണയനാണ്. മറുവശത്ത്, തന്റെ വായിലെ വാക്ക് കപടമായതിനാൽ, സത്യക്രിസ്ത്യാനിയും നുണയനാണ്. നിർബന്ധം മാത്രമേ സത്യം പറയാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ.

17. സ്വാതന്ത്ര്യം നിർബന്ധം കൂടാതിരിക്കാനും, സത്യത്തിന്റെ ഉറവയായിരിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൽപ്പന ആണയിടീൽ നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്നാണ് സത്യം ഒഴുകേണ്ടത്...

18. സത്യമല്ല, ആണയിടീലാണ് മിശിഹാ നമ്മിൽ നിന്ന് അകറ്റിയത്. അതിലൂടെ അവിടുന്ന് നമുക്കായി സത്യം സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

19. നമ്മുടെ സാധാരണ സംസാരം സത്യസന്ധമായിരിക്കാൻ മാത്രം അവിടുന്ന് ആണയിടീൽ നിരോധിച്ചു. എന്നാൽ നമ്മുടെ സംസാരം അസത്യവും നമ്മുടെ ശപഥം കള്ളവുമാണെങ്കിൽ, നാം സാത്താന്റെ ഭാഗമാണ്.

20. അപ്പോൾ, ശരിയായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നാം തെറ്റായി അവെയുന്നു. നമ്മോടു കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, നമ്മുടെ ഇച്ഛ ആണ കൂടാതെ അതേ എന്നും അല്ല എന്നും ആയിരിക്കട്ടെ.

21. നമുക്ക് നൽകപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനനുസൃതം നാം വാക്കുകളിൽ സത്യസന്ധരായിരിക്കാൻ, നല്ലവൻ ആണയിടീൽ നമ്മിൽ നിന്ന് ദൂരെ യകറ്റി. നമ്മുടെ സംസാരം സത്യസന്ധമായിരിക്കുന്നതിനുപകരം നാം അതും നമ്മുടെ ശപഥവും കളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

22. അവൻ നുണയനാകയാൽ, അവൻ നുണ പറയുന്നു എന്ന് സത്യ വാൻ നുണയനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. നാം സത്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല, എന്നാൽ നുണയരുടെ ഭാഗവുമല്ല.

23. അതുകൊണ്ട്, നമുക്ക് നമ്മുടെ വേർ അവനിൽ നിന്ന് അകറ്റാം. കാരണം, അവനുമായി ബന്ധിതമായിരിക്കുന്ന ഭാഗം അവനോടൊപ്പം അഗ്നിയിൽ വെന്തെരിയും. നമ്മെ മണവറയിലേക്ക് ആനയിക്കാൻ മണ വാളന്റെ വേരുമായി നമുക്ക് ഒട്ടിപ്പിടിപ്പിക്കാം.

24. നാം സത്യത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല, അതിന്റെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നോ, അതിൽ നിന്ന് പൊട്ടിമാറിയതോ അല്ല. നാം ഇച്ഛയാലും സ്വാതന്ത്ര്യത്താലുമാണ് അങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നത്. അവിടുന്ന് കാരൂണ്യത്താൽ നമ്മെ തന്റെ അവയവങ്ങൾ ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

25. ഉറപ്പ് വിജയിച്ച സമയത്ത് ദൗർബല്യം ഓടിയൊളിച്ചു. ഭീരുത്വത്തിന് അതിന്റെ വിജയം നഷ്ടമായി. ധൈര്യശാലി പോരാട്ടം ദർശിച്ചു. അവൻ അവിടേക്ക് ഓടിയടുത്ത് കിരീടധാരിയായി.

26. അവരുടെ കരങ്ങൾ പീഡനത്തിനും അവരുടെ കാൽവിരലുകൾ കുരുക്കിനും അവരുടെ ശരീരം പീഡനയന്ത്രത്തിനും അവരുടെ കവിൾത്തടം അടികൾക്കും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

27. കൽപ്പന അനുശാസിക്കുന്ന പീഡനത്തിൽ നിങ്ങൾ കൽപ്പന കാത്തു. സമാധാനകാലത്ത് കൽപ്പനയുടെ പാലനം ഞങ്ങൾ ലംഘിച്ചു. ഞങ്ങൾക്ക് ഹാ,കഷ്ടം! നിങ്ങൾക്ക് ഭാഗ്യം!

28. ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ ഹിതം നിറവേറ്റിയതിനാൽ, അവിടുന്ന് നിങ്ങളുടെ ഹിതം നിറവേറ്റും. അവിടുന്ന് നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയും നിങ്ങൾ പ്രത്യുത്തരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, അവിടുത്തെ വിളിക്കുന്നവരെ നിങ്ങളെപ്രതി അവിടുന്ന് ശ്രവിക്കും. അവിടുത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും നിങ്ങളെപ്രതി അവിടുന്ന് ശ്രവിക്കാൻ ഇടയാക്കട്ടെ.

ഗീതം-10

1. ഉറവയുടെ സമ്പത്ത് അളക്കാൻ വേണ്ടി ഉള്ളിൽ കടക്കാൻ ആരാണ് മുതിരുക! ഉറവകളേക്കാൾ സമ്പന്നമായ ജേതാവിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അളക്കാൻവേണ്ടി അകത്തുകടക്കാൻ ആരാണ് മുതിരുക!

പ്രതിസ്മരണം: നിങ്ങളുടെ വിജയം മഹത്വപ്പെടുത്തിയവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

2. ഉറവജലത്തിന്റെ രുചി എപ്പോഴും ഒരുപോലെയാണ്. അത് സ്വതന്ത്രമല്ലാത്തതിനാൽ അതിനു മാറ്റം വരുന്നില്ല. അതിന്റെ ഉറവകൾ പ്രകൃതിബന്ധിതമാണ്.

3. രക്തസാക്ഷിക്ക് ഉൗരിയ വാൾ രക്തത്തിന്റെ ഉറവയാണ്. അവന്റെ രക്തത്തിന്റെ നിറം സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ അവന്റെ രക്തത്തിന്റെ വേദന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സംഗതിയാണ്. അതിന്റെ ഉറവയ്ക്ക് തികച്ചും വ്യത്യസ്ത രുചികളാണ്.

4. അവൻ അടിയേറ്റു; കാരണം, അവന്റെ പ്രകൃതി വേദനിക്കുന്നതാണ്. അവൻ സംസാരിച്ചു; കാരണം അവന്റെ ഇച്ഛ സ്വതന്ത്രമാണ്. അവൻ മരിച്ചു; കാരണം അവന്റെ പ്രകൃതി മർത്യമാണ്. അവൻ ജീവിക്കുന്നു; കാരണം അവന്റെ സ്നേഹം വിജയശോഭയാൽ പ്രശോഭിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ പ്രകൃതിയിലും തന്റെ ഇച്ഛയിലും വിജയിച്ചു.

5. സ്വാഭാവികമായി മനുഷ്യനു വിശക്കുന്നു; എന്നാൽ തന്റെ ഇച്ഛയാൽ അവൻ ഉപവസിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായി അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; തന്റെ ഇച്ഛയാൽ അവൻ പരിത്യജിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അലങ്കാരമാണ് പ്രകൃതി.

6. ശാരീരികനിന്ദ്യതയിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മനോഹാരിത വളരുന്നു; കാരണം, ശരീരം അതിന്റെ വശീകരണങ്ങൾ മതിയാക്കുമ്പോൾ, സ്വാതന്ത്ര്യം അതിനെ വിജയത്തിൽ എത്തിക്കുന്നു. അത് അതിന് തന്റെ തിന്മ നൽകുമ്പോൾ, സ്വാതന്ത്ര്യം അതിനെ നന്മയാക്കുന്നു.

7. ശരീരം അടിമയെപ്പോലെയാണ്; സ്വാതന്ത്ര്യം അതിന്റെ രാജ്ഞിയാണ്. ശരീരം അടിമയെപ്പോലെ എതിർക്കാൻ മുതിരുമ്പോൾ, സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വതന്ത്രയായി ശരീരത്തെ വിധേയമാക്കുന്നു. അത് ശരീരത്തെ തികച്ചും പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു.

8. ശരീരം അതിന് അശുദ്ധി നൽകുമ്പോൾ, അത് അതിനെ തിരികെ വെടിപ്പാക്കുന്നു. ശരീരം അതിന് ഭോഗാസക്തി നൽകുമ്പോൾ, സ്വാതന്ത്ര്യം അതിനെ ശിക്ഷണവിധേയമാക്കുന്നു. തന്റെ നിറത്തിൽ അത് അതിന്റെ നിറങ്ങൾ മൂക്കുന്നു.

9. ദൈവം മാത്രമേ സൃഷ്ടിയുടെ ബന്ധിതപ്രകൃതി മാറ്റുന്നുള്ളൂ. അത്യാർത്തയുടെ പ്രകൃതി, ദൈവത്തെപ്പോലെ സ്വതന്ത്ര്യവും മാറ്റുന്നു.

10. പ്രകൃതിയിൽ നിന്ദ്യമായത് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് നല്ലതാണ്. അതിന്റെ വിരുപമാക്കൽ അതിന് അലങ്കാരമാകും; അതിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ അതിന്റെ സന്തുഷ്ടിയും. അതിന്റെ അമ്പരപ്പുകൾ അതിന്റെ സമാധാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

11. അതിന്റെ പോരാട്ടം കൊണ്ട് അതിന്റെ വിജയം വളരുന്നു; അതിന്റെ യുദ്ധംകൊണ്ട് അതിന്റെ സ്തുതിയും അതിന്റെ മല്ലയുദ്ധത്താൽ അതിന്റെ കിരീടവും വളരുന്നു. എതിരാളി അതിനെ കടലിലേക്ക് എറിയുമ്പോൾ, അത് ആഴത്തിൽ മുങ്ങി അവിടെനിന്ന് മുത്തുകൾ പുറത്തേക്ക് എടുക്കുന്നു.

12. ജേതാക്കളായ ആ രക്തസാക്ഷികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അതുപോലെയാണ്. അവരുടെമേൽ നിപതിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങളെല്ലാം അത് അവരുടെ നിക്ഷേപത്തിലാക്കുകയും അതിനെ വിജയംകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

13. അത് വേദനകളിൽ അവരുടെ ഭൂഷണവും, പീഡനത്തിൽ അലങ്കാരവും, വാളിൽ വിജയകിരീടവും കൊലയിൽ വാഗ്ദാനങ്ങളും മരണത്തിൽ ജീവനും വച്ചിരിക്കുന്നു.

14. അവർക്ക് തിന്മ വരുത്തിവെച്ചു എന്ന് പീഡിപ്പിക്കുന്നവർ കരുതി. അവർക്ക് നന്മയാണ് തങ്ങൾ ചെയ്തതെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ അവയവങ്ങൾ അവർ പീഡനയന്ത്രത്തിൽ നീട്ടിവെച്ചു. ബാഹ്യമായി അവർ നഷ്ടം സഹിച്ചു. എന്നാൽ നിഗൂഢമായി നേട്ടം കൈവരിച്ചു.

15. ജേതാക്കൾ ആഗ്രഹിച്ചതിനാലാണ് വിജയിച്ചതെന്ന്, സ്വേച്ഛയാൽ സംഭവിക്കുന്ന നിദ്രയിലൂടെ കരുതപ്പെടാം. പീഡനത്തിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന നിന്ദനം ജേതാവിന്റെ സ്തുതിയാണ്.

16. ഗ്രൂപ്പുകൾ പരസ്പരം ഇത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു: മർദ്ദിതന്റെ പരാജയം ജേതാവിന് ഒരടയാളമാണ്. ജേതാവിന്റെ സ്ഥിരോത്സാഹം ഉറങ്ങുന്നവന് നേർവഴികാട്ടലാണ്.

ഗീതം-11

1. മധ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം പോരാട്ടത്തിന് വിളിക്കുന്നു; പോരാട്ടം എതിരാളിയെ അവിടേക്കു വിളിക്കുന്നു; എതിരാളി വിജയത്തെയും. എല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് വിജയകിരീടത്തെയും വിളിക്കുന്നു.

പ്രതിസ്തോത്രം: തന്റെ പോരാളികളെ വിജയത്തിൽ എത്തിക്കുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

2. നമ്മുടെ ഇച്ഛ സ്വതന്ത്രവും സ്വാഭിഷ്ടപരവും ആകയാൽ, അത് നിശ്ചലനക്ഷത്രങ്ങളെ പോലെയല്ല. നിറം മങ്ങിയ നക്ഷത്രം കുറ്റവിധേയമല്ല; ശോഭയുള്ളത് സ്തുത്യർഹവുമല്ല. കാരണം, രണ്ടും പ്രകൃതവുമാണ്.

3. ആഹാരത്തോടുള്ള താൽപ്പര്യം പ്രകൃതിയുടെ സംഗതി ആയിരിക്കുമ്പോൾ, കുറ്റവിധേയമല്ല. അത് ഇച്ഛയുടെ സംഗതി ആകുമ്പോൾ, പ്രകൃതിയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനാൽ, അതിന് കടിഞ്ഞാണിടാനാകും. ആഹാരത്തോടുള്ള അത്യാർത്തി ഇച്ഛാശക്തിയാൽ തടയാനാകും.

4. പോരാട്ടത്തിൽ എന്നപോലെ, പ്രകൃതിയും ഇച്ഛയും ഒരേ ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഒന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തലിന് അതീതവും മറ്റത് വിധേയവുമാണ്.

5. ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആരും കുറ്റവിധേയരല്ല. കാരണം, ഭക്ഷിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഭോജനപ്രിയൻ കുറ്റവിധേയനാണ്. കാരണം, അത്യാർത്തി ഇച്ഛയുടെ സംഗതിയാണ്. ഒന്ന് ശിക്ഷാരഹിതമായി രക്ഷപെടും, മറ്റത് തനിക്കായി അപമാനം വരുത്തിവയ്ക്കും.

6. പാനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ആരും കുറ്റവിധേയരല്ല. കാരണം, ദാഹിക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാൽ മദ്യപാനാസക്തി കുറ്റകരമാണ്. അത് ഇച്ഛയുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഒന്ന് നിന്ദ്യവും മറ്റത് കാമ്യവുമാണ്.

7. അന്വേഷകൻ കുറ്റവിധേയനല്ല; കാരണം, അന്വേഷിക്കുക പ്രകൃത്യനുസൃതമാണ്. എന്നാൽ കലഹപ്രിയൻ കുറ്റവിധേയനാണ്. കാരണം, എതിർക്കാനുള്ള മനോഭാവം ഇച്ഛയുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഒന്ന് സത്യത്തിന്റേതും മറ്റത് നുണയുടേതുമാണ്.

8. കാഴ്ചക്കാരൻ കുറ്റവിധേയനല്ല; കാരണം കാണുക എന്നത് പ്രകൃത്യാനുസൃതമാണ്. എന്നാൽ നോക്കരുതാത്തിടത്ത് തുറിച്ചു നോക്കുന്നവൻ കുറ്റവിധേയനാണ്. ഒന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യമായും മറ്റത് സ്വാഭാവികമായും സംഭവിക്കുന്നു.

9. വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ അതിനാൽ കുറ്റവിധേയനല്ല. കാരണം, അത് സ്വാഭാവികമാണ്. വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തുന്നവൻ പ്രശംസാർഹനല്ല. കാരണം, അത് ഇച്ഛയുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഒന്ന് പ്രശംസാർഹവും മറ്റത് നിന്ദ്യവുമാണ്.

10. ഈ തെളിവുകൾകൊണ്ട് മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളും തെളിവാകുന്നു. സ്വാഭാവികമായവ അസ്വതന്ത്രമാണ്; ഇച്ഛയുടേത് സ്വതന്ത്രവും. ഒന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും മറ്റത് അനുവദിക്കുന്നതും.

11. സ്വാഭാവിക കാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ കുറ്റവിധേയരല്ല. എന്നാൽ സ്വാഭാവികകാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വശത്താകുമ്പോൾ കുറ്റവിധേയമാണ്.

12. പ്രകൃത്യായുള്ള ഉറക്കത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ച് ഉറങ്ങുന്നവനെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാവില്ല. എന്നാൽ കൂടുതൽ ഉറങ്ങുന്നവൻ കുറ്റവിധേയനാണ്. കാരണം, അവന്റെ നിദ്ര ഇച്ഛയുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഉണർന്നവൻ പ്രകൃതിയെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

13. പ്രകൃതിയും സന്മാർഗവും ഒരേസമയം രണ്ടും വശങ്ങളുടെ അറിയിപ്പുകാരാണ്: പ്രകൃതി ദാസ്യത്വവും സന്മാർഗം സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രഘോഷിക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കിടയിൽ മനുഷ്യൻ നിൽക്കുന്നു.

14. യുവാക്കളിൽ ശീലങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കണം. എന്നാൽ ഇച്ഛ, കൃഷിക്കാരനെപ്പോലെ ശീലങ്ങൾ, അങ്കുരസമാനം കയ്പുള്ളതും മധുരമുള്ളതും, പ്രകൃതിയിൽ നടുന്നു.

15. പ്രകൃത്യായുള്ള പാനീയത്തിൽ ഇച്ഛ മദ്യലഹരിയും ആഹാരത്തിൽ അതിഭക്ഷണവും കാഴ്ചയിൽ അസുയയും സംസാരത്തിൽ നുണയും വയ്ക്കുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാറ്റിലും എല്ലാത്തരം ദുശ്ശീലങ്ങളും വയ്ക്കുന്നു.

16. എന്നാൽ ഇച്ഛ മറ്റ് ശീലങ്ങളും വയ്ക്കുന്നു. പ്രകൃത്യാനുസൃത ഭക്ഷണത്തിൽ ഉപവാസവും വൈവാഹികബന്ധത്തിൽ സംയമനവും അതിഭോഗസക്തിയിൽ ശിക്ഷണവും വച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാറ്റിലും സദാചാരം നിലനിൽക്കുന്നു.

17. ഇച്ഛ തീയതിനു പകരം നല്ലതും നല്ലതിനു പകരം തീയതും പിഴുതുനടുന്നു. അതിന് ഞൊടിയിടയിൽ ശീലങ്ങൾ പിഴുതുകളയാനും നടാനും കഴിയും.

18. നമ്മുടെ ഇച്ഛ കൃഷിക്കാരനു തുല്യവും തിരുലിഖിതം ഉപദേഷ്ടാവിനു തുല്യവുമാണ്. നാം ഏതെല്ലാം ദുശ്ശീലങ്ങൾ മുറിച്ചുമാറ്റി ദുര എന്നുവന്നെന്നും ഏതെല്ലാം നട്ടുവളർത്തണമെന്നും തിരുലിഖിതം ഇച്ഛയ്ക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു.

19. ഇച്ഛ ശുഷ്കാന്തി ഉള്ളതായിരിക്കുമ്പോഴും അതിന് ഉൾക്കാഴ്ച ഇല്ലാതിരിക്കാം. ഇച്ഛയ്ക്ക് തന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ വച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ തന്റെ ശിഖരങ്ങളിൽ നിന്ന് നല്ല ശീലങ്ങൾ നൽകാൻ നിയമത്തിന് കഴിയും.

20. നിയമം അനീതിയിൽ നീതിയും കൗശലത്തിൽ ഹൃദയൈക്യവും സംസാരത്തിൽ കൃതജ്ഞതയും ദുഷണത്തിൽ സ്തുതിപ്പും ഇച്ഛയിൽ വയ്ക്കുന്നു.

21. നിയമം അതിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ സത്യവും വിശകലനത്തിൽ വിശ്വാസവും വഴിതെറ്റിൽ വിജ്ഞാനവും മർത്യതയിൽ ജീവനും മനുഷ്യത്വത്തിൽ ദൈവത്വവും വയ്ക്കുന്നു.

22. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ മേൽ മേൽക്കോയ്മയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം രാജ്ഞിയെപ്പോലെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അതിന്റെ പരമാധിപത്യത്തിൽ മുമ്പിൽ ദുരാശകൾ ദാസികളെപ്പോലെ സേവചെയ്യുന്നു. ഒരുകൾകടാക്ഷം അവയ്ക്കുള്ള കൽപ്പനയാണ്.

23. നമ്മുടെ ഇച്ഛ സ്വതന്ത്രമാണ്. പീഡനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അതൊരു സ്തംഭം കൂടിയാണ്. രക്തസാക്ഷികൾ സ്തംഭങ്ങളായിരുന്നു, വേദനകളോടും ദുരിതങ്ങളോടും പീഡനങ്ങളോടും കൂടെ അവർ നിന്ദനവും നിന്ദ്യവചനങ്ങളും സഹിച്ചു.

24. കൊല്ലപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷികൾ വേദന അനുഭവിച്ചു എന്നതിൽ കുറ്റവിയേയരല്ല. കാരണം, വേദനാനുഭവം സ്വാഭാവികമാണ്. അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, കുറ്റവിയേയരാകുമായിരുന്നു. കാരണം, തള്ളിപ്പറയൽ ഇച്ഛാകർമ്മമാണ്.

25. മൂന്നു ജീവിതരീതികളുണ്ട്: ഒന്ന് കൽപ്പനാനുസൃതം, മറ്റത് കൽപ്പനവിരുദ്ധം: വിവാഹം കൽപ്പനാനുസൃതം, വ്യഭിചാരം കൽപ്പനവിരുദ്ധം, അവയോടൊപ്പം പ്രകൃതിയിൽ കാണാത്ത കന്യാത്വം.

26. വിവാഹം കിരീടം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; വിവാഹം വേർപെടുത്തൽ അതിന്റെ പാദത്തിൽ കിടക്കുന്നു. വിവാഹരാഹിത്യം അതിന്റെ മാറിൽ ചാരിക്കിടക്കുന്നു. വിവാഹം വേർപെടുത്തലിനെ അത് അതിന്റെ പാദപീഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിവാഹരാഹിത്യം അതിന്റെ ശിരസ്സിലെ കിരീടമാണ്.

ഗീതം-12

1. ഓ, മകനേ, പ്രകൃത്യാ പുറത്തുനിന്ന് അടഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൃശ്യകാതിന് നിന്റെ സ്വരത്തിന് താക്കോലാകാൻ കഴിഞ്ഞു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അടച്ചുകളഞ്ഞ കാതുകളെ നിന്റെ കൃപ തുറന്നാലും! പ്രതിസ്തോത്രം: നിന്റെ വിജയിയായ വീര്യം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടെട്ടു.

2. കാതുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. അതുള്ളവൻ കേട്ടു. ബധിരൻ കേൾവി കൊടുത്തവൻ, കാതുണ്ടായിട്ടും അടച്ചുകളഞ്ഞ ബധിരശ്ലോതാവിന് കേൾവി കൊടുത്തില്ല.

3. ബധിരന്റെ ബലഹീനത അവന്റെ കാതു തുറക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത തായിരുന്നു. നിന്റെ ശക്തി അതു തുറന്നു. നിന്റെ ഇച്ഛയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെയാണ് അവന്റെ കേൾവിയുടെ താക്കോൽ.

4. നമ്മുടെ ശാരീരികവൈകല്യം നമുക്കു സുഖപ്പെടുത്താനാവില്ല. നാം എത്ര ബലഹീനരാണെന്ന് അതിലൂടെ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാനാകും. നമ്മുടെ ആത്മീയവൈകല്യം നമുക്ക് സുഖപ്പെടുത്താനാകും. നാം എത്ര ശക്തരാണെന്ന് അതിലൂടെ നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാനാകും.

5. ഞങ്ങൾക്ക് അതീതമായ വൈകല്യങ്ങളൊക്കെ നീ നിന്റെ കൃപയാൽ ഭേദമാക്കി. ഞങ്ങളുടെ പിടിയിലൊതുങ്ങുന്നവയൊന്നും ഭേദമാക്കാൻ നിന്റെ ശക്തി ആഗ്രഹിച്ചില്ല. കാരണം, ഞങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് അവയുടെ വൈദ്യൻ.

6. ദൈവകൃപ എല്ലാറ്റിനേക്കാളും വലുതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അത് രണ്ട് വൈകല്യങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി നിൽക്കുന്നത്. ആ തളർവാതരോഗിക്ക് മിശിഹാ രണ്ടും നൽകി: കാരൂണ്യവാന്റെ വചനം വേദനയുടെയും പാപത്തിന്റെയും ആഴത്തിൽ നിന്ന് അവനെ വലിച്ചെടുത്തു (മത്താ.9,1-8).

7. തിന്നുകുടിച്ചുവീർത്തവൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയാൻ വേണ്ട ധൈര്യം പകരാൻ അവിടുന്ന് അവന്റെ കടം ഇളച്ചു. വായടഞ്ഞു പോയവന് അവിടുന്ന് രണ്ട് സൗഖ്യങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്തെങ്കിൽ, നിരന്തരം അതിനായി അപേക്ഷിക്കുന്നവന് എത്രയധികം ചെയ്യുകയില്ല!

8. നമ്മുടെ സ്വന്തം ആർജ്ജനത്തിന്, നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരം ദരിദ്രമാകാതിരിക്കാൻ, അവിടുന്ന് പ്രതിഫലം കൂടാതെ കടങ്ങൾ ഇളച്ചു. അത് ആദായകരമായവ സ്വന്തമാക്കുന്നതിന് അതിന് കൽപ്പന ഒരു മൂലധനമാണ്.

9. കാരണം, കൽപ്പനകൊണ്ട് ജേതാക്കൾ അവരുടെ കിരീടം അവകാശമാക്കുന്നു. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുക (മത്താ.22,37). അവനോടൊപ്പം അവർ മറ്റൊന്നിനെയും സ്നേഹിച്ചില്ല. അവർ അവനെയും മറ്റുള്ളവയെയും ത്രാസിന്റെ തട്ടുകളിൽ വച്ചു; അവൻ അവയേക്കാൾ ഭാരമുള്ളവനായിരുന്നു.

10. എന്നാൽ നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാത്തതിനാൽ, നാം സാധ്യമായവയെല്ലാം അവനുപകരം വച്ചുമാറി. എങ്കിലും അവന്റെ സ്നേഹ

ത്താൽ നിറഞ്ഞവൻ, മറ്റൊരു സ്നേഹം സ്വീകരിക്കാൻ, അവന്റെ നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തിൽ ഇടമില്ല.

11. സ്വേച്ഛാധിപതി കൽപ്പന നൽകി; സ്വാതന്ത്ര്യം ദർശിച്ച് വിറയ്ക്കാനായി പീഡനചീപ്പും വാളും വരുത്തി. അത് വിശ്വാസം ദർശിക്കുകയും പോരാട്ടത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു.

12-13. നൃത്തത്തിന് അതീവതാൽപ്പര്യവും കളികൾക്ക് ഉത്സാഹവുമുള്ള ലോകം, ആനന്ദലഹരിയിൽ മുഴുകുകയും ഗിതാർസ്വരം ഉച്ചത്തിൽ കേൾക്കുകയും സംശുദ്ധത വിസ്മരിച്ച് വിഷയാസക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ, രക്തസാക്ഷികൾ പീഡനങ്ങൾ കാണുമ്പോഴും, അതിലുപരി, വാഗ്ദാനങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുമ്പോഴും, അവയിൽ നിന്ന് ശക്തി സംഭരിച്ചു തങ്ങളെത്തന്നെ ഉദ്ബാധിപ്പിക്കുകയും പീഡനോപകരണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്തു.

14. കൃഴൽനാദം കേൾക്കുമ്പോൾ പടക്കുതിര വലിയ ഉത്തേജനത്താൽ കുതിച്ചുചാടുന്നു. ജേതാക്കൾ അരിഷ്ടത അനുഭവിച്ചു; എന്നാൽ നേട്ടം അവരെ സന്തുഷ്ടരാക്കി.

15. സ്വേച്ഛാധിപതി അവരുടെ മുമ്പിൽ നിരത്തിയ ദൃഷ്ടസംഗതികൾ അവരെ നല്ലകാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു; വാളിൽ അവർ കിരീടം ദർശിച്ചു; അഗ്നി കണ്ണാടിയായി. അവർ അതിൽ സ്വർഗരാജ്യം ദർശിച്ചു.

16. ജേതാവായ പോരാളി പോരാട്ടം കാണുമ്പോൾ, ആനന്ദതുന്ദിലനാകുന്നു. കാരണം, അവന്റെ ദൃഷ്ടി വിജയകിരീടത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, അതു കാണുമ്പോൾ അവൻ വേദന പാടേ വിസ്മരിക്കുന്നു.

17. അവർ പോരാട്ടത്തിൽ അപ്രകാരം ആയിരുന്നു. ധൈര്യശാലി ഭയചകിതനെ സഹായിച്ചു. ധൈര്യശാലി ചഞ്ചലചിത്തനെ താങ്ങി. വേഗതയുള്ളവൻ പമ്മി നടക്കുന്നവനെ വേഗത്തിൽ നടക്കാനും വിജയകിരീടം കരസ്ഥമാക്കാനും പ്രേരിപ്പിച്ചു.

18. നാമാകട്ടെ, പോരാട്ടത്തിൽ മറിച്ചാണ് വർത്തിക്കുക: ഉറക്കംതുങ്ങി, ധൈര്യശാലിയെ ഉറക്കുന്നു; വഴിതെറ്റിയവൻ, ശാന്തശീലനെ കലക്കുന്നു. അൽപ്പം ധനം സമ്പാദിച്ചവൻ മറ്റുള്ളവരെ ആകർഷിക്കുന്നു...

19. അവരുടെ ഇടയിലെ ഉറക്കംതുങ്ങികളെ ബലമുള്ളവർ കുലുക്കി

നേരേ നിർത്തുന്നു. നാമാകട്ടെ, മറിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ബഹുമാന്യ നിലയിൽ കയറിയ ഉന്നതർ താണവരെ തെരുക്കുന്നു.

20. ബാഹ്യമായി നോക്കിയാൽ, നമുക്ക് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉപ്പുണ്ട്. ചുഴ്ന്നിറങ്ങിനോക്കിയാൽ, നാം വെറുംപൊള്ളയാണ്. അക്കാരണത്താൽ ,ബാഹ്യമായി കാണപ്പെടുന്ന ഉപ്പും നഷ്ടപ്പെടുപോകുന്നു. അകത്തും പുറത്തും, ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനാൽ, രുചികെട്ടതാകുന്നു.

21. രുചിയില്ലാത്തതിന് രുചി വരുത്തുന്ന, ജീവന്റെ ഉപ്പായ ദൈവിക കൃപ നമുക്ക് പുതിയ ഉപ്പായിരിക്കട്ടെ. അതു നമ്മെ ശുദ്ധീകരിച്ച് നമ്മുടെ ദുർഗന്ധം നീക്കട്ടെ. അത് നമ്മുടെ മന്ദത നീക്കി നമ്മെ ബലപ്പെടുത്തട്ടെ.

22. വന്ന് മല്ലന്മാരുടെ എണ്ണതേക്കുക. രക്തസാക്ഷികൾ അത് തുറന്നു വച്ചിരിക്കുന്നു. നീ നിഗൂഢമായി രക്തസാക്ഷിയാകുക. ജേതാതക്കളുടെ ശിഷ്യനാകുക. നീ എങ്ങനെ വിജയിക്കണമെന്ന് അവർ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കും.

23. നീ അവരുടെ ശിഷ്യനായാൽ, അവർ നിന്റെ ഗുരുക്കളായിരിക്കും. പോരാട്ടത്തിൽ അവർ നിന്നെ പൂശും. നീ കിരീടധാരിയായി കയറി നിൽക്കാൻ അവർ നിന്നെ സ്റ്റേഡിയത്തിൽ അലങ്കരിക്കും.

24. അവരുടെ അസ്ഥികളിലേക്കു വന്ന് അവരുടെ കല്ലറകളിൽ നിന്ന് എണ്ണയെടുക്കുവിൻ. നീ എടുക്കുന്ന ഈ ദൃശ്യഎണ്ണയിൽ ഒരദൃശ്യ ശക്തി വസിക്കുന്നു. ഈ എണ്ണപൂശി ശക്തി സംഭരിക്കുക.

25. അഗ്നിക്കെതിരെ ദുരാശവച്ച് ഏതാണ് ശക്തികൂടിയതെന്ന് പരിശോധിക്കുക. അഗ്നി ശകാരിക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ ദുരാശ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു.

26. അതുകൊണ്ട്, ഏതാണ് നിന്നേക്കാൾ ബലമുള്ളത്? നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയാൽ, നിന്റെ തൊലി പൊള്ളിക്കാത്തഅഗ്നിയോ, നീ ശകാരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ അവയങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആസക്തിയോ?

27. പീഡനോപകരണത്തെ അസുയയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. ആദ്യത്തേതാണ് പിന്നത്തേതിനേക്കാൾ ശക്തിയേറിയതെന്ന് അങ്ങനെ നിനക്ക് തിരിച്ചറിയാം. പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവനെ കാണുക. ഒരൊറ്റ ചാട്ടവാറടിയുടെ വേദന ആസക്തനെ എപ്രകാരം കീഴടക്കുന്നു എന്നു കാണുക.

28. പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവൻ ആ നിമിഷം വടക്ക് വിധേയനാകുന്നു. അവനെ കീഴടക്കിയെന്ന് ദുഷ്ടൻ കരുതുന്നു. എന്നാൽ ബുദ്ധി വടിക്കുകീഴിലും വിജയമാലയിലേക്ക് റോസപ്പുഷ്പത്തെപ്പോലെ ധൃതിപ്പെടുത്തുന്നു.

29. യഥാർഥത്തിൽ രക്തസാക്ഷികൾ വളരെ പീഡ സഹിച്ചു. അതിന്റെ വിവരണം നമ്മുടെ കാതുകൾക്ക് ദുസ്സഹമാണ്. ഭീകരമായവയുടെ മേലുള്ള വിജയത്തെപ്പറ്റി കേട്ടശേഷം നിസ്സാരമായവയെ നമുക്ക് ഭയപ്പെടാതിരിക്കാം.

30. എന്ത് ഒഴികഴിവിലാണ് നാം അഭയം തേടുക? മന്ദത ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മറ്റു രക്തസാക്ഷികൾ ദൂരെ എറിഞ്ഞെങ്കിൽ, ഏതു മറയ്ക്കു പിന്നിലാണ് നാം ഒളിച്ചിരിക്കുക?

31. പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്തടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം ന്യായീകരിക്കും? വിജയിക്കാൻ അതിന് കഴിവില്ലാത്തതിനാലാണോ, കഴിയുമെങ്കിലും അതിന് താൽപ്പര്യമില്ലാത്തതിനാലാണോ? രണ്ടിലും മൂന്നത!

32. ആദം സ്വയം ന്യായീകരണം നടത്തി: സ്ത്രീ എനിക്കു തന്നു, ഞാൻ തിന്നു (ഉൽപ.3,12). ഹവ്വ പാമ്പിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തി. നീതി വെളിപ്പെടുപ്പോൾ, നിദ്രിതരുടെ അടിത്തറ ഇളകി.

33. അവരുടെ വിശദീകരണം കുറ്റപ്പെടുത്തലായിരുന്നു. കാരണം, ഉറങ്ങിയ വാരിയെല്ലി അവനെ കീഴ്പ്പെടുത്തി. തരംതാഴ്ന്ന പാമ്പ് അവളെ കീഴടക്കി. ഇരുവരും തങ്ങളേക്കാൾ ബലഹീനമായവയാൽ വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു.

34. നിങ്ങൾ എനിക്ക് മധ്യസ്ഥരായിരിക്കട്ടെ. കാരണം, ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിൽ പാപിയുടെ ഒഴിഞ്ഞുമാറൽ, വാദത്തെ തകർക്കും. വെറുതെ വിടാനുള്ള ന്യായീകരണം കാരൂണ്യം മാത്രം. ന്യായീകരണം ഇല്ലാത്തതിന് കാരൂണ്യം സംരക്ഷിച്ച് കടന്നുവരട്ടെ.

35. കാരൂണ്യം തന്നെ കാരണം കണ്ടുപിടിച്ചു. അത് സമാധാനിച്ച് പ്രളയം തടഞ്ഞു. മനുഷ്യന്റെ പ്രവണത തിന്മയാണ് (ഉൽപ.8,21). മനുഷ്യന്റെ പാപങ്ങളുടെ കണക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അവന്റെ പാപപ്രളയം സദാ എണ്ണമറ്റതാണ്.

36. കാര്യവും തന്റെ കാരണത്താൽ നീതിയെ സാമ്പന്നപ്പെടുത്തുകയും തടയുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും വീണ്ടും അത് കൃപയെ അടുത്തു വിളിച്ചു. അങ്ങനെ അതിന് അവിടെ കയറാൻ അറിയാവുന്നതുപോലെ, എനിക്കും കടക്കാൻ ഇടയാകണം.

ഗീതം-12

ശ്മുനിയുടെ മക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗീതം

1. ഏഴ് ജേതാക്കളുടെ മാതാവ് ഏഴ് ദിനങ്ങളുള്ള ആഴ്ചയ്ക്കും ഏഴു കവരങ്ങളുള്ള വിളക്കുതണ്ടിനും ഏഴ് തൂണുകളുള്ള ജ്ഞാനത്തിനും (സുഭാ.9,1) ഏഴ് ദാനങ്ങളുള്ള ആത്മാവിനും തുല്യയാണ്.

പ്രതിസ്മരണം: തന്റെ ആരാധകരെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ.

2. തുവലിലൂടെ പക്ഷിയെന്നപോലെ തന്റെ വത്സലരിലൂടെ അവൾ പ്രവേശിച്ചുവളായിരുന്നു. വീണ്ടും അലങ്കരിക്കുക അവൾക്ക് നിന്ദ്യമായിരുന്നു. കാരണം, ഉത്ഥാനത്തിൽ വീണ്ടും ചിറകുകൾ വളരാൻ അവൾ തന്റെ തുവലുകൾ പരിച്ഛിദിച്ചുവെക്കുകയായിരുന്നു.

3. ഉത്ഥാനത്തിൽ അവൾ പറന്നുയരും; അവളുടെ പിന്നാലെ അവളുടെ വത്സലരും പറക്കും. അവൾ തന്റെ ഉദരത്തിൽ അവരെ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു, അഗ്നിയിൽ അവരെ സംസ്കരിച്ചു. അവൾ അവരെ തന്നോടൊപ്പം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

4. അവരുടെ ജനനത്തേക്കാൾ കഠിനമായിരുന്നു അവരുടെ മരണവേദന. അവൾ അവയ്ക്കിടയിൽ നിന്നു. ജനനമരണങ്ങളുടെ വേദനകൾക്ക് ഉപരിസ്ഥമായി കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ കണ്ണി വിജയിച്ചു.

5. അവളുടെ വാർധക്യത്തിൽ തുണയായിരിക്കേണ്ട അവസാനത്തെ പുത്രനെപ്പോലും അവൾ പിൻതിരിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ വാർധക്യത്തിലെ വടി അവൾ ഒടിച്ചുകളഞ്ഞു. ആറിൽ അവൾ വിജയിച്ചു. ഏഴാമത്തേതിലും അവൾ പരാജയപ്പെട്ടില്ല.

6. അവൾ അവരെ തന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്ന് എടുക്കുകയും അഗ്നിയിലും ആളിക്കത്തിച്ച കാറ്റിലും ഈ ശാരീരികർ അഗ്നിമയരും ആത്മീയതയുമായ ഈറയെപ്പോലെ ആയിത്തീരാൻ അഗ്നിയുടെ മധ്യത്തിലേക്ക് എറിയുകയും ചെയ്തു.

7. ഏഴു മക്കളുടെ അമ്മ, നമ്മുടെ വിഡ്ഢികളായ കന്യകകളെ വിധിക്കും. അവൾ തന്നെ തന്റെ മക്കളെ കവർന്നു. നമ്മുടെ വിഡ്ഢികളായ കന്യകകൾ വിളക്കുകൾക്കുപകരം അന്യരുടെ പെൺമക്കളെ അലങ്കരിക്കുന്നു.

8. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി തൂണുകളും നെയ്യുകളും ചെയ്യുന്ന ഈ വഴി പിഴയ്ക്കലാൽ അവർ നഗ്നരായി അവിടെ നിൽക്കുന്നു. അവരുടെ പാത്രങ്ങളിലെ എണ്ണ തീർന്നുപോയി. അവരുടെ വിളക്കുകളിൽ ഇരുട്ട് പരന്നിരിക്കുന്നു.

9. കത്തി ഇഷ്ടപ്പെട്ട പശുക്കുട്ടിയായ ജെഹ്താസുത തന്നെത്തന്നെ കൊല ചെയ്തു. അവളുടെ പിതാവ് അവളുടെ രക്തം കൊണ്ട് പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ നടത്തി. തന്റെ സ്വന്തം രക്തംകൊണ്ട് പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ അൽമായനും അനുവാദമുണ്ട്.

10. ബാലിക കുളിയെ നിന്ദിച്ചു. അവൾ തന്റെ രക്തംകൊണ്ട് കഴുകിയ തിനാൽ, അവളുടെ ശരീരം സുന്ദരമായിരുന്നു. രക്തത്തിലൂടെ ശരീരം വെണ്മയുള്ളതായി. ജലംകൊണ്ടുള്ള ബാഹ്യമായ ശുദ്ധരായീകരണം കൊണ്ട് ആന്തരികമാലിന്യം വർധിക്കുന്നു.

11. പ്രവാചകിയായ ഹന്നാ ദൈവാലയത്തിൽ അൻപതു വർഷത്തോളം അക്ഷീണമായി ജീവിച്ചു. അവളുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ചുപോയി. അവൾ തന്റെ കർത്താവിനെ സ്വന്തമാക്കി. കടന്നുപോകാത്ത വരനുമായി വിധവ വിവാഹമുടമ്പടി ചെയ്തു.

12. തന്റെ ഭർത്താവിനു പകരം അവൾ തന്റെ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു. അവന്റെ ഭവനത്തിനുപകരം കർത്യഭവനംകാർഷിച്ചു. തന്റെ കർത്താവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അവൾ തന്റെ കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കിയ കർത്താവിന് സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെത്തന്നെ വിറ്റു.

13. നിർബന്ധത്താലല്ല അവൻ അവളുടെ കർത്താവായിരുന്നത്. സ്വേച്ഛയാ അവൾ അവനെ തന്റെ കർത്താവായി. നാം നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അവനു വിൽക്കുന്നതിനും തന്റെ രാജ്യത്തിൽ അവകാശികളാകുന്നതിനും അവൻ നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി.

14. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം സ്വതന്ത്രമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം അത് അടിമത്തത്തിലാണ്. എന്നാൽ അത് ദൈവത്തിനു വിറ്റ അടിമയാകുമ്പോൾ,

സത്യമായും സ്വതന്ത്രയാകും. കാരണം, അതിന്റെ കർത്താവിന്റെ കർത്യത്വം നല്ലതാണ്.

15. ഹന്നാ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു. അവൾ അവന്റെ ഭവനത്തിൽ അവനുമായി ബന്ധിതയായി. അവൾ അവന്റെ സൗന്ദര്യം എപ്പോഴും ദർശിച്ചു. അവളുടെ നയനം വഴിവിട്ടുപോയില്ല. എൺപതു വർഷം കണ്ടിട്ടും അവൾക്ക് മതിവന്നില്ല.

16. എന്നാൽ മിശിഹായുടെ കന്യകകൾ അവൻറെ ഭവനത്തിനുചുറ്റും കറങ്ങിനടക്കുന്നു; അകത്ത് അലസമായിരിക്കുന്നു. അവൾ അവിടെയുണ്ട്, അവിടെയില്ല...

17. ഓ, ശ്രേഷ്ഠരായ ശ്മുനിയുടെ ഇളയ കുട്ടിയായ അവസാനത്തെ യോദ്ധാവ്! സ്വേച്ഛാധിപതി അവനെ പീഡനത്തിൻറെയും സൗഭാഗ്യത്തിൻറെയും മധ്യത്തിൽ നിർത്തി; ചീത്ത കാര്യങ്ങളുടെയും നല്ല വസ്തുക്കളുടെയും ഇടയിൽ നിർത്തി.

18. സ്വേച്ഛാധിപതി അനേകം നല്ല കാര്യങ്ങൾ അവനു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ അവൻ എങ്ങനെ നല്ലവ നൽകാനാകും? നന്മ കവർന്നവനാണവൻ. അവന്റെ നല്ല കാര്യങ്ങളിലും അവൻ ദുഷ്ടനായി നിലനിന്നു. കാരണം, അവന്റെ നല്ലവ ദുഷിച്ചവയുണ്ടാക്കി.

19. ജേതാവ് തന്റെ ദുഷിച്ച സംഗതികളിൽ നിന്ന് എപ്രകാരം പ്രയോജനം കോരിയെടുത്തെന്ന് ദുഷ്ടൻ കണ്ടു. പ്രയോജനമുള്ളവ നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ അപ്പോൾ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ നല്ല കാര്യങ്ങളിലൂടെ നഷ്ടം വരുത്തിവയ്ക്കാനായി, അവൻ നല്ലവ വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

20. അതുകൊണ്ട്, ദുഷ്ടൻ നല്ലവ ചെയ്യുമ്പോഴും കൊലപാതകിയായി നിലനിൽക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവം വേദനാജനകമായവ ഏൽപ്പിക്കുമ്പോഴും നല്ലവനായി നിലകൊള്ളുന്നു. കാരണം, വേദനയിലൂടെ നല്ലവനോട് അവിടുന്ന് നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നു.

21. നല്ലവ അപഹരിക്കാൻ ദുഷ്ടൻ ഒരു മുഖാവരണം കടമെടുത്ത് നല്ലവനായി കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നല്ലതിൽ നിന്ന് വേർപെടാതിരിക്കാനായി അവരാകട്ടെ, അവന്റെ തിന്മ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

22.

23. അവൻ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു; അനുഗ്രഹം നിറഞ്ഞ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഭാഗ്യമായിത്തീർന്നു. അവന്റെ ശരീരം ശിശുക്കളുടേതുപോലെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു, എന്നാൽ അവന്റെ വിവേചനാശക്തി പ്രായം ചെന്നതും പഴക്കമേറിയതുമായിരുന്നു. അവന്റെ ബുദ്ധി അവൻ തീച്ചുളയായിരുന്നു.

24. ഒരു തീച്ചുളയിലെന്നപോലെ അവൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പുസാധ്യതകൾ തന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവന്നു. സ്വേച്ഛാധിപതി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത നല്ല കാര്യങ്ങൾ അവൻ പരിശോധനാവിധേയമാക്കി. അവൻ അതിൽ തീവ്ര കണ്ടെത്തി. വേദനയിൽ അവൻ വിജയം കണ്ടെത്തി.

25. അവനോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത നല്ലകാര്യം അവൻ മോശമായവ അവ കാശമാക്കുമെന്ന് കരുതിയിരുന്നാലാണ് അവൻ നിരസിച്ചത്. ദുഷ്ടൻ തന്റെ പീഡിപ്പിക്കൽ കഠിനതരമാക്കാനും തന്റെ കിരീടധാരണത്തിന്റെ മേന്മ വർദ്ധിക്കാനുമായി അവൻ സ്വേച്ഛാധിപതിയെ കൂടുതലായി നിന്ദിച്ചു.

26. അവനു ബഹുമാനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തവനെ നിന്ദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ ഒട്ടും പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. കൂടാതെ, ഭീഷണിയാൽ ഒരാൾ പിന്തിരിയുകയും ഭീഷണിക്കു മുമ്പിൽ വിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവൻ ബഹുമാനത്തേയും ഭീഷണിയേയും നിന്ദിച്ചു.

27. സുഖകരമായതിലേക്ക് കടന്നുവരാൻ സ്വേച്ഛാധിപതി ഭീഷണിയാൽ ബലനെ നിർബന്ധിച്ചു. സുഖസന്തോഷങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയാത്ത നിയന്ത്രണരഹിതമായ യുവത്വമാകട്ടെ, നിർബന്ധിച്ചെങ്കിലും, അത് സ്വീകരിച്ചില്ല.

28. നാം എത്രയോ, വിഡ്ഢികൾ! ഒരു സംഗതി സ്വന്തമാക്കാൻ നമ്മുടെ കർത്താവ് ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, നാം അവന്റെ പ്രേരണയെ ചെറുത്തു തോൽപ്പിക്കുന്നു. പ്രേരണ ഉണ്ടായിട്ടും അവൻ സ്വീകരിച്ചില്ല. നാമാകട്ടെ, നിർബന്ധം കൂടാതെ തന്നെ തള്ളിക്കയരുന്നു.

29. യുവാവായ യൗസേപ്പ് നാശം നിറഞ്ഞ ഒന്നു കണ്ടു. യുവാക്കളെ വീശിപ്പിടിക്കുന്ന വല അവന്റെ മേൽ നിപതിച്ചു. സൂത്രത്തിൽ അത് അവനായി പതിയിരുന്നു. കൗശലത്തിൽ അവൻ അതിൽ നിന്ന് രക്ഷ പെട്ടോടി.

30. രണ്ട് വൃദ്ധചെന്നായ്ക്കൾ തേട്ടത്തിൽവെച്ച് പെണ്ണാടിനെ

ബലാൽക്കാരം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചു (ദാനി.13,1-ി.). യുവസിംഹം മണവറയിൽ പശുക്കുട്ടിയെ കാണുകയും അതിൽ നിന്ന് ഓടി അകലുകയും ചെയ്തു. അവൻ തന്റെ പ്രകൃതിയെ നിർബന്ധിക്കുകയും തന്റെ വിശപ്പിനെ കീഴമർത്തുകയും ചെയ്തു.

31. യൗസേപ്പ് നിഗൂഢരീതിയിൽ രക്തസാക്ഷിയും മണവറയിൽ വിശ്വാസസാക്ഷിയുമായിരുന്നു. അഗ്നിക്കിരയായതിനാൽ രക്തസാക്ഷി പ്രശസ്തനായി. എന്നാൽ യൗസേപ്പ് അനുരക്തതനാകാഞ്ഞതിനാൽ, പ്രശസ്തനായി. അതിനാൽ അവൻ വിശ്വാസസാക്ഷിയായി.

32. മതപീഡനത്തിൽ സ്ത്രീകളും പോരാട്ടത്തിൽ മരിക്കുകയും കിരീടധാരിണികളാകുകയും ചെയ്തു. അത് ധീരതയുടെ കാലമായിരുന്നു. അവരിൽ സത്യം വിജയിച്ചു. എന്നാൽ നമ്മിൽ അസത്യം വിജയിക്കുന്നു.

33. കന്യാത്വത്തിന്റെ വിരുപതയിൽ അവർ കന്യാത്വം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. അവർ രണ്ട് വിജയമാലകൾ അണിയുന്നു: ഒന്ന് പീഡനത്തിന്റെയും മറ്റത് കന്യാത്വത്തിന്റെയും. മറിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ത്രീകൾക്ക് ആയാസത്തോടുകൂടെ ഒന്നുമാത്രം.

**സീനായ് കോഡക്സ് 67-ൽ നിന്നുള്ള
മാർ അപ്രേം പ്രഭാഷണചുരുക്കം
സീനായ് കോഡക്സ്-1
സാന്താൻ, നൂണ, അപവാദം**

1. ഒരു വഞ്ചന ഒരുകൊടുത്തതാണ് ആദ്യമനുഷ്യന്റെ ആ വേദന. പരിചയസമ്പത്തില്ലാത്ത കാതുകളുടെ ദിശയിലേക്ക് പാമ്പ് തന്റെ സഞ്ചാരപാത തിരിച്ചുവിട്ടു.

5. പുഴിയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത പാമ്പിന്റെ ഉപദേശം ആദത്തിന്റെ കാതുകൾക്ക് ഇമ്പം പകർന്നു. നമ്മുടെ കാലത്തെ ആദാമ്യസുതർ ആ ആദത്തിന് തുല്യരാണ്. 9. കാരണം, വ്യർഥമായവയെ സേവിക്കാതിരിക്കാൻ, ആരും തങ്ങളുടെകാതുകളെ മാറ്റിക്കളയുന്നില്ല. നാം നമ്മുടെ കാതുകളെ പെരുവഴിയാക്കിത്തീർത്തു, നിന്ദ്യമായവയെല്ലാം അതിനുള്ളിൽ കടന്നു. 13. മരണം അതിന്റെ രീതി അനുസരിച്ച് അകത്തുകടക്കാൻ, അതിന്റെ കവാടം എല്ലാ സ്വരങ്ങൾക്കു

മായി നാം തുറന്നിരിക്കുന്നു. അപവാദത്തിന്റെ ആ മുറിവ് സുഖപ്പെടുത്താൻ ദൈവത്തിനു മാത്രമേ കഴിയൂ. 17. ആദത്തിന്റെ ബലഹീനമകനേ, കൊലപാതകിയായ നാവിന്റെ മുമ്പിൽ വിറയ്ക്കുക. അപവാദം പറഞ്ഞുനടന്ന്, ആത്മാവിന്റെ സ്നേഹം കീറിമുറിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ ഭയപ്പെടുക. 21. കാരണം, തന്റെ മാലിന്യം എല്ലാവരുടെയുംമേൽ തെറിപ്പിക്കുകയാണ് അവന്റെ തൊഴിൽ. നൂണയൻ സദാസമയവും തന്റെ നൂണ എല്ലാവരുടെയും മേൽ പകരുന്നു. 29. അവൻ തന്നെ നിന്ദ്യതയെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു എന്നതിനാൽ, അവന്റെ വായിലെ വാക്കിൽ അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് കിടക്കുന്നു. രോഗിയെ കാണുന്ന വൈദ്യൻ ധൃതിപ്പെട്ടുചെന്ന് വച്ചുകെട്ടി സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. 33. മറിച്ച്, നാമാകട്ടെ, രോഗികൾക്കും ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കും നമ്മുടെ സ്വന്തം രോഗം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. നമ്മുടെ അപവാദത്തിലൂടെ നമ്മുടെ അധഃപതനവും, നിൽക്കുകനവനിലൂടെ നമ്മുടെ വീഴ്ചയും സംഭവിക്കുവാൻ, നമ്മുടെ നാവ് സദാസമയവും അടുത്തും അകലെയുമുള്ളവർക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്നു. 41. നാം വെടിവെച്ച് നമ്മുടെ മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാതിരിക്കാൻ, നാം പരസ്പരം വെടിക്കുറിപ്പലക ആകാതിരിക്കട്ടെ.

സാത്താൻ, ശരീരം, പ്രാർഥന

47. നാം വസ്ത്രമായി ധരിക്കുന്ന ശരീരം നമ്മോടൊപ്പം ദുഷ്ടനെയും വഹിക്കുന്നു. 49. ദുഷ്ടൻ തന്റെ ശരീരത്തിൽ പാർക്കുന്നു എന്നതിൽ ആരാണ് തന്റെ ഹൃദയം കീറിമുറിക്കാത്തത്? ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ കാര്യങ്ങളിലൂടെ എല്ലാ നാഴികയും അവൻ നിരന്തരം വഞ്ചിക്കുന്നു. 53. സാത്താൻ ശരീരത്തിൽ, ആത്മാവിന്റെ ഒരനുബന്ധമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ സഹോദരരേ, ഉണരുവിൻ. നമ്മുടെ ശരീരം മുഴുവൻ നിരീക്ഷിച്ച് സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്താം. ജീവവചനദീപത്താൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി നമ്മേത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കാം. പ്രലോഭിപ്പിക്കുകയും വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടൻ നമ്മിൽ എവിടെ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്കു നോക്കാം. 61. സാത്താൻ നമ്മിൽ വസിക്കാതിരിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കണം. നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ആയാസത്താൽ നമ്മുടെ അവയവങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധാലുക്കളാകണം. 65. നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സൂക്ഷ്മഭാവം നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം. സൂക്ഷ്മഭാവമുള്ള ദുഷ്ടൻ അതിനോട് ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അനുതാപപ്രാർഥന എന്ന ഒരു സഹായകനെ നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. 69. ഇതാ, അത് അകത്തുകടന്ന് ദുഷ്ടന്റെ ഒളിസ്ഥലം

നമുക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നു. പ്രാർഥന പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സാത്താൻ കീഴ്മർത്തപ്പെടുന്നു. അതിനെ നേരിടാൻ അവനു കഴിവില്ല. കാരണം, അവനെ നശിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയാണ് പ്രാർഥന. 75. എന്റെ സഹോദരരേ, കാഴ്ച, കേൾവി, നാവ്, ചുണ്ടുകൾ എന്നിവയിലൂടെ ചതിയൻ നമ്മോടു നടത്തുന്ന സൂക്ഷ്മമായ ആത്മീയപോരാട്ടം നാം തിരിച്ചറിയണം. ദുഷ്ടൻ തന്റെ പോരാട്ടം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 81. നമ്മുടെ നാവ് വാളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ചുണ്ടുകൾ അമ്പിനു തുല്യമായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സൗമ്യവാക്കുകൾ അവൻ കുരമ്പുകളാക്കുന്നു. 85. നമ്മുടെ മന്ത്രിക്കൽ എങ്ങനെ മാതൃകവിഷമാക്കാമെന്ന് അവനറിയാം. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, ദുഷ്ടനിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെ. ഞങ്ങളെ തെറ്റിൽ എത്തിക്കരുതേ. 89. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷകാ, നിന്റെ ശക്തിയാൽ പാപത്തിന്റെ കെണികളെയും ഉപായങ്ങളെയും ജയിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഇടയാകട്ടെ.

സീനായ് കോഡക്സ്-2

മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ടത

1. നമുക്ക് സ്വസ്തത ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനാൽ, നാം കടൽപോലെ ക്ഷോഭിക്കുന്നു. ഭക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് തന്റെ രുചി പഴത്തിൽ കലർത്താൻ സൂര്യനറിയാം. നമ്മുടെ വസ്ത്രത്തോടൊപ്പം നമ്മുടെ ബാഹ്യവശത്തിന് നാം നിറംകൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ രാജാവിന് നമ്മിൽ സന്തുഷ്ടി ഉണ്ടാകുന്നതിനുപകരം ദുഷ്ടൻ നമ്മെ നിന്ദിക്കുന്നതിന് നാം ബാഹ്യമായി അലംകൃതരാകുന്നു.

പ്രതിസ്തോത്രം: എന്റെ കർത്താവേ, നിന്നെ അറിഞ്ഞവരെല്ലാം നിന്റെ പ്രബോധനത്തിലൂടെ വിവേകവതികളാകട്ടെ...

11. തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രബോധനം കേൾക്കുന്നതിന് ആരുടെയും കാത് ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നില്ല. തന്റെ നിന്ദകർമ്മങ്ങളെപ്രതി ആരും ലജ്ജിക്കുന്നുമില്ല. കാരണം, അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ന്യായവിധി കൂടത്തുകളഞ്ഞു. ദുഷിച്ച സംസാരമാണ് നമ്മുടെ സന്തോഷവും നമ്മുടെ ആത്മാവിന് തൃപ്തി വരുത്തുന്ന മേശയും. 17. തേൻകട്ടയേക്കാൾ പരദുഷണം നമ്മുടെ ഇഷ്ടഭോജ്യമായിത്തീർന്നു. കൂടുതൽ അപവാദം പറയുന്നവൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ കൂടുതൽ ബഹുമാനിതനാണ്. കയ്പിന് ദാഹിക്കുന്നവരുടെ കാതുകളിലേക്ക് അവൻ വന്ന് എല്ലാ നിമിഷവും അത് ഒഴുക്കുന്നു. 23. നാം കുത്തുന്നതിനെയെല്ലാം

നാം ചീന്തിക്കീറുന്നതിനാൽ, നാം വന്യമൃഗസദൃശ്യരാണ്. 25. നാം നമ്മുടെ അസൂയയ്ക്ക് പല്ലുകളാണ്. നമ്മുടെ നാവ് വാളുമാണ്. സ്നേഹിക്കുന്നവന്റെ സ്നേഹം പൊള്ളയാണ്. കാരണം, അവൻ ആയിരം പ്രാവശ്യം മാറുന്നു. 29. നമ്മുടെ സ്നേഹം നിഴൽസമാനമാണ്. കാരണം, അത് വേഗത്തിൽ താണ് നമ്മിൽനിന്ന് അകലുന്നു. മൃഗങ്ങൾക്ക് വിശക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്ക് പ്രയോജനകരങ്ങളായ കിഴങ്ങുകൾ കണ്ടെത്തുന്നു. 33. അവയ്ക്ക് ബുദ്ധി ഇല്ലെങ്കിലും, മണത്തിൽ നിന്ന് അവ തിരിച്ചറിയുന്നു. നാമാകട്ടെ, പാതാളത്തിന്റെ വയറായ അസൂയക്ക് ആഹാരവും, കായേന് തുല്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. നാം മാതൃവിദ്വേഷത്താൽ പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിദ്വേഷശക്തി ഭയങ്കരവും നമ്മുടെ നന്മയേക്കാൾ ശക്തവുമാണ്. 41. ഒറ്റയൊരു പ്രകാശകിരണം ഒരു ഭവനം മുഴുവനിൽ നിന്നും അന്ധകാരത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നു. തന്റെ സംസാരത്തിൽ വിദ്വേഷം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും തന്റെ മാതൃവാക്കുകൾ നിന്റെ കാതിനുള്ളിൽ പതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ ഭയപ്പെടുക! ആദിയിൽ സംഭവിച്ച ആ ഭീകരത...

ശരീരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ച

49. ഓ, ശരീരമേ, തിന്നുകുടിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, നീ ദുരാശകൾ ഇളക്കുന്നു. അധികഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ നീ വന്യമൃഗമാകുന്നു. 53. നിനക്കു രോഗം പിടിപെട്ടാൽ, നീ വലിയ ഭാരമായിത്തീരും. രോഗം നീണ്ടുപോയാൽ, ജീവനുള്ള ശരീരത്തിൽ ദുർഗന്ധമായിരിക്കും. 57. സൗഖ്യമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, നിന്റെ നീണ്ട കഷ്ടപ്പാട് നീ വിസ്മരിക്കുന്നു. നീ ശക്തി പ്രാപിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ, നിന്റെ ബോധവും അതിലൂടെ ശക്തി പ്രാപിക്കും. 61. പെട്ടെന്ന് പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, നീ പുഷ്പംപോലെ വാടിപ്പോകുന്നു. പെട്ടെന്ന് ധനവാനായാൽ, ധനം നിമിത്തം നിന്റെ ഗർവ്വം വളരുന്നു. 65. നിനക്ക് പെട്ടെന്ന് ദരിദ്രവസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ടിവന്നാൽ, നിന്റെ വസ്ത്രം നിനക്ക് വേദനാജനകമാകും. നീ സുഖസന്തോഷങ്ങളിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ കത്തിജ്ജ്വലിക്കും. 69. ഓ, ശരീരമേ, നിന്നെക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യുക! നീ പൂഴിയേക്കാൾ ഭാരമേറിയതും ഈയത്തേക്കാൾ കട്ടിയുള്ളതുമാണ്. നിന്റെ ഭാരം വഹിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും? 73. ഒരുവന് ചിറകു കിളിർക്കുകയും സ്വർഗത്തിലേക്കുയർന്നു പറക്കാൻ അവൻ മേൽപ്പോട്ട് നോക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഓ, ശരീരമേ, മേലോട്ട് കയറാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന

വനിൽ നീ തുങ്ങിക്കിടന്ന് അവനെ താഴെ നിന്നിലേക്ക് വലിക്കുന്നു. 77. ഉറക്കം അതിന്റെ സ്നേഹിതനെ എന്നപോലെ, ദുഷ്ടൻ എല്ലാ നാഴികയും നിന്നെ അനുഗമിക്കുന്നു. അവൻ ഒരാംഗ്യം കാട്ടുന്ന മാത്രയിൽ നീ പെട്ടെന്ന് അവനോട് ചേരുന്നു. 81. നിനക്ക് വിശദീകരിച്ചു തരാതെ അവൻ തന്റെ ഒരു നിഗൂഢത നിനക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ ഓ, ശരീരമേ, അവന്റെ ശിഷ്യനാകാൻ നീ സന്തോഷപൂർവ്വം ചാടിപ്പുറപ്പെടുന്നു. 85. അവൻ ഗുരുവായി ആരംഭിക്കുന്നു. നീ അവന്റെ പ്രബോധനം പരത്തുന്നു. ഹാ, കഷ്ടം! എത്ര കഠിനമാണ് നമ്മുടെ നിന്ദനം! അനുതാപരഹിതമെങ്കിൽ...

അപവാദത്തിനെതിരെ; യൗസേപ്പിന്റെ ദുഷ്ടാന്തം.

89. ശപിക്കപ്പെട്ട സർപ്പത്തിന് സമനാകാതിരിക്കാൻ, അതിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ദുഷ്ടത നിനക്ക് ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ. അതിന്റെ സമ്പാദ്യം ഉള്ളിൽ വിഷവും അതിന്റെ നാവ് പുറത്ത് മാറകവുമാണ്. 93. അപവാദകനായ നിന്നോട് പോരാടുന്നത് തിരുലിഖിതത്തിലെ ഒരു ശക്തിയാണ്. കാരണം, മുഖത്തിന്റെ മാലിന്യം കണ്ണാടി ബോധ്യപ്പെടുത്തും. 97. അപവാദകനെ കൊല്ലുന്ന പരദുഷണത്തിന്റെ ധിക്കാരം നിരീക്ഷിക്കുക. അതിന്റെ അഗ്നിയിൽ കത്തിപ്പോകാതിരിക്കാൻ, അതിന്റെ കൈകളിൽ നിന്നെ ഭരമേൽപ്പിക്കരുത്. 101. ഇതാ, യാക്കോബിന്റെ മകന്റെ വസ്ത്രം ആ ബുദ്ധിഹീനയായ സ്ത്രീയുടെ കൈകളിൽ (ഉൽപ്പ. 39, 13). അവളുടെ നാവ് അപവാദം പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവളുടെ കൈകൾ വിറച്ചില്ല. 105. അവളുടെ കൈകളിലെ ആ വസ്ത്രം ഗേഹാസിയുടെ കൈകളിലെ മുതൽ പോലെ ആയിരുന്നു (2രാജാ. 9, 20). മോഷ്ടാവ് ആ മുതലും പരദുഷക ആ വസ്ത്രവും വഹിച്ചു. 109. മുൻകാലത്തുള്ളവരുടെ പ്രവൃത്തി പിൻക്കാലത്തുള്ളവർ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ, ഈ വിവരണം ഒരു ദുഷ്ടാന്തമായിരിക്കട്ടെ. 113. ആ ഭ്രാന്തിയുടെ കൈകളിൽ യൗസേപ്പിന്റെ വസ്ത്രം കാണുകയും യാക്കോബിന്റെ സംശുദ്ധപുത്രന്റെ മേൽ വ്യഭിചാരാരോപണം നടത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ആർക്കാണ് കഴിയുക!

117. ആ സുന്ദരൻ നിശ്ശബ്ദനും കുറ്റമറ്റവനും അപവാദവിധേയനുമായിരുന്നു. അവൻ എല്ലാ നിന്ദനവും സഹിച്ചു. അവൻ സ്വർഗീയോന്നതങ്ങൾ കാംക്ഷിച്ച്, തന്നെത്തന്നെ ഭാരരഹിതൻ ആക്കിയതിനാൽ, താഴെ നിന്നുള്ള സ്വരം അവന് അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. 121. കാരണം, സ്വർണം

ദുർഗന്ധത്താൽ വിരുപമാകുന്നില്ല. ധിക്കാരയുടെ പരദുഷണത്താൽ, റാഹേലിന്റെ മകൻ അശുദ്ധനാകുന്നില്ല. 125. കാണുന്നതിന് കണ്ണും കേൾക്കുന്നതിന് കാതും ശരീരത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുക കണ്ണിന് ഹാനികരമാണ്. നിന്റെ നോട്ടം...ഓടിയകലട്ടെ. 129. നുണ കാതിന് ഹാനികരമാണ്. അത് അശുദ്ധമാകാതിരിക്കാൻ, അതിൽ നിന്ന് അതിനെ സംരക്ഷിക്കുക. വഞ്ചന കാണാതിരിക്കാനും കേൾക്കാതിരിക്കാനും കള്ളം പറയാതിരിക്കാനും തന്റെ ആന്തരിന്ദ്രിയങ്ങളുടെ കവാടങ്ങൾ അടച്ചു മുദ്രവയ്ക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ! 135. കണ്ണിന് ഒരുടമ്പടിയും കാതി നൊരു കൽപ്പനയും നാവിന് നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു കടിത്താണും ആത്മാവിന് അത്യുന്നതന്റെ സ്നേഹവും പ്രയോജനപ്രദമാണ്.

മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹരാഹിത്യവും ക്രിസ്തീയപ്രബോധനവും

139. ഒരാൾ തേളിന്റെ ഭാവംപേറി അവിരാമമായി കൂത്തുന്നു. തന്റെ സഖിയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിൽ വിജയിച്ചെന്ന് മറ്റൊരാൾ വീമ്പിളക്കുന്നു. വേറെരാൾ മുഖം കറുപ്പിച്ചു, നിശ്ശബ്ദനായി ക്രോധാവേശനാകുന്നു. അവന്റെ ഹൃദയവേദനയാൽ അവന്റെ മുഖം വിവർണ്ണമാകുന്നു. തനിക്കെതിരെ തന്നെ പാപം ചെയ്യുന്നവനെ, ആരും താങ്ങുകയോ, സുഖപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 149. തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് വീഴുന്നവന് ആരും വലതുകരം നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ അനുതപിക്കണം. എന്നാൽ ആരും അവന്റെ മുറിവ് വച്ചുകെട്ടുകയോ, സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 153. ഒരുവൻ അപവാദം പറയുന്നു. മറ്റൊരാൾ അത് വിശ്വസിക്കുന്നു. എതിർത്ത് തടയാൻ ആരും തന്നെയില്ല. ചീത്ത മാംസത്തിലേക്ക് കഴുകൻ എന്നപോലെ, ദുഷിച്ച സംസാരം കേൾക്കാൻ നാം ആവേശഭരിതരാകുന്നു.

ഒരു പൂർവാപരവിരുദ്ധഭാഗം; കണ്ണിലെ കരടും തടിക്കഷണവും

157. മരണത്തിൽ എല്ലാവരെയും കുറ്റപ്പെടുത്താൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു നിസ്സാര തുണ്ട് പ്രകാശത്തെ മറയ്ക്കുന്നു. നിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയെ അതാണ്. 161. ചെറിയ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ കൂഴയ്ക്കുന്നു. ഓ, തെറ്റിനെപ്പറ്റി! നമ്മുടെ നോട്ടം മറയ്ക്കാനും നമ്മുടെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് നമ്മുടെ അന്ധതയ്ക്ക് മുതലെടുക്കാനും നാം തേടുന്ന തുലാത്തിനെ എത്രപ്രാവശ്യം തെറ്റ് പൊക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. നിന്റെ സ്വന്തം വെളിച്ചം മിന്നിമിന്നിക്കത്തുന്നു. കഷ്ടിച്ചു കാണാൻ കഴിയുന്നവനെപ്പറ്റി നീ കളിയാക്കി ചിരിക്കുന്നു. 170. നിന്നിലൂടെത്തന്നെ

നീ അന്ധനാകാതിരിക്കാൻ, ഭയന്ന്, നിന്റെ അയൽക്കാരനെപ്പറ്റി നിശ്ശബ്ദത പാലിക്കുക.

ക്രിസ്തീയപ്രബോധനം

172. ആത്മീയപ്രബോധനത്തിന് നീ ശിശുവാണ്. നിന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ നിമിഷവും നീ സംസാരിക്കുന്നു. പ്രയാസമുള്ളവ നിന്നെ കാത്തിരിക്കുന്നെന്ന്, ബലഹീനമായവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക. സൂര്യനു വായുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അത് അതിനെ കുറിച്ചു മാത്രം സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. നീയും നിന്നെ കുറിച്ചുള്ളവ സംസാരിക്കുകയും അന്ധകാരസംഗതികളെപ്പറ്റി മൗനം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുക. സൂര്യനേക്കാൾ പ്രകാശപൂരിതമാണ് സൂര്യന്റെ നാഥന്റെ പ്രബോധനം. 182. നിന്റെ ഭവനം ഇരുണ്ടുപോകാതിരിക്കാൻ, നിന്റെ പാപാവസ്ഥയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കരുത്. നമ്മുടെ പ്രബോധനം സത്യമാണെങ്കിൽ, നാം പരസ്പരം അവയവങ്ങളാണ്. 186. നമ്മുടെ സൗഖ്യമാകൽ പൊതുവായിരിക്കാൻ, നമ്മുടെ ഉത്കണ്ഠയും പൊതുവായിരിക്കട്ടെ. 188. പനി പിടിച്ച് ശാരീരികാസ്വാസ്ത്യത്താൽ സ്വരം മങ്ങി കിടക്കുന്ന ഒരുവനോട് രോഗകാരണം ആരാഞ്ഞാൽ, പാപിയുടെ വേദന, പനി പിടപെട്ടവന്റേതിനേക്കാൾ ക്ലേശകരമായിരിക്കും. 194. ഒരു സിഹറത്തെപ്പോലെ അവനെ അഭിമുഖീകരിക്കാതെ, ശാന്തമായി സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുക. അവനു കൂടുതൽ പ്രയോജനമുണ്ടാകാൻ, കൂടെക്കൂടെ അവനെ സന്ദർശിക്കുക. 198. തുറന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സ്വരം ശാന്തവും നമ്മുടെ പെരുമാറ്റം ലളിതവുമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭവനത്തിലാകട്ടെ, നമ്മുടെ ക്രോധം നമ്മുടെ ഭവനാംഗങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കത്തക്കവിധം ചീറുന്നു. 202. നമ്മുടെ ഭവനാംഗങ്ങളോട് നാം ശാന്തമായി പെരുമാറുന്നത് എത്ര ഉചിതമാണെന്ന് അറിയിക്കാൻ, പുറത്തുള്ളവരോട് മാനുതയോടെ പെരുമാണമെന്ന് ശ്ലീഹാ കൽപ്പിക്കുന്നു.

206. ഓ, അലസമായി സംസാരിക്കുകയും നൂണ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനേ, നീ നിന്റെ സഖിയെ നിന്ദിക്കുകയോ, ... നിന്റെ അയൽക്കാരനെതിരെയുള്ളവ വിശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. 210. പരദുഷകനേ, നിന്നെ ഒഴിവാക്കുകയില്ല. കാരണം, നിന്റെ വഞ്ചന ഭയാനകമാണ്. യൗസേപ്പിനോടും ഹവ്വായുടെ മകളോടുമൊപ്പമായിരിക്കും ന്യായവിസ്താരഭവനത്തിൽ നിന്റെ ന്യായവിധി. അവിടെ നിന്റെ നാവ് താണുപോകും. നീതിമാനായ ന്യായാധിപൻ നിന്നെ ശ്രവിക്കയില്ല.

അവിടെ അനീതിക്ക് വിധേയരായവർക്ക് പെട്ടെന്ന് പ്രത്യാശ കത്തിപ്പടരും; അനീതി പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് നിരാശയും. 218. പൂഴിയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്തവനേ, തന്റെ നാഥൻ നിലനിർത്തിയ ദാസനെ, അവനെ കൂടാതെ വിധിക്കാനും കുറ്റപ്പെടുത്താനും മുതിർന്ന നിനക്ക് എന്തു ദുരിതമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നത്! 221. കാരണം, നിന്റെ സഖിയെ വിധിച്ച വിധിയാൽ ന്യായാധിപൻ നിന്നെയും വിധിക്കും. ഓരോരുത്തർക്കും താന്താങ്ങളുടെ അളവിനാൽ അളന്നുകിട്ടും. ഓരോരുത്തരും വിതയ്ക്കുന്നതനുസരിച്ച്, കതിർക്കുല കൊയ്തെടുക്കും. 225. കാരണം, എല്ലാവരും ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടിവരും. അവിടെ മുഖംനോട്ടമില്ല. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാറ്റിലും സഹായം ലഭിക്കും. 229. എന്നാൽ അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാം എതിരായിരിക്കും.

സീനായ് കോഡക്സ്-3

ഉദ്ബോധനം, താക്കീത്, പ്രോത്സാഹനം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് മാർ അപ്രേമിന്റെ പ്രസംഗം

ശരീരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള താക്കീത്; ആത്മീയവയൽ തേടുക.

1. ബലഹീനനേ, ധൈര്യമായിരിക്കുക; നീ താണുപോകാതിരിക്കാൻ, നിദ്രാധീനൻ ആകാതിരിക്കുക. ശരീരം അതിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ നിന്നിൽ നടപ്പാക്കാതിരിക്കാൻ, അതിനു വഴങ്ങാതിരിക്കുക.
5. മൃത്യു നിറഞ്ഞ ശാരീരിക തഴക്കങ്ങളിലൂടെ ശാരീരികമായവ നിന്നെ ഭാരപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. പാപം ചെയ്യുകയും അതിലൂടെ വിജയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് കാണുന്നവനിൽ നീ അസുയാലുവാകേണ്ട.
9. കാരണം, മരണാസന്നൻ ആകുമ്പോൾ, അവൻ പാതാളം കടന്നു പോകാനാവില്ല. അവൻ ശരീരം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, തന്റെ പാപകർമ്മങ്ങൾ തുടരാനാകില്ല.
13. നീ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ശരീരവസ്ത്രം നിനക്കെതിരെ മത്സരിക്കാതിരിക്കാൻ, അതിനെ കീഴ്മർത്തുക. അതിന്മേൽ അനുതാപനം വയ്ക്കുക. സത്കർമ്മങ്ങൾക്ക് അതിനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുക.

17. നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ തരിശുനിലത്ത് പണിചെയ്ത് അവിടെ സത്യ വചനം വിതയ്ക്കുക. മധുരപാനീയമായ പ്രബോധനം കൊണ്ട് നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ വയൽ നനയ്ക്കുക.

21. ദൈവത്തിന്റെയും ദൈവപുത്രന്റെയും കൽപ്പന നിന്റെ ഹൃദയം അൽപ്പാൽപ്പം കുടിക്കട്ടെ. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാൻ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന സമയം ഇപ്പോഴാണ്.

25. നമുക്കെല്ലാവർക്കും നമ്മിൽ നിന്നെല്ലാം സഹായവും പ്രയോജനവും കൊയ്തെടുക്കാം. നമ്മിലാരും തനിക്കും തന്റെ അയൽക്കാരനും തടസ്സമായിരിക്കരുത്.

നൂണയർക്കെതിരെ

29. കവർച്ചക്കാരെപ്പോലെ ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്കെതിരെ അനീതിയുടെ ആയുധമണിയാൻ ഗൃഹപദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്യരുത്... അനീതിയുടെയും വഞ്ചനയുടെയും ആയുധം ധരിക്കൽ.

33. ഓ, ഓരോ നാഴികയും ഉപജാപങ്ങൾ മെനയുന്ന നീ അതുപേക്ഷിച്ച്, അനുതപിക്കുക. കാരണം, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, നൂണയന്റെ അധരങ്ങൾ കർത്താവ് നശിപ്പിക്കും (സങ്കീ.12,4).

37. ഭിന്നിപ്പുള്ള അധരങ്ങൾകൊണ്ട് നിന്റെ സഖിയോട് സംസാരിക്കരുത്. കാരണം, നീ അവനെതിരെ ഗൃഹപദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ദുഷ്ടൻ നിനക്കെതിരെയും ആസൂത്രണം ചെയ്യും.

41. സമയത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണനാഴിക കവാടത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഓ, ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന നൂണയാ, അത് നിന്നെ വിറപ്പിക്കട്ടെ.

45. ഋജുമാനസ്സർക്ക് ശാന്തമായി തോന്നിയാലും, സത്യത്തിൽ കുന്തമുനപോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഉള്ളവർക്കെതിരെ ഭീകരന്യായവിധിയുടെയും മരമത്തിന്റെയും വാൾ ഊരിയിരിക്കുന്നു.

49. ഓ, നൂണയന്റെ സൂത്രങ്ങളെപ്പറ്റി: അവൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് നിന്ദിക്കുന്നു! അവൻ സ്നേഹപൂർവ്വം ചിരിക്കുകയും നിന്നെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്നെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നെ കടിക്കുന്നു.

53. അവൻ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നിന്നെ തല്ലുന്നു. അവൻ തന്റെ സൂത്രങ്ങൾ വർധിപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ മുഖിൽ വിറയ്ക്കുക. അവൻ സന്തുഷ്ടനായി കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നീ അത് വിശ്വസിക്കരുത്.

57. തന്റെ ചിരിയിലൂടെ അവൻ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു. അവന്റെ കെണികളിൽ നിന്ന് നിന്നെത്തന്നെ സംരക്ഷിക്കുക. സൂത്രക്കാരൻ അവന്റെ തകർക്കലുകൾ വർധിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പണിയോടുകൂടെ തകർക്കൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

61. നേരേ കാണുമ്പോൾ അവൻ ബഹുമാനിക്കുന്നു; ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് മാറുമ്പോൾ നിന്ദിക്കുന്നു. ശക്തിമാന്റെ മുഖിൽ അവൻ ബഹുമാനം കാട്ടുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കിടയിൽ അസൂയ നിലനിൽക്കുന്നു.

65. അവൻ നിഗൂഢമായി ദുഷിക്കുകയും വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അകന്നിരുന്ന് കുറ്റമറ്റവനായിരിക്കുന്നു; അവൻ അപവാദം പരത്തുന്നവനാണ്. തേനോടുകൂടെ അവൻ മാർകവിഷം നൽകുന്നു.

69. താൻ ദുഷ്ടനാണെന്ന് നീ തിരിച്ചറിയാൻ, അവൻ നിന്നെ അനുവദിക്കുകയില്ല. അവൻ തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നെങ്കിലും, നല്ലവന്റെ മുഖാവരണം ധരിക്കുന്നു. ശാസ്താനാശക്തിക്കെതിരെ അനുനയവാക്കുകൾ കൊണ്ട് അവൻ കോപിക്കുന്നു.

73. ദീർഘക്ഷമയുള്ളവനെപ്പോലെ, കലഹിക്കാതെ അവൻ സ്വരം താഴ്ത്തുന്നു. എന്നാൽ നിന്ദ്യവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞ് അപമാനിക്കുന്നു. ഒച്ച വയ്ക്കാതെ തന്റെ കുത്ത് വർധിപ്പിക്കുന്നു.

77. ഓ, സൂത്രശാലിയെപ്പറ്റി: അവൻ കുത്തുകയും കുത്തുകൊണ്ട മുറിവുകൾ വെച്ചുകെട്ടുന്നതുപോലെ ഭാവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാ, തേളിന്റെ കുത്തിന്റെ മുഖിൽ സൂത്രശാലിയുടെ നാവ്.

81. തേളിന്റെ കുത്തിന്റെ വേദന ഒരൊറ്റ ദിവസം നിലനിൽക്കുന്നു. അതിനെയും അതിന്റെ കുത്തിനെയും കാര്യമാക്കാതില്ല. എന്നാൽ കുടിലമായ നാവിന്റെ കുത്ത് രാപകൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

85. നൂണയൻ ധരയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം വഞ്ചനയുടെ പുതിയ കാര്യങ്ങൾ സദാ കണ്ടെത്തുന്നു. അവൻ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ, അവനെപ്പറ്റി നീ ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ട. അവന്റെ അധരങ്ങൾ അശുദ്ധമായി നിലനിൽക്കുന്നു.

89. അവൻ സംശുദ്ധനായി കാണപ്പെടുമ്പോൾ, അവനെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ട. കാണപ്പെടുമ്പോഴും അവൻ അപ്രകാരമല്ല. കാരണം, ഹൃദയം സംശുദ്ധമല്ലെങ്കിൽ, ശാരീരിക സംശുദ്ധത തന്നെ അശുദ്ധതയാണ്.

93. നീ നൂണയനെ ശാസിക്കുകയും അവന്റെ സൂത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അവനോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ സ്വരം താഴ്ത്തുമെങ്കിലും, തന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നോട് വാക്കേറ്റം നടത്തുന്നു.

97. നീ പറയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ ഗ്രഹിക്കാൻ അവൻ ചെവി ചായിച്ച് നിന്നെ കേൾക്കും. അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിൽ, അവൻ ആർത്തിയോടെ സ്വീകരിക്കും. ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, അതേപ്പറ്റി നിന്ദാവചനം ഉച്ചരിക്കും.

101. നിന്റെ മുമ്പിൽ അവൻ ലജ്ജിക്കുന്നെങ്കിൽ, നീ അവനെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. മറിച്ചെങ്കിൽ, അവൻ നിന്നോട് കലഹിക്കുന്നു. ഒരധികാരി അവനെ മനസ്സിലാക്കിയാൽ, അവൻ ചുണ്ടുകുടിച്ച് അത് സഹിക്കുന്നു.

105. എന്നാൽ അവനെ വഞ്ചിക്കുന്ന അവനിലുള്ള നൂണ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നില്ല. താൻ ക്രോധാവേശനാണെന്ന് അവൻ പുറത്തുകാട്ടുന്നില്ല. എന്നാൽ അവന്റെ ഉള്ളിൽ ക്രോധത്താൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

109. കുറേ കഴിഞ്ഞ് തനിക്ക് കഴിയുന്നവണ്ണം തന്റെ ക്രോധഹലം അവൻ നിന്റെ നേർക്കു നീട്ടുന്നു. നൂണയന്റെ ചിന്തകൾ എന്തുമാത്രം വാക്കുകൾ കൊണ്ട് നാം തുറന്നുകാട്ടണം!

113. കാരണം, നീ അവന്റെ കളങ്കം എത്രമാത്രം പരിശോധിക്കാൻ തുനിഞ്ഞാലും, അവന്റെ നൂണ തുടർന്നും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

സത്യസന്ധൻ

115. പ്രകാശംപോലെ തെളിഞ്ഞ, സത്യസന്ധന്റെ സത്യം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെടുത്തു.

117. സത്യസന്ധന് ഒരു വാക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവന്റെ വായ് തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് സംസാരിക്കുന്നു. അവന്റെ സമാധാനാശംസ വഞ്ച

നാരഹിതമാണ്. അത് സമാധാനപൂർണ്ണമാക്കുന്നു. ഒരേയൊരു സമാധാനത്തിൽ അവന്റെ വായും ഹൃദയവും ജീവിക്കുന്നു.

121. സത്യസന്ധൻ തന്റെ ഉള്ളിലും തന്റെ വാക്കിലും ഒരേയൊരാൾ തന്നെ. അവനെ മുറുകെ പിടിച്ച് പുണരുക. നിന്നെ ഒരു സത്യസന്ധൻ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുക...

125. അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വഞ്ചനയും സൂത്രവും നൂണയുമില്ല. സത്യസ്നേഹിതന് നിന്റെ ചിന്ത വെളിപ്പെടുത്തുക; ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവന് നിന്റെ രഹസ്യവും.

129. അവൻ സത്യസന്ധനാണ്, അവൻ നിന്നിൽ കുറ്റം ചുമത്തുകയില്ല. അവൻ പണിയുകയും നിന്നെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. നീ സത്യസ്നേഹിതനെ പരിശോധിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവനിൽ തിളക്കമുള്ള സത്യം മാത്രമേ കണ്ടെത്തുകയുള്ളൂ.

133. എന്നാൽ നീ നൂണയനെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ തന്ത്രങ്ങൾ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിഗൂഢമായിരിക്കുന്നു. തന്റെ വാക്ക് നിന്റേതിന്റെ മുകളിൽ നിൽക്കണമെന്ന് സത്യവാൻ നിന്നെ നിർബന്ധിക്കുകയില്ല. നിന്റെ രഹസ്യങ്ങളെ കുറിച്ച് അവൻ ആരായാറില്ല. നിന്റെ ആഴങ്ങൾ അവൻ പരിശോധിക്കാറില്ല. നൂണയരിൽ ഒരുവൻ ആകാതിരിക്കാൻ, സത്യസന്ധൻ തന്റെ വാക്ക് പാലിക്കുന്നു.

141. ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് മൂടാറില്ല. നീ തുറന്ന് അവനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു.

145. നീ അവനെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. നിന്റെ സ്നേഹം അവൻ മടക്കിത്തരുന്നു. സത്യസന്ധനോട് തുറന്ന് പെരുമാറുക. അവന്റെ സത്യസന്ധതയ്ക്ക് ഇടർച്ച കൊടുക്കാതിരിക്കുക.

149. കാരണം, തന്റെ കഴുത്തിൽ തിരികെ കെട്ടിത്തൂക്കി ഇടുന്നതാണ് ഇടർച്ച നൽകുന്നവന് ഭേദം(മത്താ.18,6). എന്നാൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സത്യസന്ധൻ ചെറിയവന് ഇടർച്ച നൽകുന്നില്ല.

153. നാം ഈ സംഗതികളിൽ വഴിതെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കാൻ ഇവയിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ഇച്ഛയിൽ നാം ലളിതമാനസ്സരും മനസ്സിൽ സത്യസന്ധരും ആയിരിക്കണം.

157. നാം നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ സംശുദ്ധരും നമ്മുടെ അറിവിൽ ജ്ഞാനമാനന്ദവും ആയിരിക്കട്ടെ.

ലോകത്തിന്റെ നശ്വരത;മണവാളന്റെ വരവ്; ന്യായവിധി

159. നശ്വരമായവ നാം ശ്രദ്ധിക്കരുത്. നിലനിൽക്കുന്നവയ്ക്കായി നാം അധ്വാനിക്കണം.

161. നാം ധര വിട്ടുപോകും; നാം ഭൗമികമാനന്ദങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്. ലോകം നമുക്ക് അപ്രത്യക്ഷമാകും. അതിനെ പ്രതി നാം പ്രത്യേകമായി ആകുലപ്പെടേണ്ട.

165. മണവാളനോടൊപ്പം മണവറയിൽ കടക്കാൻ വന്ന്, നമുക്ക് മണവാളന്റെ ആഗമനം കാത്തിരിക്കാം. തന്റെ മണവറ തന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് എല്ലാ വ്യാജങ്ങളും അടിച്ച ദൂരെയകറ്റുന്നു.

169. മണവാളൻ സത്യസന്ധരെ ക്ഷണിക്കുന്നു: എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ. കടന്നുവന്ന് രാജ്യം അവകാശപ്പെടുത്തുവിൻ (മത്താ.25,34). മണവറനാഥൻ സത്യസന്ധരെ മാത്രമേ തെരഞ്ഞെടുത്ത് തന്റെ വിരുന്നിലേക്ക് നയിക്കുന്നുള്ളൂ.

173. രാജ്യനാഥൻ സത്യസന്ധരെ കൊണ്ട് അത് പൂർണ്ണമായി നിറയ്ക്കും. ജ്ഞാനമാനന്ദങ്ങളും തന്റെ സംപ്രീതിക്ക് പാത്രീഭൂതരായവരെയും അവൻ സന്തോഷപൂർവ്വം അഭിസംബോധന ചെയ്യും.

177. തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ജാഗരൂകരായിരുന്നവരെ അവൻ ഈറയരുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് മാറ്റും. തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ തന്റെ സ്നേഹം കലർത്തിയവരെ അവൻ തന്റെ മാലാഖമാരുടെ കൂടെ ചേർക്കും.

181. വരുവിൻ, നമ്മിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സൃഷ്ടിയുടെ ഭാരം നമുക്ക് നമ്മിൽ നിന്ന് കുലുക്കിക്കളയാം. ഭൗമികമായവ അവകാശമാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത്യാർത്തിയുള്ളവർ ആകാതിരിക്കാൻ നിശ്ചയമായും നമുക്ക് കഴിയും.

185. നാം ക്രമീകൃതമായി നേടിയതാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സമ്പാദ്യം നിലനിൽക്കും. അത്യാർത്തിയോടെ സ്വന്തമാക്കിയതാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സമ്പാദ്യം നിലനിൽക്കയില്ല.

189. ചിലർ ഭൃഗുസ്വന്തം അവകാശമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് ഉടമസ്ഥൻ നഷ്ടം വരുത്തിയിട്ടില്ല. കാരണം, അത് അവകാശമാക്കാൻ ദൈവം അവനെ അനുവദിച്ചു. ദൈവം അതിനെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

193. ദരിദ്രരുടെ നിലവിളി കൂടാതെ സമ്പാദിച്ചവ, വേദനയോടുകൂടെ കൈവിട്ടുപോകില്ല. അവനിൽ നിന്ന് ദുഷ്ടതയൊന്നും സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ, അവൻ അതിനെ നന്മകൾ കൊണ്ട് സമൃദ്ധമായി നിറച്ചു.

197. ന്യായവിധിദിവസം നല്ലവർക്ക് ഭാഗ്യം. കാരണം, അവർ ഏദനിൽ സൗഭാഗ്യവാന്മാരായിരിക്കും. അന്ത്യത്തിൽ ദുഷ്ടർക്ക് ഹാ, കഷ്ടം. കാരണം, അവർ അഗ്നിക്ക് വിറകായിത്തീരും.

201. ഗംഭീരകാഹളധനിയിൽ വാനമേഘങ്ങളിൽ ജീവദാതാവിനെ എതിരേറ്റ് പറക്കാനും അവൻ വാതിൽ തുറന്നു തരാനും വരുവിൻ, നമുക്ക് ജീവകവാടത്തിൽ മുട്ടാം.

205. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും ഞങ്ങളുടെ ദൈവവുമേ, ഞങ്ങൾക്ക് നിന്നിൽ നിന്ന് വിജ്ഞാനവും വിവേകവും തന്നാലും. കാരണം, എല്ലാ വിജ്ഞാനവും നിന്നിൽ നിന്നു വരുന്നു. നിന്റെ ആരാധകരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അവ നൽകിയാലും.

209. കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എല്ലാം വിട്ട് നിന്നെ സ്നേഹിക്കാനും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ നിനക്ക് പ്രീതിയുള്ളവരാകാനും നീ സൃഷ്ടിക്കുന്ന നവജീവിതത്തിലേക്ക് അഭിവാഞ്ഛയുണ്ടാകുവാൻ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചാലും.

സീനായ് കോഡക്സ്-4

**ഈ തലമുറയുടെ വഴിപിഴയ്ക്കൽ;
നശിച്ച യുവാക്കൾ ഭരിക്കുന്നു**

1. ആദം പാപം ചെയ്യാതെ 930 വർഷം ജീവിച്ചു. തന്റെ കർത്താവിനെ യല്ലാതെ മറ്റൊരു കർത്താവിനെയും തന്റെ ദൈവത്തെയല്ലാതെ മറ്റൊരു ദൈവത്തെയും അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. 5. നമ്മുടെ പിതാവായ ആദം നീണ്ട 930 വർഷം കടരഹിതനായി ജീവിച്ചു. മരിച്ച്, ഇരുപതു വ

യസ്സുപോലും തികയാത്ത, നമ്മുടെ തലമുറയിലെ കുട്ടികൾ നിഷ്കളങ്കരും കടരഹിതരുമല്ല. 9. ഇരുപതുവയസ്സുള്ള ചെറുപ്പക്കാരൻ തിന്മ നിറഞ്ഞ വൃദ്ധനെപ്പോലെയാണ്. എന്നാൽ സത്യസന്ധരായ വൃദ്ധജനം ഉള്ളപ്പോൾ, യുവാക്കൾ തികച്ചും സൂത്രശാലികളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 13. കൗശലത്തിലും അപവാദം പറച്ചിലിലും ശീലിച്ചുവളർന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ യൗവനത്തിൽ അനീതി കുന്നുകൂട്ടി; അവന്റെ വാർധക്യത്തിന് ന്യായവിധി സുസജ്ജമായിരിക്കുന്നു.

17. നമ്മുടെ തലമുറയിലെ കുട്ടികൾ ഇക്കാലത്ത് തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നു. കാരണം, ചെറുപ്പക്കാരിൽ വെളിച്ചത്തുവരുന്ന സൂത്രങ്ങൾ പ്രായമുള്ളവർ കാണുന്നില്ല. 21. പ്രായമുള്ളയാൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് സംസാരിക്കുന്നു; ചെറുപ്പക്കാർ അധരങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം മന്ത്രിക്കുന്നു. 23. പ്രായമുള്ളവന്റെ അന്തരംഗം നേരേചൊവ്വേയുള്ളതാണ്; നമ്മുടെ തലമുറയിലെ യുവാക്കളുടേത് വളഞ്ഞതും. 25. വളഞ്ഞ ചിന്തയുള്ള പ്രായമുള്ളവനെ കണ്ടാൽ, യുവാവ് അയാളെ അതിനായി നിർബന്ധിക്കുന്നു. പരിശോധനാവിധേയമാക്കിയാൽ, അറുപതു വയസ്സുള്ളയാൾ ഇരുപതു വയസ്സുള്ളവന്റെത്രയും സൂത്രശാലിയല്ല. 29. അറുപതു വയസ്സുള്ളവന് ഇരുപതു വയസ്സുകാരനിൽ നിന്ന് സൂത്രങ്ങൾ പഠിക്കാം. മുൻകാലതലമുറകളിലെ ലാളിത്യത്തിൽ ഋജുമാനസ്സരായ പ്രായമുള്ളവർ ഉണ്ട്. 33. അവർ പ്രബോധകരും മറ്റവർ പഠിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. അവർക്കു പിന്നാലെ നമ്മുടെ തലമുറ വന്നു. ഇപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരും പ്രായമുള്ളവരും ദുഷ്ടത പഠിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 37. നമ്മുടെ സമകാലീനർ വളരുന്നു, അവരോടൊപ്പം ദുഷ്ടതയും. ഇക്കാലത്ത് പ്രായമുള്ളവർ ചെറുപ്പക്കാരിൽ നിന്ന് പഠിക്കുക ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

41. തദ്ഫലമായി പ്രായമുള്ളവരും ചെറുപ്പക്കാരുടെ പ്രബോധനം പിന്തുടരുന്നു. 43. പ്രായമുള്ളവർ ചെറുപ്പക്കാരെ വടികൊണ്ട് ശിക്ഷണം നൽകുന്നത് ക്രമാനുസൃതമായിരുന്നത് ഇന്ന് തലതിരിഞ്ഞതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പക്കാർ പ്രായമുള്ളവർക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുന്നു. 47. ഒന്നിനും കീഴടങ്ങാത്ത യുവാക്കൾ വൃദ്ധരുടെ ലാളിത്യം കീഴടക്കി. 49. അങ്ങനെ യുവാക്കളെപ്പോലെ ധിക്കാരികളാകാൻ വൃദ്ധരും ആനയിക്കപ്പെട്ടു. തീർത്തും വഞ്ചകരാകാൻ നമ്മുടെ തലമുറ വൃദ്ധരെ മാറ്റിമറിച്ചു. 53. കുട്ടികളും യുവാക്കളും വൃദ്ധരുമെല്ലാം ഒരുപോലെ

കപടനാട്യക്കാരായിത്തീർന്നു. ആയിരത്തിൽ ഒരാളെ മാത്രം എന്ന വണ്ണം വിശ്വാസം അർപ്പിക്കാവുന്നവരായി കണ്ടെത്താവുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. 57. കുട്ടികളിൽ നിന്ന് ഗർവ്വ് തുടങ്ങി; അത് പ്രായമുള്ളവരെയും വിരുപമാക്കി. യുവാക്കളിൽ നിന്ന് അഹന്ത തുടങ്ങി, ശാന്തരേപീഡിപ്പിക്കുന്നു. 61. കീഴ്വഴങ്ങുന്ന വൃദ്ധരിൽ നിന്ന് കുഴാമറിച്ചിൽ തുടങ്ങി, അത് ക്രമീകരണം തകിടം മറിച്ചു. 65. ഇതാ, നേതൃത്വം വിഡ്ഢി കളുടെയും അഹങ്കാരികളുടെയും കൈകളിലായി. ആരും കൊടുക്കാതെ, അദോണിയാസ് രാജ്യം കവർന്നെടുത്തതുപോലെയും, സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ അബ്ശാലോം അധികാരം മോഷ്ടിച്ചതുപോലെയും വളച്ചൊടിച്ച്, വഞ്ചനാപരമായ വാക്കുകൾകൊണ്ട് അവർ അധികാരം കവർന്നെടുത്തു.

73. അധികാരം കവർന്നെടുക്കാൻ നമ്മുടെതലമുറ ഇങ്ങനെ പണിപ്പെടുന്നു. ഒരാൾ പണം കൊടുത്ത് അധികാരത്തിലെത്തുന്നു, പണം കൊടുത്ത് അവൻ തന്റെ സ്ഥാനം വാങ്ങുന്നു. ധനം ഇല്ലാത്തവൻ അതിനുപകരം മുഖസ്തുതി സമർപ്പിക്കുന്നു. പട്ടി വാലാട്ടി സുഖിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, തന്ത്രശാലി തന്റെ വാചകമടികൊണ്ട് സുഖിപ്പിക്കുന്നു. 81. പൃഴിയിൽ നിന്ന് അധികാരത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ അവൻ തന്റെ വാക്കുകൾ താഴ്ത്തി, ശാന്തത നടിക്കുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ താക്കോളൽ കൈയിൽകിട്ടിക്കഴിയുമ്പോൾ, അവന്റെ വാക്കുകൾ കൃന്തമുന പോലെയാണ്. 85. നീതിരഹിതനും വിവരമുള്ളവർക്ക് നീതിമാനായി തോന്നാത്തവനും തന്റെ വിജയം ദൈവത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കാത്തവനും നടത്തുന്ന ഭരണം അഭിശപ്തമാണ്.

കായേന്റേയും നോഹയുടെ മക്കളുടേയും ദൃഷ്ടാന്തം

89. ആദം തന്റെ മക്കളിൽ നിന്നല്ല വെടിപ്പും നിഷ്കളങ്കതയും അഭ്യസിച്ചത്. അവന്റെ മക്കൾക്ക് അവനിൽ നിന്നാണ് നീതിയുടെയും ന്യായത്തിന്റെയും ദൃഷ്ടാന്തം ലഭിച്ചത്. 93. കായേൻ തന്റെ പിതാവിനെ ശ്രവിക്കാതെയും തന്റെ മാതാവിന്റെ പാതയിൽ ചരിക്കാതെയും തന്റെ വൃദ്ധമാതാപിതാക്കളുടെ കൽപ്പനയെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, അസുയാലുവും കൊലപാതകിയും ആയിത്തീർന്നു. 97. വന്യവയോധികനായ നോഹയുടെ മകനെ, നോഹയല്ല കളിയാക്കൽ പഠിപ്പിച്ചത്. കാരണം, തിരുലിഖിതം കാട്ടുന്നതുപോലെ, നോഹ തന്റെ തലമുറയിൽ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു (ഉൽപ്പ.6,9). അവനിൽ വിദ്വേഷം ഇല്ലാ

യിരുന്നു. ആരാണ് അവന്റെ മകനെ നിന്ദനം പഠിപ്പിച്ചത്? ശിക്ഷണവിധേയരായമക്കളെ അവരുടെ പിതാവ് അനുഗ്രഹിച്ചു. 105. ശേമും അവന്റെ സഹോദരൻ യാഹേത്തും അങ്ങനെ വളർന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ കൽപ്പന ലംഘിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട്, അവരെ വളർത്തിയ വൃദ്ധൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 109. എന്നാൽ തന്റെ പിതാവിനെ കളിയാക്കിയ മകന് പിതാവിന്റെ ശാപമേറ്റു.

വഴിപിഴച്ച യുവാക്കളുടെ ഭരണത്തിനെതിരെ സദാചാരസംശുദ്ധ തയിലൂടെ പോരാട്ടം

11. വൃദ്ധരെക്കാൾ കൂടുതലായി യുവാക്കളാണ് ദുഷ്ടയുടെ ഉറവിടമെന്നു കാണുക. 13. ശിക്ഷണപൂർണ്ണകാലത്ത് യുവാക്കൾ വഴിപിഴയ്ക്കൽ നടത്തിയെങ്കിൽ, ഈ തലമുറയിൽ എത്രയധികമായിരിക്കും! ഇപ്പോൾ യുവാക്കൾ ശക്തരാണ്. 117. ഓ, വിവേകീ, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ തലമുറ യുവാക്കളുടേതാണെന്ന് വിവചിച്ചറിയുക. അവരാണ് നേതൃസ്ഥാനത്ത്, അവർക്കാണ് ഭരണം. 121. വൃദ്ധരെ പൂഴിയിലേക്ക് തള്ളിയിട്ടിട്ട്, യുവാക്കൾ സിംഹാസനത്തിൽ കയറി ഇരിക്കുന്നു. ശിക്ഷണവിധേയർ നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും ദൂരെ അകറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിനീതർ നിലത്തുകിടക്കുന്നു. 125. അഹന്ത നിറഞ്ഞവർ വിജയിക്കുന്നു; പൊങ്ങച്ചം പറച്ചിൽ സ്വരമുയർന്നു നിൽക്കുന്നു. ചാണകത്തിന്മീതേ ഭരണം നടത്തിയവർ ഇപ്പോൾ വിജ്ഞാനികളെ നിന്ദിക്കുന്നു. 129. റോട്ടിച്ചുളപ്പണിക്കാരൻ ഇപ്പോൾ ശിക്ഷണവിധേയനു മുകളിൽ നിൽക്കുന്നു. അവന്റെ ഹൃദയം നിറയെ സുത്രങ്ങളാണ്. ഹൃദയവിശുദ്ധി ഉള്ളവനെ അവൻ നിന്ദിക്കുന്നു.

133. എന്റെ സഹോദരരേ, കൗശലം നിറഞ്ഞ ഈ തലമുറയിൽ നമുക്ക് വിവേകത്തിന്റെ വശത്തായിരിക്കാം. നാം അതിൽ സംശുദ്ധമായി ജീവിക്കാൻ, വിജയം നമ്മുടേതാണ്. 137. നാം സ്വേച്ഛയാ, നമ്മുടെ വിജ്ഞാനത്തിൽ കുറ്റമറ്റവരായിരുന്നാൽ, നമ്മുടെ തലമുറയിലെ സത്യസന്ധരായ കുട്ടികൾ നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കതയെ പ്രകീർത്തിക്കും. 141. പ്രകാശത്തെ മറച്ചുവയ്ക്കാനാകില്ല; അന്ധകാരത്തെ മുടിവയാനുമാകില്ല. തെളിഞ്ഞ ആകാശത്തിൽ സൂര്യൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല; നിശയിൽ ഇരുട്ടും അപ്രകാരം തന്നെ. 145. സൂര്യൻ ഇരുട്ടിനെ പലായനം ചെയ്തിക്കുന്നു; ചന്ദ്രൻ അന്ധകാരത്തെ ഓടിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോൾ അവയും ഇരുട്ടിനോട് പോരാട്ടം നടത്തുന്നു. 149. പ്രകാശകർമ്മങ്ങൾ

ള്ളല്ലാം അന്ധകാരകർമ്മങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വരുവിൻ, നമുക്ക് പ്രകാശസന്തതികളായിരിക്കാം; സൗന്ദര്യമെല്ലാം അതിലാണല്ലോ.

ദുഷ്ടനെതിരെ ഒന്നിച്ചു പോരാടാൻ നല്ലവർക്കുള്ള ആഹ്വാനം; രണ്ടും ഒത്തുപോകുക അസാധ്യം.

153. നല്ലവനേ, ദുഷ്ടരുടെ ഇടയിൽ നിന്നെത്തന്നെ കാട്ടുക; ഭയപ്പെടേണ്ട. കാരണം, നീ ദുഷ്ടനെ എത്രമാത്രം വെറുക്കുന്നുവോ, അത്രമാത്രം നിന്റെ പ്രതിഫലം വർധിക്കും. 157. വെടിപ്പുള്ളവനേ, ധൈര്യമായിരുന്ന് തൂക്കിനോക്കുക. നിയന്ത്രണരഹിതരുടെ നിയന്ത്രണരാഹിത്യത്തിന് മേൽക്കൈയുള്ള ഈ തലമുറയിൽ വെടിപ്പിന്റെ എല്ലാ അലങ്കാരങ്ങളും അവകാശമാക്കുക. 161. നന്മയെ കീഴടക്കിയ നിന്ദൃതയിൽ നിന്ന് നിന്നെത്തന്നെ വിമുക്തനാക്കുക. ഇതു നിന്റെ പര്യകൂലവിഷയമായിരിക്കട്ടെ. പ്രയോജനരഹിതമായ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ തേടുക. 165. തന്റെ കൂടെചേരാത്തവന്റെ നേർക്ക് പരിഹാസിശല്യം വർധിപ്പിക്കുന്നു. തന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവനെ പരദുഷകൻ അപവദിക്കുന്നു. 169. തന്നെപ്പോലെ ദുശ്ശീലം പരത്താത്തവനെതിരെ പരദുഷകൻ നിന്ദനം വർധിപ്പിക്കുന്നു. വെടിപ്പുള്ളവനേ, ഇത്തരം മുർച്ചയുള്ള വാളിന്റെ മുമ്പിൽ അലസനയാരിക്കരുത്.

173. അവർ സർപ്പത്തേക്കാൾ വിഷമുള്ളവരാണ്. അവരുടെ കൊത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെത്തന്നെ ദുരെയകറ്റുക. വിജ്ഞാനി മറ്റൊരു വിജ്ഞാനിയോടു കൽപ്പിക്കുന്നു. അവൻ വേറൊരുവനോട് കൽപ്പിക്കുന്നു. 177. ബുദ്ധിമാന്റെ വിജ്ഞാനം തനിക്ക് തുല്യനായവനിൽ നിന്ന് അലങ്കാരമായി തീരുന്നു. നീതിമാൻ, ശിക്ഷണവിധേയനായിവനിൽ നിന്ന് പ്രബുദ്ധനാക്കുന്ന വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നു. 181. അവർക്കിടയിൽ മത്സരമില്ല; കാരണം, ഇവിടെ അസൂയമില്ല. കൗശലരഹിതമാണ് അവരുടെ പെരുമാറ്റം. കലഹരഹിതമാണ് അവരുടെ ചെയ്തികൾ. അഹങ്കാരരഹിതമാണ് അവരുടെ വാക്കുകൾ. പൊങ്ങച്ചരഹിതമാണ് അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ. നൂണരഹിതമാണ് അവരുടെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ. വിദ്വേഷരഹിതമാണ് അവരുടെ സഹായങ്ങൾ. 189. എന്നാൽ ഉഴാനായി നീ വിജ്ഞാനിയെ വിഡ്ഢിയുടെ കൂടെ കെട്ടിയാൽ, നീ ഈയം, വെള്ളിയുടെ കൂടെ കലർത്തുകയും ഇരുമ്പ്, സ്വർണത്തിന്റെ കൂടെ ചേർക്കുകയും ആയിരിക്കും ചെയ്യുക. 193. ഈയം വെള്ളിയെ നിന്ദമാക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനു മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നില്ല. ഇരുമ്പിലൂടെ സ്വർണം വിരുപമാകു

ന്നു. എന്നാൽ ഇരുമ്പ് നിന്ദ്രമായി നിലകൊള്ളുന്നു. 197. നല്ലവരും ദുഷ്ടരും ഒരേ തരത്തിൽ ഗോതമ്പിനും കളയ്ക്കും തുല്യരാണ്: കയ്പുള്ള കളയോടുകൂടെ മധുരമുള്ള ഗോതമ്പ് കൂടിക്കലർത്തിയാൽ, അവ പരസ്പരം വേർതിരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, ഗോതമ്പിന് കള കേടു വരുത്തും. അതുപോലെ, നല്ലവരും ദുഷ്ടരും പരസ്പരം ബന്ധിതരായാൽ, അവർ വേർപിരിയുന്നതു വരെ അവരുടെ ഇടയിൽ കലഹം ശമിക്കുന്നില്ല. വിജ്ഞാനി കണ്ണുകൾക്ക് തികച്ചും പൂർണ്ണമായി പ്രകാശസമനാണ്. 209. എന്നാൽ വിഡ്ഢി അന്ധകാരസമാനം അന്ധനാണ്. അവൻ അന്ധനായി തപ്പിത്തടയുന്നു. എങ്കിലും അഹങ്കാരിയാണ്. ഒരു ദുഷ്ടനും മറ്റൊരാളും ഒന്നിച്ച് താമസിക്കുമ്പോൾ, അനീതിയുടെ ഒരൊറ്റ ഭവനമുണ്ടാകുന്നു. തെറ്റിന്റെ ഒരൊറ്റ കൂടിവരവുണ്ടാകുന്നു. അവരുടെ ഭവനത്തിൽ നീതിയില്ല.

നശിച്ച യുവാക്കൾക്കെതിരെ ഒരിക്കൽകൂടി; അവരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണം.

215. ഏലിശായെ പരിഹസിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട ആ ദുഷ്ടനിയെപ്പോലെ, യുവാക്കന്മാർ മാത്രമുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ദുഷ്ടനും പാപവും വിജയിക്കുന്നു. 219. വാളിനേക്കാളും കൃപാണത്തേക്കാളും മുർച്ചയുള്ളതാണ് യുവത്വം. 221. വാൾ തുരുമ്പ് പിടിച്ച് നശിക്കുന്നു; എന്നാൽ യുവാക്കൾ കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെടാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. കൃപാണത്തിന്റെ വായ്ത്തല മുർച്ചയില്ലാത്തതാകും; എന്നാൽ യുവാക്കൾ സദാ മുർച്ചയുള്ളവരാണ്. 225. വിവരമുള്ളവന്റെ പക്കൽ സത്യവചനമുണ്ട്; യുവാക്കളുടെ പക്കൽ നിന്ദാവചനവും. വിവേകി വേദന കാണുമ്പോൾ ദുഃഖിതനാണ്; എന്നാൽ യുവാക്കൾ പരിഹസിക്കുകയും നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 229. ഞങ്ങൾ യുവാക്കളെ പരിശോധനാവിധേയരാക്കി: അഹന്ത അവരെ തകർക്കുന്നു; അവരുടെ സന്തുഷ്ടിയിൽ അവർക്ക് സഹായം കിട്ടുന്നില്ല. ബലവും ശക്തിയും അവർക്ക് ഗുണം ചെയ്യുന്നുമില്ല. 233. ഒരുപക്ഷേ പ്രബോധനവും അവർക്ക് പ്രയോജനകരമാകുന്നില്ല; കാരണം, അവർ കുറ്റപ്പെടുത്തലിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നു. അവർ തങ്ങൾക്കായി കടിഞ്ഞാണിടാൻ വേണ്ടി, ക്രമീകരണം ഒരു പക്ഷേ അവരെ പ്രതി സഹിക്കുന്നു. 237. യുവത്വം വണ്ടിസമാനമാണ്. ഡ്രൈവറാണ് അതിന്റെ ക്രമീകരണം. നുകവും കടിഞ്ഞാണുമില്ലാതെ കുതിയ്ക്ക് കോപ്പിടാറില്ല. 241. ശിക്ഷണമില്ലെങ്കിൽ, അതിലും കുറവാണ് യുവത്വത്തിന്റെ ക്രമീകരണം. ഞങ്ങൾ യുവാക്കളെ പരിശോധ

നാവിധേയരാക്കി: അവരിൽ നിന്ന് ധിക്കാരം ഉയരുന്നു.

245. അൽപ്പം ഇടം മാത്രം കിട്ടിയാൽ, അവരുടെ വഴിപിഴയ്ക്കൽ എണ്ണ മറ്റതാണ്. നിന്റെ ഇച്ഛാനുസൃതം നയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, യുവാക്കളെ അവരുടെ പതിവ് ചെയ്തികൾക്കായി വിട്ടുകളയുക. 249. അവർശിക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്ന് നീ നിന്നെത്തന്നെ അകറ്റുക. അവർക്കുവേണ്ടി അധാനിക്കുക. എന്നാൽ അവർ അനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരുമായുള്ള ഇടപെടൽ അവസാനിപ്പിക്കുക. 253. മർക്കടമുഷ്ടിയോടെ അവരെ മുറുകെ പിടിക്കാതിരിക്കുക. കാരണം, അവർക്ക് സിംഹിയുടെ പല്ലുകളുണ്ട്. നിന്റെ പ്രബോധനത്തിന് ചെവി ചായിക്കുമ്പോൾ, യുവാക്കളെ കുറ്റപ്പെടുത്തുക. 257. നിന്റെ കൈയിൽ വടിയുണ്ടെന്ന് അവർ അറിയുമ്പോൾ, അവരുടെ ഭോഷത്തം തിരുത്തുക. അവരെ അടുത്തുവിളിക്കുക. അവർ മറുപടി തരുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ നിന്റെ പടി ചവിട്ടാതിരിക്കാൻ, നീ അവരിൽ നിന്ന് അകന്നുകളയുക. 261. അവർക്ക് സഹായകമായ ഉപദേശം നൽകുക. അഗ്നിയും ജലവും അവരെ കാണിക്കുക. അവർ ജീവനും മരണവും തിരിച്ചറിയട്ടെ. ബുദ്ധിപൂർവ്വം അവരോട് ക്ഷമിക്കുക. 265. യുവാക്കൾ മറുപടി തരുന്നെങ്കിൽ, അവരെ യുവാക്കളായി പരിഗണിക്കേണ്ട. അവർക്ക് തിരിച്ചറിവുണ്ടായെങ്കിൽ, അവരിൽ നിന്ന് വടി പിൻവലിക്കുക...

269. അവർ സദുപദേശം ഇഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിൽ, അവരെ സ്നേഹിക്കുകയും ഉത്തേജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ അവർ നിന്നെ വെറുപ്പോടെ വീക്ഷിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ മുഖിൽ നീ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ട. 273. ഒരു യുവാവ് ശിക്ഷണവിധേയനാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, നിന്റെ നേർക്ക് മുഖം കോട്ടി നടന്നുപോയാൽ, നിന്റെ ശിക്ഷണം അവനെ വിധിക്കും. കാര്യവിവരമുള്ളവനേ, നീ നിന്റെ തലത്തിൽ നിൽക്കുക. 277. കലഹപ്രിയനോട് സത്യത്തിന്റെയും അനുനയത്തിന്റെയും ഒരു വാക്കുപോലും ഉച്ചരിക്കരുത്. കാരണം, അവന്റെ കലഹതൽപ്പരത നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നു; നിന്റെ വാക്കിന് നിന്ദനം മാത്രം!

നൂണയർക്കെതിരെ ഒരിക്കൽ കൂടി (3,29-114)

281. സൂത്രശാലിയായി നീ തിരിച്ചറിയുന്നവൻ അതേ സമയം അസുയാലുവുമാണ്. അവനിൽ നിന്ന് ഓടിയൊളിക്കുക. കാരണം, അവൻ തകർക്കാനാണ് ആലോചിക്കുന്നത്. 285. അവൻ ഉപവസിക്കുകയും

ലൈംഗികമായി ജിതേന്ദ്രിയനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ പോലും, അവന്റെ ഉപവാസത്തെ തെറ്റായി അനുഗമിക്കരുത്. അവന്റെ സംയമനം നിമിത്തം വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയുമരുത്. തേനിനേക്കാൾ മധുരതരമാണ് അവന്റെ വാക്കുകൾ; അവന്റെ വാക്കുകളുടെ സ്വരം നിന്നെ പിടികൂടരുത്. കാരണം, വളരെ ശാന്തമാണ് അവന്റെ സംസാരം. അവന്റെ ശാന്തതയ്ക്കു മുമ്പിൽ നിന്ന് നിന്നെത്തന്നെ മറയ്ക്കുക. 293. ആന്തരികമായി അവന്റെ ഹൃദയം കൃപാണമാണ്. അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്ന് നിന്നെത്തന്നെ മറയ്ക്കുക. കാരണം, ഒരവസരം വരുമ്പോൾ, അവന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പിടികൂടും. 297. ചുംബിച്ച് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന യുവാസാണവൻ. ഹൃദയം കവരുന്ന പരിഹാസിയാണവൻ. അവന്റെ ചുംബനം കടിച്ചുപറിക്കലാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാത്തവന് ഹാ, കഷ്ടം!

301. പരിഹാസിക്ക് പല മുഖങ്ങളുണ്ട്. അവകൊണ്ട് അവൻ കണ്ണുചിമുകയും ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിവേകി, അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞെങ്കിൽ, തന്റെ ഇടത്തിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കഴിയാൻ അവനെ വിട്ടേക്കുക. 305. അന്ധൻ നിന്നെ ആകർഷിക്കും. അവനുമായി കലഹിക്കാൻ നീ വശീകരണവിധേയനാകരുത്. അവൻ തന്റെ അവജ്ഞകൊണ്ട് നിന്നെ രോഷാകുലനാക്കും. നിന്റെ പ്രേരണ നിയന്ത്രിച്ച് അവനെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക. 309. നിന്റെ ബഹുമാനം പൂർണ്ണമായി കവരാൻ, അവൻ തന്റെ അവജ്ഞയാൽ നിന്നെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കും. നീ അവനെ മനസ്സിലാക്കിയെന്ന് അവൻ ഗ്രഹിക്കണം. നിന്റെ ഉള്ളത് അവന് വിട്ടുകൊടുക്കരുത്. 313. അവന്റെ മുമ്പിൽ നീ ഭയക്കേണ്ട. കരുതലുള്ളവനായിരിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. അവൻ തന്റെ പൊള്ളയായ ചിന്തകളിൽ മുഴുകി കഴിയട്ടെ. പരദുഷണം പറയുന്നവൻ അവയിൽ സദാ നിവസിക്കുന്നു. 319. സ്വച്ഛതയിലും വെടിപ്പിലും ഇരുന്ന് അവനെ നോക്കി ചിരിക്കുക. അവൻ തന്റെ ശൂന്യമായ പരിശ്രമത്താൽ തന്നത്താൻ തളർത്തുകയും ആയാസപ്പെടുകയും ക്ലേശിച്ച് അധാനിക്കുകയും ക്ഷീണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രഭാതത്തിനുവേണ്ടി എന്തൊരുക്കണം, സായാഹ്നത്തിനുവേണ്ടി എന്തു തയാറാക്കണം എന്നു ചിന്തിച്ച് തന്റെ ശൂന്യകർമ്മങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാൻ, പരദുഷകൻ അനുദിനം നിർബന്ധിതനാകുന്നു. ശരീരത്തിന് ആവശ്യമുള്ളവയല്ല അവൻ ചിന്തിക്കുന്നത്, പിന്നെയോ, എവിടെ, എങ്ങനെ കൽപ്പിക്കണം, ആരെ എങ്ങനെ കീഴ്മർത്തണം എന്നുതുടങ്ങി അധികാരത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും വേണ്ടവയ്ക്ക് അവൻ കോപ്തുകൂട്ടുന്നു.

സത്യസന്ധൻ (3,115-157)

331. ശൂന്യമായവകൊണ്ട് അധാനിക്കാത്ത സത്യസന്ധൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട വരാകട്ടെ. അതുകൂടാതെ തന്നെ അവർക്ക് ബഹുമാനസ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയും. അവരുടെ സ്വന്തം സത്യം തന്നെ മതിയായ ബഹുമാനമാണ്. ദൈവം നൽകുന്നതാണ് യഥാർഥ ബഹുമാനം. 337. മറിച്ച്, ബലാൽക്കാരമായി എടുത്ത ബഹുമാനം യഥാർഥമല്ല, പ്രയോജനകരവുമല്ല. ദൈവത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ബഹുമാനം നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നതും പ്രയോജനകരവുമാണ്. 341. അത് ധിക്കാരികളെ ചിതറിക്കുന്നില്ല, അസുയാലുക്കളെ അസാധുവാക്കുന്നുമില്ല. അവർ അടുത്തോ, അകലെയോ ആയിരുന്നാലും, അത് അവരുടെ ഉയർച്ച കാണുന്നു. 345. അസൂയ എത്ര തവണ യൗസേപ്പിനെ നിന്ദിച്ചു; യൗസേപ്പ് അതിനുമുകളിലായി ഉയരുക മാത്രം ചെയ്തു. ദാവീദ് എത്രയോ പ്രാവശ്യം വിനീതനാക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ അവൻ രാജകീയകിരീടം നേടി. 349. താൻ പൊടിയും ചാരവുമാണെന്നു പറഞ്ഞ് അബ്രഹാം എത്ര തവണ തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി; ദൈവം അവനിൽ പ്രസാദിച്ചതിനാൽ, അവനെ രാജാക്കന്മാരും ജനതകളും ബഹുമാനിച്ചു. 353. എത്രയോ തവണഹെസക്കിയായും ഹന്നനിയായുടെ കൂടെയുള്ള കുട്ടികളും വിനീതരാക്കപ്പെട്ടു. ചെറിയ താഴ്ത്തൽ നിമിത്തം അവർ വളരെ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 357. തന്റെ ഇച്ഛാനുസൃതമല്ലാത്ത ബഹുമാനത്തിന്റെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുന്ന നൂണയരെയും അഹങ്കാരികളെയും ഇവയ്ക്കെല്ലാം കുറ്റപ്പെടുത്താൻ അതിന് കഴിയും. 361. തന്റെ പരിഹാസത്തിന്റെ പ്രേരണയാൽ, അധികാരത്തിന്റെ നാമം അവൻ പിടിച്ചുവാങ്ങുന്നു. ദൈവം ബഹുമാനത്തിൽ എത്തിക്കുന്ന സത്യസന്ധരായവിജ്ഞാനികൾ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

സീനായ് കോഡക്സ്-5

ശാരീരികശിക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് മാർ അപ്രേമിന്റെ നാലാം പ്രസംഗം

മനുഷ്യരുടെ വഴിപിഴയ്ക്കൽ; മാലാഖമാരും ദൈവവും

1. ആത്മാഭിമാനം നമ്മെ അനുവദിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ചിന്ത അതിനെക്കുറിച്ച് തന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുകയും നമ്മുടെ ഇച്ഛ അതിനെത്തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. 5. കാരണം, ദൈവം നമ്മെ സ്വതന്ത്രരായി സൃഷ്ടിച്ചു. എങ്കിലും അത് നമ്മുടെ കണ്ണുകളിൽ നിസ്സാരമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് നമ്മെ വിളിച്ചു. എങ്കിലും നാം ദാസ്യത്വം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. 9. ഇതാ, സൃഷ്ടികളെ സ്നേഹിക്കാൻ, അവയുടെ വീക്ഷണത്തിലൂടെ അവ നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നു. ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ ദാസരാകാൻ നമ്മുടെ മന്ദ്ര നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്നു. 13. ഇതാ, നാമെല്ലാവരും സാത്താന്റെ തടവറയിലേക്കു പോകാൻ, അവൻ നമ്മെ വശീകരിക്കുന്നു. ഇതാ, നണയുടെ ആത്മാവുമായി പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നാം വെച്ചുമാറിയതിൽ, അവിടുന്ന് ദുഃഖിക്കുന്നു. 17. ഇതാ, നാം ശാരീരികരായി തീർന്നതിൽ, ആത്മീയർ വേദനിക്കുന്നു. ഇതാ, നമ്മുടെ നിരകൾക്ക് വഴിതെറ്റിയതിൽ, ഉന്നതനിരകൾ ദുഃഖിക്കുന്നു.

21. ആകാശം മൂന്നുമായി കാണപ്പെടുന്നു: എന്തുകൊണ്ടാണ് ധരയിലെ അനീതി വളരെ ശക്തമായി തീർന്നത്? മനുഷ്യർ പാപമയരായി തീർന്നതിൽ മാലാഖമാർ നിലവിലിരിക്കുന്നു. 25. ലോകം ഇന്ദ്രിയേച്ഛകൾക്ക് വിധേയമായതിൽ, ഇഹയർ ദുഃഖിതരായിരിക്കുന്നു. ധരയിൽ കടന്ന പാപം എത്ര ഗൗരവതരമാണെന്ന് ഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, ഒരു പക്ഷേ സ്രാപ്പേന്മാർ ആശ്ചര്യഭരിതരും ക്രോബേന്മാർ അത്ഭുതപരതന്ത്രരുംകൂടും. 31. കാരണം, ആഴത്തിലുള്ളവരുടെ ഇടയിലുള്ള അനീതിയുടെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ ഉന്നതാത്മാക്കൾ(ഏലോയേ) സന്തോഷിക്കും. ഭൗമികരുടെ പാപരാഹിത്യത്തിൽ സ്വർഗീയർ (ശ്മയ്യാനേ) ആനന്ദിക്കും. 35. നമ്മെ സഹിക്കുന്ന കർത്താവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. 37. ദീർഘക്ഷമയുള്ളവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. കുറ്റങ്ങൾക്കനുസൃതമായി അവിടുന്ന് ശിക്ഷിക്കുന്നില്ല. രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ നമ്മുടെ ജീവിതച

ര്യകളെല്ലാം അവിടുത്തേക്കറിയാം. എന്നാൽ അവിടുന്ന് എല്ലാം അവ ഗണിക്കുന്നു.

41. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ധിക്കാരം കാണുന്നു. എന്നാൽ നമ്മെ കണ്ടില്ല എന്നവണ്ണം പ്രതികരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ എല്ലാ ഗർവ്വം കേൾക്കുന്നു. അവ കേട്ടില്ല എന്നവണ്ണം പ്രതികരിക്കുന്നു. 45. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ അടുത്തായിരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മിൽ നിന്ന് അകലെയൊന്നെന്ന പ്രതീതി ഉളവാക്കുന്നു. നാം അവിടുത്തെ തിരുമുഖിൽ ഫലിതം പറയുന്നു. അവിടുത്തേക്ക് അതറിയാം. എന്നാൽ അവിടുന്ന് നമ്മെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. 49. അവിടുത്തെ നോട്ടം ഓരോ വിനാഴികയിലും നമ്മെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം നടത്തുന്നു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് നമ്മോടൊത്തില്ലെന്ന് നാം കരുതുന്നു. നാം അവിടുത്തെ വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അവിടുന്ന് നമുക്ക് മറുപടി നൽകുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ വിളിക്കാൻ നമുക്ക് മടുപ്പ് തോന്നുന്നു. 53. അവിടുത്തെ ശക്തി നമ്മെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നാം നമ്മുടെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി അഹങ്കരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ രോഗം നീക്കുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തേക്ക് നന്ദി പറയാൻ നാം കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. 57. നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ നാഥനായ നമ്മുടെ കർത്താവാണ് നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ വളർത്തുന്നത്. നമ്മുടെ അവയവങ്ങളുടെ പരസ്പരബന്ധം അവന്റെ പക്കലാണ്. എന്നാൽ നാം അവയെ പാപത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു.

സാത്താനും ശരീരവും

61. സാത്താൻ നമ്മെ വളർത്തുന്നില്ല. എങ്കിലും നാം അവനെ വളരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ദുഷ്ടൻ നമുക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നു, എങ്കിലും അവൻ വരുത്തുന്ന നാശനഷ്ടം നമുക്ക് കാമ്യമാണ്. 65. അവൻ നമ്മെ കൊല്ലുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും അവന്റെ നശിപ്പിക്കൽ നമുക്ക് സ്വീകാര്യമാണ്. അവൻ മോഷ്ടിക്കുകയും നമ്മെ പിടികൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാ, നാം അവന്റെ തടവുകാരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 69. എത്രനാൾ കൂടി നാം ബലഹീനത തടയാതിരിക്കും? അവ സാനം നമുക്ക് ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ നിദ്ര വിട്ടുണരാം (എഫേ.5,14). കാരണം, അന്ത്യം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. 73. മത്സരപ്രകൃതിയുള്ള മനുഷ്യശരീരമേ, നിനക്ക് യോഗ്യമാംവിധം, ശിക്ഷണം സ്വീകരിക്കൂ. ബലവാന്റെ കട്ടിയുള്ള വള്ളത്തേക്കാൾ, നിനക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായത് കീഴ്വഴങ്ങലാണ്. 77. സുഖസന്തോഷങ്ങളേക്കാൾ നിനക്ക് മെച്ച

പ്പെട്ടത് തരംതാഴ്ത്തലാണ്. ബഹുമാനത്തെയും സ്ഥാനവലിപ്പത്തെയും കാൾ നിനക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരം അനുതാപവസ്ത്രമാണ്. 81. സമൃദ്ധമായ സമ്പത്തിനേക്കാൾ ദാരിദ്ര്യമാണ് നിനക്ക് മെച്ചം. ആഭരണം നിനക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യും. ദുരിതം നിനക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാണ്.

85. നീ വിവേകപൂർവ്വം വിധിച്ചാൽ, സന്തോഷത്തേക്കാൾ ദുഃഖമാണ് നിനക്ക് മെച്ചം. ബന്ധനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ സ്തുതിപുകഴ്ചകൾ നിനക്ക് പ്രയോജനകരമാകില്ല. 89. നിന്റെ ആരോഗ്യം ഭോഗാസക്തി കത്തിജ്വലിപ്പിക്കും. നിന്റെ വ്യതിചലനം വ്യഭിചാരത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. നിന്റെ രോഗം പാപം തടയുന്നു. വേദന നിന്റെ ദുരാഗ്രഹം ശമിപ്പിക്കുന്നു. 93. നിന്റെ പ്രവർത്തനരാഹിത്യം നിന്റെ ഉത്കണ്ഠ തകർക്കുന്നു. ജോലിസംബന്ധമായ ഉത്കണ്ഠ, ഉത്കണ്ഠ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. വെറുതെ ഇരിക്കുമ്പോഴും മനുഷ്യരെ പാപത്തിലേക്ക് വശീകരിക്കാൻ, സാത്താൻപണിപ്പെടുന്നു. 97. നീ അവന്റെ കെണിയിൽ കൂടുങ്ങാതിരുന്നാൽ, അത് അവന് പാഴ് വേലയാകും. കാരണം, മനുഷ്യകുലത്തെ വീഴേത്തുക എന്നത് അവന്റെ വലിയ ജോലിയാണ്.

101. ഓ, ശരീരമേ, നീ ഉറങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ബന്ധുവായ ദുഷ്ടൻ ഉറങ്ങുന്നില്ല. അവൻ ഉറങ്ങുകയോ, മയങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. പിന്നെയോ, നിന്നിൽ തന്റെ ഇച്ഛ പ്രയോഗിക്കുന്നു. 105. അവൻ എല്ലാ നാഴികയിലും നിനക്ക് നിദ്രാഭംഗം വരുത്തുന്നു. സ്വപ്നങ്ങളാലും മയാക്കാഴ്ചകളാലും അവൻ അതിന് ഭംഗം വരുത്തുന്നു. ദുഷ്ടചിന്തകളാൽ സംശുദ്ധതാസംബന്ധമായ നിന്റെ ജാഗ്രത അവൻ മലിനമാക്കുന്നു. 109. നിന്റെ സംശുദ്ധനിദ്രയെ ശിക്ഷണരഹിതസ്വപ്നങ്ങളാൽ അവൻ വികലമാക്കുന്നു. നിന്റെ ശത്രുവായ സാത്താന്റെ മുമ്പിൽ, ശരീരമേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ട. 113. നിന്നെ അവൻ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ കീഴടക്കാതിരിക്കാൻ, വേഗത്തിൽ അവന് കീഴ്വഴങ്ങരുത്. നിന്നിൽ ഉറപ്പ് ദർശിച്ചാലല്ലാതെ സാത്താൻ കീഴ്വഴങ്ങുന്നില്ല. 117. നാം ഉറപ്പുള്ളവരായി കാണപ്പെട്ടാൽ, അവൻ ബലഹീനനായി കീഴ്പ്പെടും. ഓ, ശരീരമേ, നിന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയ സത്യം നിമിത്തം അഹങ്കരിക്കേണ്ട. 121. നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുക. നിന്നെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന അസത്യത്തെ വെറുക്കുക. തികച്ചും ദുഷിച്ച അയൽക്കാരനായ ദുഷ്ടനുമായുള്ള ചങ്ങാത്തം ഉപേക്ഷിക്കുക. 125. മാലാഖമാരുടെ നിരകൾ നിന്നെ ബഹുമാനിക്കാൻ, അവരുമായി നിഗൂഢ ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുക.

തന്നിലൂടെ നിന്നെ കടിഞ്ഞാണില്ലാത്തവനാക്കിയ സാത്താനുമായുള്ള മമത വെടിയുക. 129. ചവറുപോലെ അവനെ കരുതുക. തൂത്തുകൂട്ടിയ കരിയില പോലെ അവനെ ദൂരെയെറിയുക. ഒരു യജമാനനെപ്പോലെ നീ അവനെ സേവിക്കാനും അവന്റെ എല്ലാ താൽപ്പര്യങ്ങളും സാധിക്കാനും വേണ്ടി നിന്നോടു മുഖസ്തുതി പറയുന്ന മത്സരക്കാരന്റെ ദുർഗന്ധം നിന്നിൽ നിന്നുകറുക.

135. ഓ, ശരീരമേ, നിന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്ന് ദുഷ്ടനായ വാടകക്കാരനെ ദൂരെയകറ്റുക. 137. അവനെ നിന്റെ സമ്പാദ്യംകാണിക്കരുത്. കാരണം, അവൻ കൗശലക്കാരനും നിന്നെ കൊള്ളയടിക്കുന്നവനുമാണ്. നിന്റെ ഭവനത്തിനു ചുറ്റും ഒരുയർന്ന മതിൽ തീർക്കുക. വിശ്വാസം കൊണ്ട് അതിനെ ഉറപ്പിക്കുക. 141. ഓ, ശരീരമേ, നീ ഒരു കോട്ടയായിരിക്കുകയും സംഭരിച്ച് സംശുദ്ധത കൊണ്ട് അതിനെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക. പ്രാർഥനയാൽ സുസജ്ജരാക്കപ്പെട്ട ജാഗരുകരായ കാവൽക്കാരെ വയ്ക്കുക. 145. ദൈവാശ്രയം എന്ന നമ്മുടെ ആയുധം കൊണ്ട് പോരാട്ടത്തിന് തയാറാകുക. പ്രാർഥന നിന്റെ വില്ലും നിന്റെ നിലവിളി നിന്റെ ആവനാഴിയും ആയിരിക്കട്ടെ. 149. സംശുദ്ധത എന്ന അമ്പുകൊണ്ട് പാപത്തെ എതിരിട്ട് കുത്തിത്തുളയ്ക്കുക. വിശ്വാസമാണ് വാൾ. അതുകൊണ്ട് ഇടത്തുവശം മുറിച്ചുമാറ്റുക. 153. വെടിപ്പ് കുന്തമുന പോലെയാണ്. ശപ്തനായ സാത്താനിൽ അത് തുളച്ചുകയറ്റുക. ദൈവസ്നേഹമാണ് അഗ്നി. പാപത്തെ അതുകൊണ്ട് കത്തിക്കുക. 157. ശരീരമേ, ശരീരമേ, നിന്നിൽ സാത്താൻ വസിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. അവന്റെ മാലിന്യത്തിൽ നിന്നോ, അനീതിയിൽ നിന്നോ നിനക്ക് അവൻ മുഖസ്തുതി തന്നാൽ, അവന്റെ സമ്പാദ്യം അവന്റെ മുഖത്തെ റിഞ്ച്, അവൻ തന്നതെല്ലാം തിരിച്ച് നൽകുക. 163. നാശവും രോഗവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നിനക്കു നൽകാൻ അവനു കഴിയില്ല. 165. അവന്റെ സമ്പാദ്യം അവകാശമാക്കുന്നവന് അവന്റെ അപമാനം എല്ലാ തലമുറകളിലും നിലനിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിന്ദിക്കുന്നവന്റെ വിജയം സൃഷ്ടിയിൽ പ്രകാശിതമാകുന്നു. 169. ശരീരമേ, സാത്താന്റെ ആകർഷകമായ മാതൃകകളെ നീ ഭയപ്പെടേണ്ട.

സാത്താന്റെ വിജയിച്ചതും വിജയിക്കാത്തതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബിബ്ലിക്കൽ ദൃഷ്ടാന്തം

171. പരുദീസായിൽ കാതിലൂടെ അവൻ ഹവ്വയെ വശീകരിച്ചു. അവന്റെ മയക്കൽ മാർകവിഷമായിരുന്നു. 173. ഇതാ, എത്ര കയ്പേറിയതായിരുന്നു അവന്റെ വശീകരണം! അതു കേൾക്കുന്നവന് ദുരിതം! സാംസൺ അതു കേട്ടതിനാൽ, അവന്റെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്ത് അവർ അന്ധനാക്കി (ന്യായം.14,19,21). 177. യൗസേപ്പ് അവനെ ശ്രവിക്കാത്തതിനാൽ, അവനെ അവൻ രാജകീയവാഹനത്തിൽ കാണുകയും ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്തു. ആഖാർ അവന്റെ വശീകരണത്തിൽ വീണതിനാൽ, ജനത്തിനു മുഴുവൻ ഒരു വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. 181. അവസാനം അവർ അവനെ കല്ലെറിയുകയും അവന്റെ ജഡത്തിന്മേലേ കൽക്കുമ്പാരം കുട്ടുകയും ചെയ്തു (ജോഷ്യാ, 7,26). തന്റെ ഭാര്യയിലൂടെ തന്നോടു തർക്കിച്ച സാത്താനെ ജോബ് ലജ്ജിപ്പിച്ചു. 185. വഞ്ചകനെ അവൻ ശ്രവിക്കാത്തതിനാൽ, അവന്റെ ജീവിതം ഇരട്ടിയായി. എന്നാൽ അവന്റെ പ്രലോഭനത്തിൽ വീണതിനാൽ, ഗേഹാസി തന്റെ അത്യാർത്തിയാൽ കുഷ്ഠരോഗിയായി.

189. ശൗൽ അവന്റെ മൃത്യുശപഥത്താൽ മലയിൽ വച്ച് കൊല്ലപ്പെട്ടു. സമ്രി തന്റെ കാമാസക്തി നടപ്പാക്കിയതിനാൽ, അതേപ്രതിഫലം ഹാസ് അവനെ കുത്തിത്തുളച്ചു. 193. ആഹാബ് അവന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും അവനും ജസബേലും ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തതിനാൽ, അവൻ കൊന്നതുപോലെ അവനും കൊല്ലപ്പെടുകയും നായ്ക്കൾ അവന്റെ രക്തം നക്കിക്കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. 197. ഇന്ന് കുട്ടികൾക്കുപോലും സാത്താനെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകുന്നവിധം ധരയിൽ സംഭവിക്കുന്ന നിരവധി ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ഞാൻ എന്താണ് വിവരിക്കേണ്ടത്? 201. അവൻ ഗോല്യാത്തിനെ ഉപദേശിക്കുകയും അവൻ വീമ്പടിക്കുകയും ചെയ്തു. അവനെ വഴിപിഴപ്പിച്ചശേഷം അവനെ വേദനയ്ക്കും ദുരിതത്തിനുമായി അവൻ വിട്ടുകൊടുത്തു. തെറ്റാലിയിൽ നിന്ന് അവനെ അവൻ രക്ഷിച്ചുമില്ല. 204. പാറകല്ല് അവന്റെ അഹന്തയെ നിശ്ശബ്ദമാക്കി. 205. തന്റെ സഹോദരിയുടെ മുമ്പിൽ ലജ്ജാവിവശനാകാത്തവിധം അവൻ അമ്നോനിൽ കാമാർത്തി ആളിക്കത്തിച്ചു. അവൻ തന്റെ ഇച്ഛാപൂർത്തീകരണം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞ

പ്പോൾ, അവന്റെ ഭീകരമരണത്തിൽ അവൻ അവന്റെ കൂടെ നിന്നില്ല (2 രാജാ.13,29). 209. ഹനനിയായെയും അവന്റെ ഭാര്യയേയും അവൻ ഉപദേശിച്ചു. അവർ മോഷ്ടിക്കുകയും നൂണപറയുകയും ശിക്ഷാവിധി ഏൽക്കുകയും ചെയ്തു. ശൈമയോൻ അവരെ ശാസിച്ചപ്പോൾ, അവൻ അവിടെ നിൽക്കാതെ വേഗത്തിൽ പറന്നുകളഞ്ഞു. 213. അവർ മോഷ്ടിച്ചത് അവരുടെ സ്വന്തമായിരുന്നു. അവർ മോഷ്ടിച്ചതിനാൽ, അതിന്റെ പേരിൽ അവർ മൂതരായി. ദുഷ്ടൻ അവരുടെകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവരെ അതിനായി വശീകരിച്ചു. 217. എന്നാൽ മരണസമയം വന്നപ്പോൾ, അവരെ രക്ഷിക്കാൻ അവൻ നിന്നില്ല.

പാപികൾക്കും വിശുദ്ധർക്കും, ധനികർക്കും ദരിദ്രർക്കും, ശക്തർക്കും ബലഹീനർക്കും ഒരേയൊരു ശരീരം

219. ഇതാ, ഓ, ശരീരമേ, സാന്താനെയും അവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെയും മനസ്സിലാക്കുക. 221. വിനീതരാക്കപ്പെട്ട ഇവരെല്ലാവരോടും കൂടെ, ഓ, ശരീരമേ, നീ ആ സമയത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഓ, ശരീരമേ, വിഷയലമ്പടനിലും അവനെ കൊന്ന ഫിനഹാസിലും നീ ഉണ്ടായിരുന്നു. 225. നീ ആഖാറിലും അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞ ജനക്കൂട്ടത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഓ, ശരീരമേ, നീ ഗോലിയാത്തിലും അവനെ കൊന്നവരിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. 229. ഓ, ശരീരമേ, നിന്നെയാണ് ദുഷ്ടൻ പാപത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. അതുപോലെ നീയാണ് അവനെ ലജ്ജിപ്പിച്ചതും. ശരീരമേ, നീ പ്രവാചകരിലും അവരെ കൊന്നവരിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. 233. ശരീരമേ, നീ ശ്ലീഹന്മാരിലും അവരെ കല്ലെറിഞ്ഞവരിലും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശരീരമേ, നീ ആരാധിക്കുന്നവരിലും തള്ളിപ്പറയുന്നവരിലുമുണ്ട്. 237. ശരീരമേ, നീ കടക്കാരിലും കടമില്ലാത്തവരിലുമുണ്ട്. ശരീരമേ, നീ വെടിപ്പുള്ളവരിലും കാമഭ്രാന്തരിലുമുണ്ട്. 241. ശരീരമേ, സംശുദ്ധരും അഴിഞ്ഞാട്ടക്കാരും വസ്ത്രംപോലെ നിന്നെ ധരിക്കുന്നു. ശരീരമേ, ദുഷ്ടരും ശിഷ്ടരും വസ്ത്രംപോലെ നിന്നെ ധരിക്കുന്നു. 245. ശരീരമേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടുപേരിൽ നീയുണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ ഒരു ഭാഗം ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിച്ചു, മറ്റൊരുഭാഗം ഏകജാതനെ കൊന്നു. 249. നിന്റെ ഒരു ഭാഗം അവന്റെ മാർവിൽ ചാരിക്കിടന്നു, മറ്റൊരുഭാഗം തന്റെ ദൈവത്തെ വിലയ്ക്കു വിറ്റു. നിന്നിൽ ശൈമയോൻ അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചു, യോഹന്നാൻ സൗഭാഗ്യസ്തുതികളുടെ സൗഭാഗ്യസ്തുതി നേടി.

253. യുദാസ് നിന്നിൽ കയറും ഗേഹനായും സ്വീകരിച്ചു. ഏറ്റുപറഞ്ഞ വനും തള്ളിപ്പറഞ്ഞവനും എന്ന രണ്ടു കള്ളന്മാരിൽ ശരീരമേ, നീയുണ്ടായരുന്നു. 257. നിന്റെ ഒരുഭാഗം പരുദീസായിലേക്കു പോയി, മറ്റേ ഭാഗം കുരിശിൽ തറച്ചവരോടൊപ്പം നിലനിന്നു. ഓ, ശരീരമേ, നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി എനിക്ക് എത്രമാത്രം വിവരിക്കാൻ കഴിയും! നിന്റെ അധഃപതനത്തെപ്പറ്റി എത്രമാത്രം പറയാൻ കഴിയും! 261. കാരണം, നിന്നിൽ നിന്ന് രണ്ടും ഉടലെടുക്കുന്നു: അധഃപതനവും ഉയർച്ചയും. രണ്ടിലും നീയാണ് ഏകശരീരം: കർത്യതന്തിലും അടിമത്തത്തിലും. 265. ശരീരം ശരീരത്തെ സേവിക്കുന്നു; സേവിക്കപ്പെടുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിന്റേതായി തീർന്ന ശരീരമാണ് ദാസന്റെയും ശരീരം. 269. രാജാവായിത്തീർന്ന ശരീരം യാചകനുമായിത്തീരുന്നു. ദരിദ്രന്റെയും ശക്തന്റെയും അവയവങ്ങൾക്ക് മാറ്റമില്ല. ധനികന്റെയും ആവശ്യക്കാരന്റെയും സന്ധികൾക്ക് വ്യത്യാസമില്ല. 275. അടിമയ്ക്കും സ്വതന്ത്രനും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 277. ദരിദ്രൻ സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ, ധനികനെപ്പോലെ അവൻ സുന്ദരനാണ്. സുഖസമൃദ്ധിയുള്ളവനും ബലഹീനനും ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നത് ഒരേയൊരു ശരീരത്തിലാണ്.

281. ന്യായാധിപനും വിധിക്കപ്പെടുന്നവനും ഒരേയൊരു ശരീരമാണ്. പീഡിപ്പിക്കുന്നവനും പീഡയനുഭവിക്കുന്നവനും കൊലപാതകിക്കും കൊല്ലപ്പെടുന്നവനും ഒരേ രക്തവും മാംസവും, നിറവ്യത്യാസം അവ ഗണിച്ചാൽ, ഒരേ ശാരീരികരൂപവുമാണ്. കടക്കാരനും കടം കൊടുത്തവനും, വായ്പ കൊടുക്കുന്നവനും വായ്പ വാങ്ങുന്നവനും, അധാനിക്കുന്നവനും അലസനും, ഒരുപോലെ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന ശരീരമാണ്. ശരീരമേ, നിന്റെ കാഴ്ച ശക്തിമത്താണ്. നിന്റെ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി എത്ര വലുതായി ഞങ്ങൾ പറയണം! ഒരു ശരീരം മറ്റൊരു ശരീരത്തെ വിധിക്കുന്നു. ഒന്ന് പീഡിപ്പിക്കുന്നു, മറ്റൊന്ന് പീഡ സഹിക്കുന്നു. ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നു. ശരീരം അതിനെത്തന്നെ കൊള്ളയടിച്ച് കവർച്ച ചെയ്യുന്നു. 297. അത് അതിനെത്തന്നെ കത്തിക്കരിച്ച് മുദ്രകുത്തുന്നു, വിലങ്ങുവച്ച് കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുന്നു. അതിനെത്തന്നെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു. ഒരവയവം മറ്റൊന്നിനെതിരെ വാളെടുത്ത് അതിനെ വെട്ടിമാറ്റുന്നു. 301. ന്യായാധിപനും പീഡനയന്ത്രപ്രവർത്തകദാസനും കള്ളനും ഒരേയൊരു ശരീരം മാത്രമാണ്. ഒരു ശരീരം മറ്റൊരു ശരീരത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു; ഒരു ശരീരത്താൽ മറ്റൊരു ശരീരം നശിക്കുന്നു.

305. രഥത്തിലെ ശരീരം പോലെയാണ് ചാണകക്കുന്നയിലെ ശരീരം. സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നവന്റെ ശരീരവും ആരുടെ മുമ്പിൽ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നുവോ അവന്റെ ശരീരവും ഒരേ ശരീരമാണ്. 309. ധിക്കാരിക്കും അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നവനും ഒരേയൊരു ശരീരം. ശരീരം പൃഷ്ഠയിൽ ഇരിക്കുന്നു, അതുപോലെയുള്ള ശരീരം രാജകീയ വാഹനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 313. ശരീരമേ, നിന്നിൽ നിന്നാണ് കൽപ്പിക്കുന്നവനും അനുസരിക്കേണ്ടവനും. രാജാവിനും കർഷകനും ഒരേ രക്തവും മാംസവും അവയവങ്ങളുമുണ്ട്. 317. പുനോട്ടക്കാരനും രാജപ്രതിനിധിയും ആദാമിൽ നിന്നുള്ള സഹോദരങ്ങളാണ്. സ്നാനത്തിലും സഭയിലും ശരീരമേ, നിനക്ക് ഒരേ ബഹുമാനം നൽകുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. 321. കാരണം, സമസ്തശരീരങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നത് ഒരേയൊരു സ്നാനവും പാപമോചനവും മാത്രമാണ്.

സീനായ് കോഡക്സ്-6

ശാരീരികശിക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് മാർ അപ്രേമിന്റെ പ്രസംഗം

1. ഓ, തന്ത്രപൂർവ്വം അധ്വാനിക്കുന്ന നീ, ഈ ജീവിതത്തിൽ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നേരേചൊവ്വേ ആക്കുക. കാരണം, മരിച്ചവരുടെ ഉത്ഥാനത്തിൽ കൗശലങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. കൗശലങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും പാതാളത്തിൽ എത്തിനാണാവശ്യം? കിരീടങ്ങളും അധികാരങ്ങളും മാറിമറഞ്ഞുപോകുന്നതിനാൽ, സൂത്രശാലി ആയിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദം വിവേകവതിയായിരിക്കുന്നതാണ്. കൗശലക്കാരൻ ആയിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ജ്ജുമാനസ്സനായിരിക്കുന്നതാണ് മെച്ചം. 2. സൂത്രക്കാരനെ യല്ല മനുഷ്യർ പ്രകീർത്തിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിമാന്മാരാണ് കീർത്തി നേടുന്നത്. അപവാദം പറച്ചിലിൽ ഉള്ളത് ചീത്തസംഗതികൾ നിറഞ്ഞ ആവനാഴിയാണ്. അത് പാമ്പിനെപ്പോലെ എല്ലാ വളവുതിരിവുകളിലും എല്ലാ നാഴികയിലും ചുരുണ്ടുകൂടുന്നു. സത്യവാന്റെ വിജ്ഞാനത്തെ ലാളിത്യം അലങ്കരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിലും കർത്താവിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക എന്ന ഏകകാര്യം മാത്രമാണ് അവന്റെ ചിന്ത. 3. കുടിലദുഷ്ടനിൽ നിന്ന് കഴിയുന്നിടത്തോളം അകന്നുകഴിയുക. അപവാദം പറയുന്ന അവൻ പുഞ്ചിരിചിച്ഛുകൊണ്ട് നിന്നെ തല്ലുന്നു. സന്തോഷപൂർവ്വം

നിന്റെ നേർക്ക് ധൃതിപ്പെട്ട് വരുന്നു. ശൂന്യതയെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ അന്വേഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ, സത്യത്തെപ്രതി ഉത്കണ്ഠപ്പെടുന്നിടത്ത് അവനെ തേടേണ്ട. പോയി അവനെ തേടുക. താൻ കരുതലുള്ളവനാണെന്ന് നിന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അടക്കം പറയുന്നവനാണ് അവനെന്ന് നീ കണ്ടെത്തും.

4. അവൻ നിന്നോട് കാട്ടുന്നത് പ്രവൃത്തി കൊണ്ടല്ല, വെറും വാക്കുകൾ കൊണ്ടുള്ള താൽപ്പര്യമാണ്. അവന്റെ വായ് വെറുതെ മുഖസ്തുതി പറയുന്നു. ഫലരഹിതമായ ചില്ലുകളാണ് അവന്റെ വാക്കുകൾ. അവൻ സംസാരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. വാക്കുകൾ കൊണ്ട് എന്തുകാര്യം? കുടിലൻ തിരക്കുന്നു, തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ദനാണെങ്കിലും, പ്രശംസിക്കപ്പെടാനായി തന്റെ ജീവിതചര്യകളെ അവൻ പൊക്കിപ്പറയുന്നു. 5. വളരെ കുറച്ച് പ്രേരണയാലും വളരെയധികം മുഖസ്തുതിയാലും അതിലും കൂടുതൽ വ്യർഥാഭിമാനത്തിനുള്ള അപേക്ഷയാലും രഹസ്യമായും ബലം പ്രയോഗിച്ചും അധികാരത്തിനായി അവൻ യത്നിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ബഹുമാനസ്ഥാനം വിഡ്ഢിക്ക് വലിയ നേട്ടമാണ്. അൽപ്പം അധികാരം അഹങ്കാരിക്ക് വലിയ സംഗതി തന്നെ. ബഹുമാനവുമായും പ്രശസ്തിയുമായും, അധികാരവുമായും കൽപ്പിക്കുന്നതുമായും ബന്ധപ്പെട്ട സകലതും തനിക്ക് അനുകൂലമാക്കാൻ അവൻ തള്ളിക്കയറുന്നു. 6. അവൻ വ്യർഥാഭിമാനപ്രിയനാണ്. താൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വരാനായി എങ്ങനെ, എപ്പോൾ ബഹിഷ്കരിക്കണമെന്നും താൻ വിശ്വസിക്കാവുന്നവനാണെന്ന് എങ്ങനെ അഥവാ എന്തിലൂടെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നും അവന്റെ ഹൃദയം നിരന്തരം ആലോചിക്കുന്നു. അധികാരമുള്ളവനെ അവനറിയാം. അവനോട് അവൻ നിരന്തരം മുഖസ്തുതി പറയുന്നു. കഴമ്പില്ലാത്തവൻ ആരാണെന്ന് അവനറിയാം. അവനെതിരെ അവൻ നിരന്തരം ഉയരുന്നു.

7. കർക്കശക്കാരൻ ആരാണെന്ന് അവനറിയാം. മുഖസ്തുതി പറഞ്ഞ് അവനോട് അടുക്കുന്നു. ശിക്ഷണമുള്ളവനെ അവനറിയാം. അവന്റെ മുമ്പിൽ അവൻ തന്റെ വായ് മധുരമുള്ളതാക്കുന്നു. ശാന്തശീലനെ അവനറിയാം. അവനെ അവൻ നിന്ദിക്കുന്നു. നിഗൂഢമായി അവനെതിരെ അപവാദം പറയുന്നു. അവൻ കരുതലുള്ളവനെല്ല. ബുദ്ധിമാനെ അവനറിയാം, അവനെ അവൻ വളരെ നിന്ദിക്കുന്നു. അവനെതിരെ ചെല്ലുമ്പോൾ, അവനെപ്പറ്റി അവൻ മന്ത്രിക്കുന്നു. 8. അവനെ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത

വനെ പ്രയോജനരഹിതൻ എന്ന് അവൻ വിളിക്കുന്നു. തന്നേപ്പോലെ യുള്ളവൻ തന്നെ കടത്തിവെട്ടാതിരിക്കാൻ അവൻ അസുയാലുവാണ്. എല്ലാത്തരത്തിലും ശാരീരികമായവയാണ് അവന്റെ ചെയ്തികൾ. ശാരീരികരെ തുല്യരാക്കുന്നതും വ്യർഥാഭിമാനത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നതും ആത്മീയരിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കട്ടെ. മിതമായിരിക്കുന്നതാണ് ആത്മീയർക്കു നല്ലത്. 9. അവനെ വിശ്വസിച്ചു ഏൽപ്പിച്ചതിൽ അവൻ നന്നായി ശ്രദ്ധചെയ്യത്താണ്. രഹസ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നതും ദുഷ്ടതയിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്നതും മേലാളായിത്തീർന്ന ബുദ്ധിമാന് ചേർന്നതാണ്. ഈ ലോകം ഒരു മേഘമാണ്. അതിനെ നീലാകാശം ദൂരെ നീക്കുന്നു. ദൃശ്യമായവയെല്ലാം കടന്നുപോകും. തന്റെ ശ്രദ്ധ ദൈവമായിരിക്കുന്ന സത്യക്രിസ്ത്യാനി ഭാഗ്യവാൻ.

സീനായ് കോഡക്സ്-7

ശിക്ഷണവും പ്രാർത്ഥനയും സംബന്ധിച്ചു മാർ അപ്രേമിന്റെ പ്രസംഗം

പ്രാർത്ഥനാമനുഷ്യനായ ദാവീദ്

1. ഉന്നതത്തിൽനിന്ന് കാര്യവും താഴേക്കൊഴുകുന്നു. നമുക്ക് ഉന്നതത്തിലേക്ക് നോക്കാം. സ്വർഗാധിസ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ വരുന്നു. സ്വർഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവന് നമുക്ക് നന്ദിപറയാം. 5. ദാവീദ് തന്റെ സങ്കീർത്തനത്തിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനാവചനം ഉച്ചരിച്ചു: “സ്വർഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവനേ, നിന്റെ പക്കലേക്ക് ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തുന്നു” (സങ്കീ.72,1). 9. നാമും അവനെപ്പോലെ വിനീതരാകാൻ, അവൻ തന്നെത്തന്നെ വിനീതനാക്കി: “ദാസരുടെ കണ്ണുകൾ യജമാനന്മാരുടെ നേർക്കു സദാ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ.” അതുവഴി സ്വയം ദുഃഖിതനാകാൻ, തന്റെ യജമാനൻ ദുഃഖിതനാണോ എന്ന് കാണുന്നതിനും, തന്റെ യജമാനൻ സന്തുഷ്ടനാകുമ്പോൾ, സന്തോഷിക്കാനുമായിട്ടാണ്. 17. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലൊരു വാചകം ഒരിക്കൽ കൂടി ദാവീദ് പറഞ്ഞു: “ദാസിയുടെ കണ്ണുകൾ നാഥയുടെ നേർക്ക് സദാ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ.” യജമാനത്തി സന്തുഷ്ടയാണെങ്കിൽ, അവൾ സന്തോഷപൂർവ്വം അവളുടെ മുമ്പിൽ കടന്നുചെല്ലുന്നു. എന്നാൽ അവൾ ദുഃഖിതയായി കാണപ്പെട്ടാൽ, ദാസി ഭയന്ന് മാറി കളയുന്നു. അവളുടെ ദുഃഖഭാവദർശനത്തിൽ അവളുടെ ക്രോധത്തിനു

മുമ്പിൽ അവൾ ഭയവിഹവലയാകുന്നു. “അതുപോലെ, ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ നിങ്കലേക്ക് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

29. നീ കോപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുകയാൽ, “നീ ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കുന്നതുവരെ” നിന്റെ മുമ്പിൽ സന്തോഷിക്കാനും ആനന്ദിക്കാനും എനിക്കാവില്ല എന്ന് ദാവീദ് പറയുന്നു. 33. ദാവീദിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ തൂക്കിനോക്കി, ധ്യാനിച്ചുപ്രാർഥിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: “ദൈവമേ, ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കണമെ; കർത്താവേ, നീ ഞങ്ങളോട് കരുണ കാണിക്കണമെ.” 37. ദൈവഹിതാനുസൃതം പ്രാർഥിക്കാൻ, ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തതിനാൽ, നിന്നോട് പ്രാർഥിക്കാൻ ദാവീദിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു. 41. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ സഹോദരരും ശ്രോതാക്കളുമേ, നമുക്ക് ദാവീദിന്റെ ശിഷ്യരാകാം! ദാവീദ് നമ്മെ പരിശീലിപ്പിക്കാതെയും നാം അവന്റെ പാഠശാലയിൽ പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ശ്ലീഹന്മാരും നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ അണിനിരന്നു നിൽക്കുന്നു.

ഇക്കാലത്തെ ദുരിതത്തിൽ സഭാപരമായ പ്രാർഥന

47. ക്രോധദണ്ഡ് നിമിത്തം ഈ നാശകാലത്ത്, ശിക്ഷിക്കുന്നയാൾ വീണ്ടും പുഞ്ചിരിക്കുന്നതുവരെ, നമുക്കെല്ലാം ദുഃഖമാചരിക്കാം. ക്രോധവിധി നമ്മെ കടന്നുപോകുന്നതുവരെ നമുക്ക് ഉള്ളൂതുറന്ന് ചിരിക്കാതിരിക്കാം. 53. ഉന്നതത്തിൽ ആരുവന്നായിരിക്കുന്ന ഉന്നതന്റെ മുമ്പിൽ ശുദ്ധപ്രാർഥനയിൽ നിലകൊള്ളാം. അവിടുന്ന് ആഴത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, നമ്മെ നോക്കുന്ന അവിടുത്തെ മുമ്പിൽ നമുക്ക് ഭയക്കാം. 57. തന്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് ഒന്നിച്ചു വന്ന്, ഉറക്കംതുങ്ങികളായി കാണപ്പെടുന്നതിന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഉറക്കംതുങ്ങികളിൽ അവൻ പ്രസാദിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ, ബലഹീനരിൽ അവൻ പ്രസാദിക്കുന്നു. അവർ അവന് പ്രിയംകരരാണ്.

പരസ്യപ്രാർഥനയും കലഹവും

61. പ്രാർഥനയ്ക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിൽ പ്രാർഥനയ്ക്ക് കുറവു വരുത്തരുത്. പ്രാർഥന ഉപേക്ഷിച്ച് കലഹത്തിനായി ചന്തസ്ഥലത്തേക്കു പോകരുത്. 65. നിന്നോട് കലഹിക്കാൻ നിനക്കെതിരെ വരുന്നവനോട് തന്ത്രപൂർവ്വം പെരുമാറി അവനെ നിശ്ശബ്ദനാക്കുക.

“പ്രാർഥന ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു, വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റുക ഉചിതമാണ് എന്ന് അവനോട് പറയുക. 69. പ്രാർഥനയും കലഹവും ഒന്നിച്ചു പോകുമോ, ഇവ പരസ്പരം ബന്ധിതമാണോ എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു പോകുകയാണ്. അപേക്ഷയും വ്യാജവും ഒന്നിച്ചുവന്നാൽ അത് കേൾക്കപ്പെടുക അതിശയകരം തന്നെ. 73. ഉപവാസവും ഒച്ചബഹളങ്ങളും ഒന്നിച്ചുപോകുന്നെങ്കിൽ, വളരെ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സംശുദ്ധതയും അഴിഞ്ഞാട്ടവും പരസ്പരബന്ധിതമായി കേട്ടിട്ടില്ല. 77. വിവേകീ, ഇരുമാനസ്സുപ്രാർഥന നല്ലതല്ല. നമ്മുടെ ഒരു ഭാഗം ദേവാലയത്തിലും മറ്റൊരുഭാഗം ചന്തസ്ഥലത്തും ആയിരിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. 81. ഹൃദയങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നവനെ ആർക്കു വഞ്ചിക്കാനാകും? നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ അറിയുന്നവനിൽനിന്ന് ആർക്ക് തന്റെ ചിന്തകൾ മറച്ചുവയ്ക്കാൻ കഴിയും? 85. നല്ലതും ചീത്തയും ചിന്തിച്ചിട്ട്, ആരും അറിയുന്നില്ലെന്ന് ആരാണു് കരുതുക? പ്രാർഥിച്ചിട്ട്, കലഹിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നത് വിഡ്ഢിയുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. 71. കലഹിച്ചിട്ട്, പ്രാർഥിക്കാൻ കടന്നുചെല്ലുന്നത് ബുദ്ധിരഹിതമനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തിയാണ്. നിന്റെ കലഹപ്രിയംവഴി നിനക്ക് നഷ്ടം വരുത്തുകയും നിന്റെ പ്രാർഥന കുറ്റകരമാകുകയും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ, നീ ചെയ്യേണ്ടത് എന്താണെന്ന്, നിനക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ ഉപദേശിച്ചുതരാം. 95. നിനക്ക് പ്രയോജനകരമായത് നീ ചെയ്യുമെങ്കിൽ, ഞാൻ പറയുന്നത് തെരഞ്ഞെടുക്കുക. ദൈവത്തോട് പ്രാർഥിക്കണമെന്ന് തോന്നുമ്പോൾ, നിന്റെ വീട് മുതൽ ഒന്നിച്ചുള്ള പ്രാർഥനയുടെ സ്ഥലം വരെ ഇതായിരിക്കണം യാത്രയിൽ ചെയ്യേണ്ടത്: അപേക്ഷയുടെയും പ്രാർഥനയുടെയും ഭവനത്തിലേക്കുള്ള ആ യാത്രാസമയം നിന്റെ കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് അലസഭാഷണം നടത്തരുത്. തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കംവരെ നിന്റെ പ്രാർഥനകൾ കൊണ്ട് അവിടുത്തെ ബഹുമാനിക്കുക. നീ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുമ്പോൾ, ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുത്.

പ്രാർഥനയിലും ദൈവശുശ്രൂഷയിലും വേണ്ട ഏകാഗ്രത

109. പള്ളിയുടെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്ത് നിന്റെ അന്തരംഗം അശുദ്ധമായിരിക്കരുത്. തിരുലിഖിതം തുറക്കപ്പെടുമ്പോൾ, നിന്റെ കാത് കോലാഹലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കരുത്. 113. നിന്റെ അന്തരംഗത്തോടൊപ്പം നിന്റെ കാത് കുർപ്പിച്ച് പ്രവാചകശബ്ദം കേൾക്കുക. നിന്റെ ചിന്തയോടൊപ്പം നിന്റെ നോട്ടം ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഉറപ്പിക്കുക. 117. നിന്റെ കർത്താവിന്റെ സദാർത്ഥ ശ്രവിക്കാൻ അരകെട്ടി ശക്തനാകുക. സത്യത്തിന്റെ സുവി

ശേഷം അശ്രദ്ധമായി കേൾക്കരുത്. 121. കാരണം, അവിടുത്തെ തിരുമുമ്പിൽ നീ ഉറക്കത്തിലാണെങ്കിൽ, ഫലരഹിതമായി അതു നിന്നെ പറഞ്ഞുവിടും. ഇതു ശ്രദ്ധിക്കുക: നിന്റെ വയലിൽ കൊയ്യുന്ന ഒരു വേലക്കാരൻ അലസനായിരുന്നാൽ, അവനെ നീ മടിയനായി കണക്കാക്കും. അവൻ കുലി വാങ്ങാൻ വരുന്ന സമയം, നിന്നെ സംതൃപ്തനാക്കിയ അധാനശീലനെപ്പോലെ നീ അവന് നന്ദി പറയുകയില്ല. 129. വിശ്വാസികളായ എല്ലാ മക്കളും ദൈവശുശ്രൂഷകരാണ്. പ്രാർഥനയ്ക്ക് കടന്നുവരുന്നവരെല്ലാം തന്റെ കർത്താവിന്റെ വയലിലേക്കാണ് പോകുന്നത്.

133. കാരണം, അപേക്ഷകൾ ഫലങ്ങൾ വഹിക്കുന്നു. അവഗണന കൊണ്ട് അവിടുത്തെ ഫലങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. വെടിപ്പുള്ള പ്രാർഥന നടത്തുന്നവൻ അതിന്റെ ഫലം പഠിച്ചെടുക്കുന്നു. 137. എന്നാൽ പ്രാർഥനയിൽ ശ്രദ്ധിക്കാത്തവൻ അവിടുത്തെ ഫലങ്ങളിൽ ഭാഗഭാഗിത്വമില്ല. അതുകൊണ്ട്, ശീലമെന്ന നിലയിൽ ചടങ്ങായി വായ്കൊണ്ട് മാത്രം പ്രാർഥിച്ചാൽ പോരായെന്ന് കാണുക. 141. പ്രാർഥിക്കുക എന്നതും, എന്താണ് പ്രാർഥിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുന്നതും വളരെ ആവശ്യമാണ്. നീതിമാന്മാരുടെ പ്രാർഥനയ്ക്ക് ശക്തിയുണ്ട്. 145. പ്രത്യേകിച്ച്, ക്രോധവിധിയിൽ പ്രാർഥന വിജയിയാണ്. തന്റെ രോഗാവസ്ഥയിൽ രോഗി മുഴുഹൃദയത്തോടെ സഹായവും ആരോഗ്യവും തേടുന്നു. തന്റെ സഹായകർക്ക് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 151. അപ്പോൾ എത്രയധികമായി നമ്മുടെ പാപരോഗങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉള്ളൂരുകി പ്രാർഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 155. കാരണം, നമുക്ക് രണ്ടിനും വിടുതലും രക്ഷയും ആവശ്യമാണ്. 157. പ്രാർഥനയുടെ ശക്തി വലുതാണ്. അതുകൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ പ്രാർഥന അവഗണിക്കരുത്. അപേക്ഷ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ലാഘവബുദ്ധിയോടെ അതിനെ കരുതരുത്.

പ്രാർഥനയും പ്രവൃത്തിയും

161. അലസത അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ, നമുക്ക് പ്രാർഥനയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാം. അതു നമ്മെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട്, അതിനെ വിജയപ്രദമാക്കാം. 165. നമ്മുടെ ജോലിക്ക് തടസ്സം വരുത്തുന്ന ഈ തടസ്സം എന്തിനെന്ന് ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെങ്കിലും കുറ്റപ്പെടുത്തി ചോദിച്ചേക്കാം. 169. സദാ കുറ്റം കണ്ടുപിടിക്കുന്നവൻ കാണപ്പെടുന്നെങ്കിൽ, തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത്രയും കേട്ടിട്ട് ഇറങ്ങിപ്പോകട്ടെ.

തനിക്ക് നമ്മുടെ സന്തുഷ്ടിയുടെ രൂപി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് നമ്മെ കാണിക്കുന്നത് മതിയാകും. 173. എന്റെ സഹോദരരേ, കടന്നുപോകുന്ന ശാരീരിക കാര്യങ്ങൾ കുറച്ച് കാണപ്പെടാതിരിക്കുകയും നമ്മുടെ ആത്മാവിന് പ്രയോജനകരമായ ആത്മീയകാര്യത്തിന് മേൽക്കോയ്മ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. 177. ശാരീരികമായത് ഉയർത്തപ്പെടാതിരിക്കാൻ, ആത്മീയമായത് സഹായിക്കുന്നു. നിലങ്ങൾക്ക് ഓർഡർ കൊടുക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ അവഗണിക്കരുത്. 181. കാരണം, ആത്മാക്കൾക്ക് ഓർഡർ കൊടുത്താൽ, നിലങ്ങളും തരിശായി കിടക്കുകയില്ല. നമുക്ക് പോഷണം ആവശ്യമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം.

185. എന്നാൽ സുഷ്ടികളെ പരിപാലിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടെന്ന് നാം കൂടുതലായി അറിയണം. ദൈവത്വത്തിന്റെ സഹായമന്യേ കർഷകർക്ക് എങ്ങനെ നിലം ഓർഡർ ചെയ്യാനാകും? 189. നിങ്ങളുടെ വിളകൾ വളർത്തുന്നവനില്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കർഷകർക്ക് കഴിവുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ശാരീരികാരോഗ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കലപ്പുകൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. 193. പ്രാർഥനാരൂപി ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ വിളകൾ ജലപാനം കാണുകയില്ല. സഹായാപേക്ഷ ഇല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിളകൾ കൊയ്യുകയില്ല. 197. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് കാര്യവും കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ, സമ്പാദ്യത്തിന് നിലനിൽപ്പില്ല. നിങ്ങളുടെ മെതിക്കളും ചൂടുകാലത്തിനും തണുപ്പുകാലത്തിനും ആവശ്യമായവ സംതുപ്തികൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നതിന് പ്രാർഥനയിൽ അധ്വാനിക്കുക. പ്രാർഥനയിലൂടെ പണിപ്പെടുക. കാരണം, തണുപ്പുകാലത്തും ചൂടുകാലത്തും നമുക്ക് സഹായാപേക്ഷ ആവശ്യമാണ്. 205. മഴയും മഞ്ഞും ലഭിക്കുന്നതിന്, പ്രാർഥനയ്ക്കായി തണുപ്പുകാലം നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. വയലും മെതിക്കളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതിന്, പ്രാർഥനയ്ക്കായി ചൂടുകാലം നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

209. ചുറുചുറുക്കുള്ളവർക്ക് പ്രകാശം നൽകുന്നവന് നന്ദിപറയുവിൻ എന്ന് ദിവസം ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നു. ക്ഷീണിതരെ ഉന്മേഷവാന്മാരാക്കുന്നവനെ സൂതിക്കുവിൻ എന്ന് രാത്രി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. 213. നീതിപൂർവ്വം പരസ്പരം സഹായിക്കാൻ, ഗ്രാമം ഗ്രാമവാസികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സമാധാനത്തിൽ വിധിക്കാൻ, ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ പൊതുസ്ഥലം പഠിപ്പിക്കുന്നു. 217. എന്റെ മക്കളേ വരുവിൻ. നിങ്ങൾ ജീവൻ പ്രാപിപ്പിൻ എന്ന് സഭ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നു. വിരിച്ചുപിടിച്ച ചിറകുകൾകൊണ്ട് തന്റെ ആരാധകരെ അവൾ

സംരക്ഷിക്കുന്നു. 221. കാരൂണ്യവാൻ അത്യുന്നതങ്ങളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ അപേക്ഷകൾക്ക് ചെവിചായിക്കുന്നു. മാലാഖമാർ അവിടുത്തെ കാരൂണ്യം കൊണ്ടുവരികയും രഹസ്യമായി നമ്മെയെല്ലാം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 225. ഇവയ്ക്കെല്ലാം വേണ്ടി നന്ദിപറയാൻ, എന്റെ സഹോദരരേ, നമുക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും? പ്രാർഥനയിലൂടെ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും നമുക്കുണ്ടെങ്കിലും, നാം മുകരായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് നീതിമാനാണ്. നാമെല്ലാം പാപികളും. 232. നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പരിശുദ്ധനും നാം പരസ്പരം ദുഷ്ടരുമാണ്. 234. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് കാരൂണ്യവാനാണ്. അവിടുത്തേക്ക് സ്തുതി. അവിടുന്ന് നമ്മെ സഹിക്കുന്നു. നാമാകട്ടെ അവിടുത്തെ കാരൂണ്യത്തിന് എതിർ നിൽക്കുന്നു.

മാർ അപ്രേമിന്റെ ശിഷ്യനായ മാർ ആബായുടെ ഉദ്ധരണികൾ
ദൈര്യം, ഭയം, സംശയം

1. കടവും കാരൂണ്യവും മധ്യത്തിൽ ഉള്ളതിനാൽ, നമുക്ക് ഭയവും ദൈര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. കടം നിമിത്തം ഭയം; കാരൂണ്യം നിമിത്തം ദൈര്യം. 5. ഭയം നമുക്ക് വീണ്ടുവിചാരം ഒരുകുന്നതിനാൽ, അതും നമ്മുടെ വശത്താണ് നിൽക്കുന്നത്. എങ്ങനെ നോക്കിയാലും സംശയം നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നതാകയാൽ, അതിനെ നാം ദൂരെ നിർത്തണം. 9. ഭയം നമ്മിൽ നിന്നകറ്റാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സംശയം നമ്മെ സമീപിക്കാതിരിക്കട്ടെ. ഭയം ഉറപ്പുണ്ടാക്കുന്നു, സംശയം അദൈര്യവും.

സമസ്ത സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും സ്രഷ്ടാവിന് കടപ്പെട്ട കൃതജ്ഞത

13. എന്റെ കർത്താവേ, ഞാൻ എന്തിനെപ്രതി കോപിക്കണം? നിന്റെ കാരൂണ്യത്തെപ്രതിയോ, എന്റെ കടത്തെപ്രതിയോ? നീയെനിക്ക് ന്യായമായി വായ്പ തരാത്തതിന്, ഞാൻ തെറ്റായി കോപിക്കയില്ല. 17. ഞങ്ങളെല്ലാവരിൽ നിന്നും കൃതഘ്നത കൊയ്തെടുക്കുന്നതിനാൽ, കാരൂണ്യത്തിനാണ് കോപിക്കാൻ കഴിയുക. നല്ലവനേ, നിന്റെ രക്ഷാകര കർമ്മങ്ങളോട് ഞാൻ നന്ദിഹീനനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശക്തിക്ക് അതീതമായാണ് നിന്നോട് ഞങ്ങൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 21. ഞാൻ ഉറപ്പു നൽകിയ കടം വീട്ടാൻ എനിക്ക് എപ്പോഴാണ് കഴിവുണ്ടായിരുന്നത്?

എല്ലാം നിന്റെ രക്ഷയെ കവിയുന്നു. അത് തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും? 25. എന്റെ കർത്താവേ, സൃഷ്ടിമുഴുവനും പോലും നിന്റെ നന്മയ്ക്ക് പകരം നൽകാനാവില്ല. തന്നെ സൃഷ്ടിച്ച നല്ല സ്രഷ്ടാവിന് ഭീകരകടൽ എന്തുനൽകും? 29. കടലിനു മീതേ കിരീടസമാനം നീ വച്ചിരിക്കുന്ന ധര അതിന്റെ നാഥന് എന്തു കൊടുക്കും? കിരണങ്ങളിൽ നീ മറച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന സൂര്യന് കിരണങ്ങളെപ്രതി അവന് എന്തു നൽകാനാകും?

33. നക്ഷത്രങ്ങളാൽ നീ അലങ്കരിച്ച ആകാശം എന്താണ് തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നത്? ജലത്തിന്റെ നനവുള്ള നിക്ഷേപത്തിന് ഉറവകൾ നിനക്കെന്തു തന്നു? 37. ദാഹിക്കുന്നവർക്കു നൽകുന്ന പാനീയത്തിൽ അത് നിശ്ശബ്ദമായി നിന്റെ സ്തുതി ഉതിർക്കുന്നു. വായുവിൽ ചിറകു വിരിക്കുന്ന പക്ഷി നിനക്കെന്തു തന്നു? 41. അതിന്റെ നാവിന്റെ സുവ്യക്ത സ്വരത്തിൽ മുകളിലേക്ക് കൃതജ്ഞത ഉയരുന്നു. സൃഷ്ടി മുഴുവന്റെയും നിശ്ശബ്ദതപോലും നിനക്ക് സ്തുതി കരേറ്റുമ്പോൾ, കൃതഘ്നനായ ഞാനും നിന്റെ സ്തുതി മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. സൃഷ്ടികളേക്കാൾ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യൻ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. 49. മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടികളേക്കാൾ വലിയവനാണെങ്കിലും, നിനക്ക് മടക്കിത്തരാൻ കഴിയുന്നതിൽ, വളരെ ചെറിയവനാണ്. മനുഷ്യൻ നിനക്ക് മതിയാംവണ്ണം നൽകണമെന്ന് നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നുമില്ല. 53. നിനക്ക് മതിയാംവണ്ണം നൽകാൻ ആർക്കും കഴിവില്ല എന്നത് നിന്റെ മഹനീയതയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ പോകുന്നില്ല. ഒരാൾക്കു മാത്രമേ അതു കഴിയൂ; ശേഷിച്ചവരിൽ ഓരോരുത്തരും താന്താങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ച് മാത്രവും. 57. നിന്റെ കൃപയ്ക്ക് പകരം നൽകാൻ മാലാഖമാർക്കും സ്വർഗീയർക്കും പോലും കഴിവില്ല. തനിക്ക് സൗജന്യമായി ലഭിച്ച സമ്മാനത്തിന് അവരിലാർക്ക് പകരം നൽകാനാകും. അവർ നിന്റെ ദാനത്തിന് സ്തുതി മാത്രമേ തിരികെ നൽകുന്നുള്ളൂ. സമ്പന്നരായ മാലാഖമാർ കടംവീട്ടാൻ വളരെ കഴിവറ്റവരാണെങ്കിൽ, സമ്പന്നനായ നിനക്ക് തിരികെ തരാൻ ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന് എന്താണുള്ളത്? 67. മാലാഖമാർ സ്വരത്തിലൂടെ അപ്രകാരം നിന്നെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ കടം വീടുന്നെങ്കിൽ, എല്ലാ വായ്കളാലും കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്ന നന്ദിഹീനരെപ്പറ്റി രോഷാകുലനാകരുതേ.

**ദൈവം അളവു കൂടാതെ നൽകുന്നു;
പരിമിതമായി കൽപ്പിക്കുന്നു**

71. അവരുമൊത്ത് കൃതതഘ്നരായിരിക്കുന്നതിന് നാം ഒഴികഴിവ് കൊണ്ടുവരികയല്ല ചെയ്യുന്നത്. 73. മുഖസ്തുതി കൊണ്ട് ആനുകൂല്യം ലഭിക്കാൻ, കാരാഗൃഹവാസി സാധ്യത തേടുന്നു. ഞാൻ കൃതഘ്നൻ അല്ലായിരുന്നെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. പിന്നയോ, നിനക്ക് മടക്കിത്തരാൻ ആർക്കു കഴിയുമെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. 77. ഞങ്ങളുടെ സമ്പത്തിന് നിന്റെ മുലധനത്തിന്റെ പലിശ വളരെ വലുതാണ്. അതിനു മുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം പരാജയപ്പെടുന്നു. എന്റെ കർത്താവേ, വിവേകപൂർവ്വം ഞങ്ങളുടെ ശക്തിക്കനുസൃതമായി മാത്രം നീ കൽപ്പിക്കുന്നു. 81. അങ്ങനെ നീ അളവു കൂടാതെ നൽകുന്നു. നേതാക്കന്മാരിൽ നിന്നും പ്രഭുക്കന്മാരിൽനിന്നും ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ചെറിയവരിൽ നിന്നും ക്രമമനുസരിച്ച് നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. 85. രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് കൂടുതൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്ന് കുറേക്കൂടി കൂടുതലും. കാരണം, കൂടുതൽ വിശ്വസിച്ച ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ കുറച്ചല്ല കക്കപ്പട്ടിരിക്കുന്നത്. 89. പതിനായിരം താലന്തുകാരനോട് അതിനനുസരിച്ച് നീ പതിനായിരം ആവശ്യപ്പെടുന്നു; ചെറിയ തൂട്ടുകാരനോട് തദനുസൃതം ഒരു മീനയും. അളവനുസരിച്ചാണ് നിന്റെ ആവശ്യപ്പെടൽ. അളവനുസരിച്ച് നീ ഓരോരുത്തരോടും ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

93. വലിയ അളവിൽ നീ നൽകുന്നു, ചെറിയ തോതിൽ തിരികെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചതുപോലെതന്നെ ഞങ്ങൾ തിരികെത്തരാൻ നീ കാത്തിരിക്കുന്നില്ല. 97. നീ അങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, സ്വർഗീയരും ഭൗമികരും കടക്കാരായി കഴിയുമായിരുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും ശക്തിക്കനുസൃതമായി നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ, തിരികെത്തരാൻ അവർക്ക് സാധിക്കും. 101. സ്വരം മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനാൽ, ഒരാൾ സ്തുതികൊണ്ട് തിരികെത്തരുന്നു. കർമ്മ സാധ്യത ഇല്ലാത്തതിനാൽ, വാക്കുകൊണ്ട് കടം വീടുന്നു. 105. വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും കടം വീട്ടാൻ മറ്റൊരുവന് കഴിയും. ഞങ്ങളുടെ ശക്തിക്കനുസൃതമായി തിരികെത്തരാൻ നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ദൈവസ്നേഹം കടക്കാതെ കടംകൊടുക്കുന്നവന്റെ പക്കൽ സ്വീകാര്യനാക്കുന്നു.

109. കടക്കാരുടെ ശക്തിക്കതീതമായി മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെ നീ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. കാരണം, നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലും നിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ എത്തിക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. 113. ഞങ്ങൾക്ക് ഇനിയും കൂടുതൽ നൽകാൻ നീയൊരവസരം പാർത്തിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള നിന്റെ അവസരം പാർക്കൽ വലുതാണ്. അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹമാണത്. അളവിനതീതമായ കൃപയാണത്. 119. നാം അവൻ കടം കൊടുക്കുന്നവരാകാൻ അവൻ തന്റെ സ്തുതി നമുക്ക് സമ്മാനിച്ചു. 121. അവിടുന്ന് ദാതാവായിട്ടല്ല, വായ്പ നൽകുന്നവനായിട്ടത്രേ പെരുമാറുന്നത്. അവിടുത്തേക്ക് നാം കടം തിരികെ നൽകുന്നില്ല. കാരണം, സ്രഷ്ടാവിന് അത് ആവശ്യമില്ല. 125. ആരും കടപ്പെട്ടത് തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ദൈവം പൂർണ്ണമായി എല്ലാറ്റിലും നല്ലവനായി നിലനിൽക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നല്ലവനും നന്മയുടെ പൂർണ്ണതയും ആണെങ്കിൽ, എങ്ങനെ നീതിമാനെന്ന് വിളിക്കപ്പെടും? 129. അവിടുന്ന് നമ്മെ നീതിമാന്മാരെന്നു വിളിക്കാൻ നാം എന്തു കടമാണ് തിരിച്ചടച്ചത്? തിരിച്ചടയ്ക്കുമ്പോൾ, നീതിമാനായിരിക്കാനായി ആവശ്യക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ ആരാണ് പണം കടം വാങ്ങിയത്?

133. ആവശ്യക്കാരനല്ലാത്ത ഒരാൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ സ്വന്തം കാരണമായി തന്റെ സ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കാൻ കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ തന്നെത്തന്നെ ഒരാവശ്യക്കാരനാക്കി തീർക്കുന്നു. 137. കാരണം, സ്നേഹപൂർവ്വം അവൻ കൊടുത്തതുപോലെ, സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. ആവശ്യക്കാരനല്ലാതിരിക്കെ നിന്റെ പക്കലേക്ക് വന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല. 141. തൃപ്തനാണെങ്കിലും, ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ സ്നേഹത്തിന് വഴങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കാരണം, വിശപ്പറിയാത്തവൻ നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അർപ്പണം ഭക്ഷിച്ചു. 145. നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ നാറുന്ന അർപ്പിതപ്പുക സ്വീകരിക്കത്തക്കവിധം അവിടുന്ന് നമ്മെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു. അവിടുന്ന് നമ്മുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും സ്വന്തം കടങ്ങൾ എന്നവണ്ണം എണ്ണുകയും ചെയ്യുന്നു. 149. വീണ്ടും, അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ദാനധർമ്മങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ, അവയെ വായ്പയായി പരിഗണിക്കുന്നു. തിരികെ തരുന്ന സമയത്ത് കുറ

ച്ചു മാത്രമുള്ളതിന് അവിടുന്ന് ധാരാളമായി നൽകുന്നു. 153. അത് അവന്റേതാണെങ്കിലും അവൻ അത് നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നു. അത് നമ്മുടെ സ്വന്തമെന്നവണ്ണം അവൻ നമുക്ക് എണ്ണി തിരികെ തരുന്നു. നല്ലവൻ എന്ന നിലയിൽ അവൻ സൗജന്യമായി നൽകുന്നു. വായ്പ തിരികെ കൊടുക്കുന്ന നീതിമാൻ എന്ന പോലെ അവൻ എണ്ണി തിരികെ നൽകുന്നു. 157. നീതിമാൻ എന്ന പേരു ധരിച്ച കൃപയ്ക്ക് സ്തുതി. സ്നേഹം നിമിത്തം കടക്കാരനായി തീർന്ന ദാതാവിന് സ്തുതി.

161. തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്ന് വായ്പ കൊടുക്കുകയും തന്റെ നിക്ഷേപങ്ങളിൽ നിന്ന് തിരികെ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു. നമ്മുടെ വായ്പ സ്തുതി കരേറ്റുന്നെങ്കിൽ, ദൈവമാണ് വായിൽ വാക്കു സമ്മാനിച്ചത്. 165. നാം നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ അവന്റെ പക്കലേക്ക് തിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, കണ്ണിനു കാഴ്ച നൽകിയത് അവനാണ്. കാലുകൾ തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ സമ്മാനിച്ചവ കൊണ്ടാണ് നാം അവന്റെ പക്കലേക്ക് വരുന്നത്. 169. നാം അവന്റെ മുമ്പിൽ കൈകൾ വിരിച്ചുപിടിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ച കരങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അവിടുത്തോട് നാം എന്തെങ്കിലും യാചിക്കുന്നത്. നാം അവിടുത്തോട് സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവിടുത്തെ സങ്കീർത്തനങ്ങളാണ് നാം ആലപിക്കുന്നത്. 173. അവിടുന്ന് പഠിപ്പിച്ച പ്രാർഥന നാം ചൊല്ലുന്നെങ്കിൽ, അവനിൽ നിന്ന് വന്നത് നാം അവനോട് പറയുന്നു എന്നുമാത്രം. അവന്റെ മേശയിൽ നാം കാഴ്ചയർപ്പണം നടത്തുന്നെങ്കിൽ, അവൻ നമുക്ക് സമ്മാനം തന്നതിനാലാണ്.

177. നാം അവനു നൽകുന്നതിനാണ് അവൻ നമുക്ക് നൽകുന്നത്. നാം നൽകുന്നത് അവൻ നമുക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ തന്നത് അവൻ നമ്മിൽ നിന്നെടുക്കുകയും താൻ കടക്കാരനാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 181. നമ്മുടെ ദാനധർമ്മങ്ങളോടുകൂടെ നാം അവന്റേതാണ്. എങ്കിലും സ്നേഹത്താൽ അവൻ ജാമ്യക്കാരനാകുന്നു. നാം അവനിൽ നിന്ന് മൂലധനം കടമെടുക്കുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ പേരിൽ പലിശ കുറിക്കുന്നു. 185. “എനിക്കു വിശ്വസ്തൻ, നിങ്ങൾഎനിക്കു ഭക്ഷണം തന്നു”. നാം തന്നെ അവൻ വഴിയാണ് ഭക്ഷണം നൽകിയത്. നമ്മുടെ വായിൽ ഭക്ഷണം വയ്ക്കുകയും താൻ ഭക്ഷിച്ചു എന്നവണ്ണം നമുക്ക് തിരികെ തരികയും ചെയ്തവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു. 189. അവൻ തന്റെ ശരീരം നമുക്ക് ഭക്ഷിക്കാൻ തന്നു. നാം അവനു ഭക്ഷിക്കാൻ നൽകിയ

തുപോലെ, അവൻ നന്ദിപറയുന്നു. അവൻ തന്റെ ജീവദായകരക്തം കലർത്തി നമുക്കു തരികയും “നിങ്ങൾ എനിക്കു കുടിക്കാൻ തന്നു” എന്ന വാക്കുകളിലൂടെ നമ്മെ അന്തസ്സുറ്റവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു. 193. അവൻ വന്ന് വഴിതെറ്റിൽ നിന്ന് നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും നാം രക്ഷിച്ചതുപോലെ തന്നെത്തന്നെ ആക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ നമ്മെ തന്റെ ദൈവത്വവുമായി യോജിപ്പിക്കുകയും ഒരന്യനെപ്പോലെ നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു. 197. സമസ്തസൗഖ്യദായകൻ എന്ന നിലയിൽ അവൻ വന്ന് നമ്മെ സന്ദർശിച്ചു. നാം അവനെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ, അവൻ നമ്മെ ഉയർത്തി. അവനിലൂടെ നാം ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, “നിങ്ങൾ കാരാഗൃഹത്തിൽ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. 201. അവൻ ആദാമിന്റെ ലജ്ജ മുടുകയും “നിങ്ങൾ എന്നെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു” എന്ന് പറഞ്ഞ് നമ്മോട് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്തു.

ദൈവത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരം

203. നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ അധികാരം വലുതാണ്. നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരവും വലുതാണ്. 205. കരുണ കാണിക്കാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്തോളം, അവന്റെ നിക്ഷേപം തന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ കൽപ്പന കാത്തിരിക്കുന്നു. അവന്റെ നിക്ഷേപം കര കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതാണ്. അവന്റെ കൃപയ്ക്കനുസൃതമായി അവൻ അത് അളന്നുകൊടുക്കുന്നു. 209. അവന്റെ കൃപ കര കവിഞ്ഞൊഴുകുമ്പോഴൊക്കെയും അവന്റെ നിക്ഷേപം കൂടുതൽ സമ്പന്നനാകുന്നു. അത് മറ്റ് ഭണ്ഡാരങ്ങൾ പോലെയല്ല. അക്കാരണത്താൽ നിക്ഷേപം കുറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. 213. എന്റെ സഹോദരരേ, ദൈവതിരുഹിതം സമൃദ്ധമാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതരേ, അവന്റെ ആധിപത്യം സുശക്തമാണ്. അവന്റെ ക്ഷ്മയ്ക്കുമായിൽ പദാർഥം ഒന്നുമില്ലാതിരിക്കെ, അതിൽ എല്ലാമുണ്ട്. 217. താൻ ഇച്ഛിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തന്റെ ഇച്ഛയാണ് തന്റെ ഭണ്ഡാരം. ഇല്ലായ്മയെ അവൻ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിൽ നിന്ന് എല്ലാം കൽപ്പിക്കുന്നു. 221. അവൻ തന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്ന് ഒന്നും പുറത്തെടുക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിൽ നിന്ന് എല്ലാം സമ്മാനിക്കുന്നു. “എന്നിൽ ഒന്നുമില്ല” എന്ന് ഇല്ലായ്മ എതിർത്തു നിൽക്കുകയോ പറയുകയോ ഇല്ല. 225. കാരണം, ദൈവത്വത്തിന്റെ ആ അഭ്യുത്സാഹ്യം അതിനോട് കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ, തന്നിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തരായ കുട്ടികളെ ഇല്ലായ്മ വേദന

യിൽ പ്രസവിക്കുന്നു. 229. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അസ്തിത്വത്തിലുള്ള ശിശു അസ്തിത്വമില്ലാത്ത പിതാവിന് തുല്യനല്ല. അസ്തിത്വമുള്ള സ്രഷ്ടാവ് അസ്തിത്വമുള്ള സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചു. 223. അവന്റെ കൽപ്പനാശക്തിക്ക് ഉള്ളതും ഇല്ലാത്തതും ഒന്നുപോലെയാണ്. ഉണ്ണ അവന് എളുപ്പമായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് ഇല്ലായ്മയും. 237. ഉണ്ണയിൽ നിന്നും ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും നിർമ്മിക്കുന്നത് അവന് ഒരു പോലെയാണ്. അവന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിക്ക് ഇല്ലായ്മ, എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നിക്ഷേപമാണ്.